

श्रीमद्वनुमङ्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ ॐ ॥ अग्निमीळेपुरोहितं य-
ज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रत्नधातमं ॥ १ ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत । स देवाँ एह वक्षति ॥ २ ॥
अग्निना रयिमश्नवत्पोषमेव दिवेदिवे । यशसं वीरवत्तमं ॥ ३ ॥ अग्नेयं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि । स इह देवेषु
गच्छति ॥ ४ ॥ अग्निर्होता कविक्रतुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः । देवो देवेभिरागमत् ॥ ५ ॥ १ ॥ यदंगदाशुषेत्वम-
ग्ने भद्रं करिष्यसि । तवेत्तत्सत्यमंगिरः ॥ ६ ॥ उपत्वाग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्धियावयं । नमो भरत एमसि ॥ ७ ॥
राजं तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविं । वर्धमानं स्वेदमे ॥ ८ ॥ सनः पिते वसू नवेग्ने सूपाय नो भव । स च स्वानः
स्वस्तये ॥ ९ ॥ २ ॥ १ ॥ वायवायाहिदर्शते मे सोमा अरंकृताः । तेषां पाहि श्रुधी हवँ ॥ १ ॥ वाय उक्थेभिर्जरंते त्वाम-
च्छाजरितारः । सुतसोमा अहर्विदः ॥ २ ॥ वायो तव प्रपृचती धेना जिगाति दाशुषे । उरूची सोमपीतये ॥ ३ ॥
इंद्रवायू इमे सुता उपप्रयो भिरागतं । इंद्रो वा मुशंति हि ॥ ४ ॥ वायुर्विद्रश्च चेतथः सुतानां वाजिनीवसू । ता वा
यातमुपद्रवत् ॥ ५ ॥ ३ ॥ वायुर्विद्रश्च सुन्वत आयातमुपनिष्कृतं । मद्दिवत्थाधियानरा ॥ ६ ॥ मित्रं हुवे पूतदं-
ष्टं वरुणं च रिशादसं । धियं घृताचीं साधंता ॥ ७ ॥ ऋतेन मित्रावरुणा वृता वृधा वृतस्पृशा ॥ ऋतुं बृहंतमाशाये

ऋ. सं.

॥ १ ॥

॥ ८ ॥ कवीनोमित्रावरुणातुविजाताउरुक्षया । दक्षदधातेअपसं ॥ ९ ॥ ४ ॥ २ ॥ अश्विनायज्वरीरिषोद्रव
त्पाणीशुभस्पती । पुरुभुजाचनस्यते ॥ १ ॥ अश्विनापुरुदंससानराशवीरयाधिया । धिषण्यावनतंगिरः ॥ २ ॥
दस्त्रायुवाकवःसुतानासंत्यावृक्तवर्हिषः । आयातंरुद्रवर्तनी ॥ ३ ॥ इंद्रायाहिचित्रभानोसुताइमेत्वायवः । अ
र्ष्वीभिस्तनापूतासः ॥ ४ ॥ इंद्रायाहिधियेषितोविप्रजुतःसुतावतः । उपब्रह्माणिवाधतः ॥ ५ ॥ इंद्रायाहितू
तुजानुपब्रह्माणिहरिवः । सुतेदधिष्वनश्चनः ॥ ६ ॥ ५ ॥ ओमांसश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासुआगत । दाश्वां
सोदाशुषःसुतं ॥ ७ ॥ विश्वेदेवासोअप्सरःसुतमागततूर्णयः । उस्त्राइवस्वसराणि ॥ ८ ॥ विश्वेदेवासोअसिध
एहिमायासोअद्रुहः । मेधंजुषंतवहयः ॥ ९ ॥ पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञंवष्टुधियावसुः
॥ १० ॥ चोदयित्रीसूनुतानांचेततीसुमतीनां । यज्ञंदधेसरस्वती ॥ ११ ॥ महोअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुनां ।
धियोविश्वाविराजति ॥ १२ ॥ ६ ॥ ३ ॥ १ ॥ सूरूपकृत्तुमूतयेसुदुधामिवगोदुहे । जुहूमसिद्यविद्यवि ॥ १ ॥ उप
नःसवनागहिसोमस्यसोमपाःपिब । गोदाइद्रेवत्रोमदः ॥ २ ॥ अथातेअंतमानांविद्यामसुमतीनां । मानो
अतिरुयआगहि ॥ ३ ॥ परेहिविग्रमस्तृतमिद्रंष्टृच्छाविपश्चितं । यस्तेसखिभ्यआवरं ॥ ४ ॥ उतब्रुवंतुनोनि

प्र. अ.

अ. १

॥ २७८ ॥

दोनिरन्यतश्चिदारत । दधाना इन्द्र इहुवः ॥ ५ ॥ ७ ॥ उतनः सुभगाँ अरिर्वोचेयुर्दस्मकृष्टयः । स्यामेदिन्द्रस्य
शर्मणि ॥ ६ ॥ एमाशुमाशवेभरयज्ञश्रियेनृमादनं । पतयन्मद्वयत्सखं ॥ ७ ॥ अस्य पीत्वा शतक्रतो घनो वृत्रा
णामभवः । प्रावोवाजेषुवाजिनं ॥ ८ ॥ तं त्वावाजेषुवाजिनं वाजयामः शतक्रतो । धनानामिन्द्रसातये ॥ ९ ॥
योरायोऽवनिर्महान्तसुपारः सुन्वतः सखा । तस्मा इन्द्राय गायत ॥ १० ॥ ८ ॥ ४ ॥ आत्वेतानिषीदतेन्द्रमभिप्रगायत ।
सखायः स्तोमं वाहसः ॥ १ ॥ पुरुतमं पुरुणामीशानं वार्याणां । इन्द्रसोमे सचासुते ॥ २ ॥ सघानो योग आभु
वत्सराये सपुरंध्यां । गमद्वाजेभिरासनः ॥ ३ ॥ यस्य संस्थेन वृण्वते हरी समत्सु शत्रवः । तस्मा इन्द्राय गायत
॥ ४ ॥ सुतपान्ने सुता इमेशु च योयंति वीतये । सोमा सो दध्या शिरः ॥ ५ ॥ ९ ॥ तं सुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजा
यथाः । इन्द्रज्यैष्ठ्याय सुक्रतो ॥ ६ ॥ आत्वा विशं त्वा शवः सोमा स इन्द्रगिर्वणः । शंते संतु प्रचेतसे ॥ ७ ॥ त्वां स्तो
मा अवीवृधन्त्वा मुक्था शतक्रतो । त्वां वर्धतु नोगिरः ॥ ८ ॥ अक्षितोतिः सनेदिमं वाजमिन्द्रः सहस्त्रिणं । यस्मि
न्विश्वानि पौस्या ॥ ९ ॥ मानोमर्ता अभिद्रुहंत नूनामिन्द्रगिर्वणः । ईशानो यवयावधं ॥ १० ॥ १० ॥ ५ ॥ युजं
ति ब्रध्नमरुषं च रंतं परितस्थुषः । रोचते रोचनादिवि ॥ १ ॥ युजंत्यस्य काम्या हरी विपक्षसारथे । शोणा धृष्णून्

ऋ. सं.
॥ २ ॥

वाहसा ॥ २ ॥ केतुंकृण्वन्केतवेपेशोमर्याअपेशसे । समुषद्भिरजायथाः ॥ ३ ॥ आदहस्वधामनुपुनर्गर्भत्व
मेरिरे । दधानानामयज्ञियं ॥ ४ ॥ वीळुचिदारुजत्तुभिर्गुहाचिदिद्रवहिभिः । अविदउस्त्रियाअनु ॥ ५ ॥
॥ ११ ॥ देवयंतोयथामतिमच्छाविदद्वसुगिरः । महामनूषतश्रुतं ॥ ६ ॥ इंद्रेणसंहिदक्षसेसंजग्मानोअवि
भ्युषा । मंदूसमानवर्चसा ॥ ७ ॥ अनवद्यैरभियुभिर्मखःसहस्वदर्चति । गुणैरिंद्रस्यकाम्यैः ॥ ८ ॥ अतःप
रिजमन्नागहिदिवोवारोचनादधि । समस्मिन्नृजतेगिरः ॥ ९ ॥ इतोवासातिमीमहेदिवोवापाथिवादधि । इंद्रं
महोवारजसः ॥ १० ॥ १२ ॥ ६ ॥ इंद्रमिहायिनोबृहदिंद्रमर्केभिरर्किणः । इंद्रवाणीरनूषत ॥ १ ॥ इंद्रइद्वयोः
सचासंमिश्रआवचोयुजा । इंद्रोवज्रीहिरण्ययः ॥ २ ॥ इंद्रोदीर्घायचक्षसआसूर्यैरोहयद्विवि । विगोभिरद्विमै
रयत् ॥ ३ ॥ इंद्रवाजेषुनोवसहस्रप्रधनेषुच । उग्रउग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥ इंद्रवयंमहाधनइंद्रमभैहवामहे ।
युजंवृत्रेषुवज्रिणं ॥ ५ ॥ १३ ॥ सनोवृषन्मंचरुसत्रादावन्नपावृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कृतः ॥ ६ ॥ तुंजेतुंजेयउत्तरे
स्तोमाइंद्रस्यवज्रिणः । नविधेअस्यसुष्टुतिं ॥ ७ ॥ वृषायूथेववंसंगःकृष्टीरियत्योजसा । ईशानोअप्रतिष्कृतः ॥ ८ ॥
यएकश्चर्षणीनांवसूनामिरज्यति । इंद्रःपंचक्षितीनां ॥ ९ ॥ इंद्रवोविश्वतस्परिहवामहेजनेभ्यः । अस्माकमस्तुकेवलः

प्र. अ.
अ. १

॥ २७९ ॥

॥१०॥१४॥७॥२॥ ए॒न्द्र॒सान॒सि॒र॒यि॒स॒जि॒त्वा॒नं॒सदा॒सहं । व॒र्षि॒ष्ठ॒म॒त॒ये॒भर ॥ १ ॥ नि॒ये॒न॒मु॒ष्टि॒ह॒त्य॒या॒नि॒वृ॒त्रा॒रु॒ण
धा॒म॒है । त्वो॒ता॒सो॒न्य॒र्व॒ता ॥ २ ॥ इ॒न्द्र॒त्वो॒ता॒स॒आ॒व॒यं॒व॒ज्रं॒घ॒ना॒द॒दी॒म॒हि । ज॒ये॒म॒सं॒यु॒धि॒स्पृ॒धः ॥३॥ व॒यं॒शू॒रे॒भिर॒
स्तृ॒भि॒रि॒न्द्र॒त्व॒या॒यु॒जा॒व॒यं । सा॒स॒ह्या॒म॒पृ॒त॒न्य॒तः ॥४॥ म॒हाँ॒इ॒न्द्रः॒प॒र॒श्च॒नु॒म॒हि॒त्व॒म॒स्तु॒व॒ज्रि॒णे । द्यौ॒र्न॒प्र॒धि॒ना॒श॒वः ॥५॥
॥१५॥ स॒मो॒हे॒वा॒य॒आ॒श॒त॒न॒रः॒स्तो॒क॒स्य॒स॒नि॒तौ । वि॒प्रा॒सो॒वा॒धि॒या॒य॒वः ॥६॥ यः॒कु॒क्षिः॒सो॒म॒पा॒त॒मः॒स॒मु॒द्र॒इ॒व॒पि॒न्व
ते॒। उ॒र्वी॒रा॒पो॒न॒का॒कु॒दः ॥७॥ ए॒वा॒ह्य॒स्य॒सू॒नृ॒ता॒वि॒र॒प्शी॒गो॒म॒ती॒म॒ही । प॒का॒शा॒खा॒न॒दा॒शु॒षे ॥८॥ ए॒वा॒हि॒ते॒वि॒भू॒त॒य
ऊ॒त॒य॒इ॒न्द्र॒मा॒व॒ते॒। स॒द्य॒श्चि॒त्सं॒ति॒दा॒शु॒षे ॥९॥ ए॒वा॒ह्य॒स्य॒का॒म्या॒स्तो॒म॒उ॒क॒थं॒च॒शं॒स्या । इ॒न्द्रा॒य॒सो॒म॒पी॒त॒ये ॥ १०॥१६ ॥
॥८॥ इ॒न्द्रे॒हि॒म॒त्स्यं॒ध॒सो॒वि॒श्वे॒भिः॒सो॒म॒प॒र्व॒भिः । म॒हाँ॒अ॒भि॒ष्टि॒रो॒ज॒सा ॥१॥ ए॒मे॒न॒सृ॒ज॒ता॒सु॒ते॒मं॒दि॒मि॒न्द्रा॒य॒मं॒दि॒ने ।
च॒क्रि॒वि॒श्वा॒नि॒च॒क्र॒ये ॥ २ ॥ म॒त्स्वा॒सु॒शि॒प्र॒मं॒दि॒भिः॒स्तो॒मे॒भि॒र्वि॒श्व॒च॒र्ष॒णे । स॒चै॒षु॒स॒र्व॒ने॒ष्वा ॥ ३ ॥ अ॒सृ॒ग्र॒मि॒न्द्र॒ते
गि॒रः॒प्र॒ति॒त्वा॒मु॒द॒हा॒स॒त । अ॒जो॒षा॒वृ॒ष॒भं॒प॒तिं ॥४॥ संचो॒द॒य॒चि॒त्र॒म॒र्वा॒ग्रा॒ध॒इ॒न्द्र॒व॒रे॒ण्यं । अ॒स॒दि॒त्ते॒वि॒भु॒प्र॒भु ॥५॥
॥ १७ ॥ अ॒स्मा॒न्त्सु॒त॒त्र॒चो॒द॒ये॒द्रा॒ये॒र॒भ॒स्व॒तः । तु॒वि॒द्यु॒न्म॒य॒श॒स्व॒तः ॥ ६ ॥ स॒गो॒मं॒दि॒न्द्र॒वा॒ज॒व॒द॒स्मे॒पृ॒थु॒श्र॒वो॒बृ॒
ह॒त् । वि॒श्वा॒यु॒र्धे॒ह्य॒क्षि॒तं ॥ ७ ॥ अ॒स्मे॒धे॒हि॒श्र॒वो॒बृ॒ह॒द॒यु॒म्नं॒स॒ह॒स्र॒सा॒त॒मं । इ॒न्द्र॒ता॒र॒थि॒नी॒रि॒षः ॥ ८ ॥ व॒सो॒रि॒न्द्रं॒व

ऋ. सं.
॥ ३ ॥

सुपतिंगीभिर्गृणंतच्छृगिमयं । होमगंतारमृतये ॥ ९ ॥ सुतेसुतेन्योकसेबृहद्बृहत्तएदरिः । इंद्रायशूषमर्चति ॥
॥ १० ॥ १८ ॥ १९ ॥ गायंतित्वागायत्रिणोर्चैत्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुड्वंशमिवयेमिरे ॥ १ ॥ यत्सानो
स्सानुमारुहद्भूर्यस्पष्टकर्व्वं । तदिंद्रोअर्थचेततियूथेनवृष्णिरेजति ॥ २ ॥ युक्त्वाहिकेशिनाहरीवृषणाकक्ष्यमा ।
अथानिंद्रसोमपागिरामुपश्रुतिचर ॥ ३ ॥ एहिस्तोमाँअभिस्वराभिर्गृणीह्यारुव । ब्रह्मचनोवसोसचेंद्रयज्ञंच
वर्धय ॥ ४ ॥ उक्थमिंद्रायशंस्यंवर्धनंपुरुनिष्विधे । शक्रोयथासुतेषुणोरारणत्सरुयेषुच ॥ ५ ॥ तमित्सखित्व
ईमहेतंरायेतंसुवीर्ये । सशक्रउतनःशकुदिंद्रोवसुदयमानः ॥ ६ ॥ १९ ॥ सुविवृतंसुनिरजमिंद्रत्वादातमिद्य
शः । गवामपव्रजंवृधिकृणुष्वराधोअद्रिवः ॥ ७ ॥ नहित्वारोदसीउभेच्छृणायमाणमिन्वतः । जेषःस्वर्वतीर
पःसंगाअस्मभ्यंधूनुहि ॥ ८ ॥ आश्रुत्कर्णश्रुधीहवन्नूचिद्वधिष्वमेगिरः । इंद्रस्तोममिमममकृष्वायुजश्चिदंतंरं
॥ ९ ॥ विद्वाहित्वावृषंतमंवाजेषुहवनश्रुतं । वृषंतमस्यहूमहजतिसहस्रसातमां ॥ १० ॥ आतूनंइंद्रकौशिकमं
दसानःसुतंपिब । नव्यमायुःप्रसूतिरकृधीसहस्रसामृषिं ॥ ११ ॥ परित्वागिर्वणोगिरिंइमामवंतुविश्वतः । वृद्धायु
मनुवृद्धयोजुष्टाभवंतुजुष्टयः ॥ १२ ॥ २० ॥ १० ॥ इंद्रंविश्वंअवीवृधन्तसमुद्रव्यचसंगिरः । रथीतमंरथीनांवाजांना

प्र. अ.
अ. १

॥२८०॥

सत्पतिपति ॥ १ ॥ सख्येत इन्द्रवाजिनोमाभेमशवसस्पते । त्वामभिप्रणोनुमोजेतारमपराजितं ॥ २ ॥ पूर्वी
रिद्रस्यरातयो न विदस्यंत्युतयः । यदीवाजस्य गोमतः स्तोतृभ्योमंहतेमघं ॥ ३ ॥ पुरांभिर्दुर्युवाकविरमितौजा
अजायत । इन्द्रोविश्वस्यकर्मणोधर्तावज्रीपुरुष्टुतः ॥ ४ ॥ त्वंवलस्यगोमतोपावरद्रिवोविलं । त्वांदेवाअविभ्युष
स्तुज्यमानासआविषुः ॥ ५ ॥ तवाहंशूररातिभिः प्रत्यायंसिधुमावदन् । उपातिष्ठंतगिर्वणोविदुष्टेतस्यकारवः
॥ ६ ॥ मायाभिरिन्द्रमायिनं त्वंशुणमवातिरः । विदुष्टेतस्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ ७ ॥ इन्द्रमीशानमो
जसाभिस्तोमाअनूषत । सहस्रंयस्यरातयउतवासंतिभूर्यसीः ॥ ८ ॥ २१ ॥ ११ ॥ ३ ॥ अग्निदूतंवृणीमहेहोतारंवि
श्ववेदसं । अस्ययज्ञस्यसुकृतं ॥ १ ॥ अग्निमग्निहवीमभिः सदाहवंतविशपतिम् । हव्यवाहंपुरुप्रियं ॥ २ ॥ अ
ग्नेदेवाँइहावहजज्ञानोवृक्तवर्हिषे । असिहोतानर्इड्यः ॥ ३ ॥ ताँउशतोविबोधययदग्नेयासिदूत्यं । देवैरासत्सि
वर्हिषि ॥ ४ ॥ घृताहवनदीदिवः प्रतिष्मरिषतोदह । अग्नेत्वंरक्षस्विनः ॥ ५ ॥ अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गु
हपतिर्युवा । हव्यवाइजुह्वास्यः ॥ ६ ॥ २२ ॥ कविमग्निमुपस्तुहिसत्यधर्माणमध्वरे । देवसमीवचातनं ॥ ७ ॥
यस्त्वामग्नेहविष्पतिर्दूतं देवसपर्यति । तस्यस्मप्राविताभव ॥ ८ ॥ योअग्निदेववीतयेहविष्माँआविवांसति । त

ऋ. सं.
॥ ४ ॥

स्मैपावकमृळय ॥ ९ ॥ सनःपावकदीदिवोमेदेवाँइहावह । उपयज्ञंहविश्चनः ॥ १० ॥ सनस्तवानाभरगा
यत्रेणनवीयसा । रयिवीरवतीमिषं ॥ ११ ॥ अग्नेशुक्लेणशोचिषाविश्वामिदेवहृतिभिः । इमंस्तोमंजुषस्वनः
॥ १२ ॥ २३ ॥ १२ ॥ सुसमिद्धोनआवहदेवाँअग्नेहविष्मते । होतःपावकयक्षिच ॥ १ ॥ मधुमंतंतनूनपाद्यज्ञंदेवे
षुनःकवे । अद्याकृणुहिवीतये ॥ २ ॥ नराशंसमिहप्रियमस्मिन्यज्ञउपह्वये । मधुजिह्वंहविष्कृतं ॥ ३ ॥ अग्ने
सुखतमेरयेदेवाँईळितआवह । असिहोतामनुर्हितः ॥ ४ ॥ स्तृणीतवर्हिरानुषगृधृतपृष्ठमनीषिणः । यत्रामृत
स्यचक्षणं ॥ ५ ॥ विश्रयंतामृतावृधोद्वारोदेवीरसश्चतः । अद्यानूनंचयष्टवे ॥ ६ ॥ २४ ॥ नक्तोषासासुपेश
सास्मिन्यज्ञउपह्वये । इदन्नोवर्हिरासदे ॥ ७ ॥ तासुजिह्वाउपह्वयेहोतारदैव्याकवी । यज्ञनोयक्षतामिमम
॥ ८ ॥ इळासरस्वतीमहीतिस्रोदेवीर्मयोभुवः । बर्हिस्सीदंत्वस्त्रिधः ॥ ९ ॥ इहावष्टारमग्रियंविश्वरूपमुपह्वये
। अस्माकमस्तुकेवलः ॥ १० ॥ अवसृजावनस्पतेदेवदेवेभ्योहविः । प्रदातुरस्तुचेतनं ॥ ११ ॥ स्वाहायज्ञंकृणो
तनेंद्राययज्वनोगृहे । तत्रदेवाँउपह्वये ॥ १२ ॥ २५ ॥ १३ ॥ ऐभिरग्नेदुवोगिरोविश्वेभिःसोमपीतये । देवेभिर्याहिय
क्षिच ॥ १ ॥ आत्वाकण्वाअहूषतगृणंतिविप्रतेधियः । देवेभिरग्नआगहि ॥ २ ॥ इंद्रवायूबृहस्पतिमित्राग्नि

प्र. अ.
अ. ?

॥ २८१ ॥

पूषणंभगं । आदित्यान्मारुतंगुणं ॥ ३ ॥ प्रवोभ्रियंतइंदवोमत्सुरामादयिष्णवः । द्रप्सामध्वश्चमूषदः ॥ ४ ॥
 ईळतेत्वामवस्यवःकण्वांसोवृक्तवर्हिषः । हविष्मंतोअरंकृतः ॥ ५ ॥ घृतपृष्ठामनोयुजोयेत्वावहतिवह्यः । आ
 देवान्तसोमपीतये ॥ ६ ॥ २६ ॥ तान्यजत्राँऋतावृधोमेपत्नीवतस्कृधि । मध्वःसुजिह्वापायय ॥ ७ ॥ येयज
 त्रायईड्यास्तेतेपिबंतुजिह्वया । मधोरमेवषट्कृति ॥ ८ ॥ आकींसूर्यस्यरोचनाद्विश्वान्देवाँउषर्बुधः । विप्रोहो
 तेहवक्षति ॥ ९ ॥ विश्वेभिःसोम्यमध्वमइंद्रेणवायुना । पिबामित्रस्यधामभिः ॥ १० ॥ त्वंहोतामनुर्हितोमेय
 जेषुसीदसि । सेमनोअध्वर्यज ॥ ११ ॥ युक्वाह्यरुषीरथेहरितोदेवरोहितः । तामिर्देवाँइहावह ॥ १२ ॥ २७ ॥
 ॥ १४ ॥ इन्द्रसोमंपिबंऋतुनात्वाविशंत्विदवः । मत्सुरासस्तदोकसः ॥ १ ॥ मरुतःपिबतऋतुनापोत्राद्यज्ञंपु
 नीतन । यूयंहिष्ठासुदानवः ॥ २ ॥ अभियज्ञंगृणीहिनोभावोनेष्टःपिबंऋतुना । त्वंहिरत्नधाअसि ॥ ३ ॥
 अग्नेदेवाँइहावहसादयायोनिषुत्रिषु । परिभूषपिबंऋतुना ॥ ४ ॥ ब्राह्मणादिंद्राराधसःपिबासोममृतूरनु । त
 वेद्विसख्यमस्तुतं ॥ ५ ॥ युवंदक्षधृतव्रतमित्रावरुणदूळभं । ऋतुनायज्ञमाशाथे ॥ ६ ॥ २८ ॥ द्रविणोदाद्र
 विणसोग्रावहस्तासोअध्वरे । यज्ञेषुदेवमीळते ॥ ७ ॥ द्रविणोदाददातुनोवसूनिन्यानिशृण्वरे । देवेषुतावना

ऋ. सं.
॥ ५ ॥

महे ॥ ८ ॥ द्रविणोदाः पिपीषति जुहोत प्रचतिष्ठत । नेष्ट्राह तुभिरिष्यत ॥ ९ ॥ यत्त्वांतुरीयं मृतुभिर्द्रविणोदो
यजामहे । अधस्मानोददिर्भव ॥ १० ॥ अश्विनापिवंतं मधुदीद्यं गीशुचिव्रता । ऋतुनायज्ञवाहसा ॥ ११ ॥
गार्हपत्येन संत्य ऋतुनायज्ञनीरसि । देवान् देवयते यज ॥ १२ ॥ २९ ॥ १५ ॥ आत्वा वहंतु हरयो वृषणं सोमं पीतये ।
इंद्रत्वा सूरचक्षसः ॥ १ ॥ इमा धाना घृतस्तुवो हरीं इहोपवक्षतः । इंद्रं सुखतमे रथे ॥ २ ॥ इंद्रं प्रातर्हवामह इंद्रं प्र
यत्यध्वरे । इंद्रं सोमस्य पीतये ॥ ३ ॥ उपनः सुतमा गहि हरिभिरिंद्रकेशिभिः । सुते हित्वा हवामहे ॥ ४ ॥ सेमनः स्तो
ममागह्युपेदं सर्वनं सुतं । गौरो न तृषितः पिब ॥ ५ ॥ ३० ॥ इमे सोमांस इंद्रवः सुता सो अधिबर्हिषि । तां इंद्रसहसे पिब
॥ ६ ॥ अयं ते स्तोमो अग्रियो हृदि स्पृगंस्तु शंतमः । अथा सोमं सुतं पिब ॥ ७ ॥ विश्वमित्सर्वनं सुतमिंद्रो मदाय गच्छति
। वृत्रहा सोमं पीतये ॥ ८ ॥ सेमनः काममापृण गोभिरश्वैः शतक्रतो । स्तवामत्वा स्वाध्यः ॥ ९ ॥ ३१ ॥ १६ ॥ इंद्रावरु
णयो रंहं सम्राजो रव आवृणे । तानो मृळात ईदृशे ॥ १ ॥ गंतारा हि स्थो वसे हवं विप्रस्य मावतः । धर्तारा चर्षणीनां
॥ २ ॥ अनुकामं तर्पयेथा मिद्रावरुण राय आ । तावानेदिष्ठमीमहे ॥ ३ ॥ युवाकुहि शचीनां युवाकुसुमतीनां । भूया
मवाजुदानीं ॥ ४ ॥ इंद्रः सहस्रदानीं वरुणः शंस्यानां । ऋतुर्भवत्युक्थ्यः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ तयोरिदं सावयं सनेमनि च धीमहि ।

प्र. अ.
अ. १

॥ २८२ ॥

स्यादुतप्रेचनं ॥ ६ ॥ इंद्रावरुणवामहं हुवे चित्राय राधसे । अस्मान्सुजिग्युषस्कृतं ॥ ७ ॥ इंद्रावरुणनूनुवांसिषासंतीषु
धीष्वा । अस्मभ्यं शर्मयच्छतं ॥ ८ ॥ प्रवामश्नोतु सुष्टुतिरिंद्रावरुणयां हुवे । यामृधाथे सधस्तुतिं ॥ ९ ॥ ३३ ॥ १७ ॥ ४ ॥ सो
मानं स्वरं कृणुहि ब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतं यऔशिजः ॥ १ ॥ योरेवान्यो अमीव हावसु वित्पुष्टिवर्धनः । सनः सिषक्तु
यस्तुरः ॥ २ ॥ मानः शंसो अरुषो धूर्तिः प्रण्डमर्त्यस्य । रक्षाणो ब्रह्मणस्पते ॥ ३ ॥ सघावीरो न रिष्यति यमिंद्रो
ब्रह्मणस्पतिः । सोमो हि नोति मर्त्यं ॥ ४ ॥ त्वंतं ब्रह्मणस्पते सोम इंद्रश्च मर्त्यं । दक्षिणापा त्वंहसः ॥ ५ ॥ ३४ ॥ स
देसस्पतिमद्भुतं प्रियमिंद्रस्य काम्यं । सनिमेधामया सिधं ॥ ६ ॥ यस्मादृतेन सिध्यति यज्ञो विपश्चितश्च न । सधी
नां योगमिन्वति ॥ ७ ॥ आदधोति हविष्कृतिं प्रांच कृणोत्यध्वरं । होत्रा देवेषु गच्छति ॥ ८ ॥ नराशंसं सुष्टुष्टमम
पश्यं सप्रथस्तमं । दिवो न सग्नमखसं ॥ ९ ॥ ३५ ॥ १८ ॥ प्रतित्यं चारुमध्वरंगो पोथाय प्रहूयसे । मरुद्भिरग्न आगहि
॥ १ ॥ नहि देवो न मर्त्यो महस्तव क्रतुं परः । मरुद्भिरग्न आगहि ॥ २ ॥ येमहोरजसो विदुर्विश्वे देवासो अद्रुहः ।
मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ३ ॥ यजुग्रा अर्कमानुचुरना धृष्टास ओजसा । मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ४ ॥ येशुभ्राघोरवर्ष
सः सुक्षत्रा सोरिशादसः । मरुद्भिरग्न आगहि ॥ ५ ॥ ३६ ॥ येनाकस्याधिरोचने दिवि देवास आसते । मरुद्भिर

ऋ. सं.

॥ ६ ॥

अगाहि ॥ ६ ॥ यद्देखयति पर्वतातिरः समुद्रमर्णवं । मरुद्भिरगगाहि ॥ ७ ॥ आयेतन्वतिरश्मिभिस्तिरः
समुद्रमोजसा । मरुद्भिरगगाहि ॥ ८ ॥ अभित्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु । मरुद्भिरगगाहि ॥ ९ ॥
॥ ३७ ॥ १९ ॥ ॥ इति प्रथमाष्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ॐ ॥ अयं देवाय जन्मने स्तोमो विप्रैर्भिरासया ॥ अकारिरत्नधातमः ॥ १ ॥ यद्देवाय वचो युजात तक्षुर्मनसा
हरी । शमीभिर्यज्ञमाशत ॥ २ ॥ तक्षुना सत्याभ्यां परिजमानं सुखं रथं । तक्षुधेनुं सर्वदुधाम् ॥ ३ ॥ युवानापि
तरापुनः सत्यमैत्राक्वजूयवः । ऋभवो विष्ट्यं क्रतुः ॥ ४ ॥ संवोमदा सो अग्मतं द्रेण च मरुत्वता । आदित्येभिश्चरा
जभिः ॥ ५ ॥ १ ॥ उत्तयं च मसं नवं त्वष्टुर्देवस्य निष्कृतं । अकर्त चतुरः पुनः ॥ ६ ॥ तेनोरत्ना निधत्त न त्रिरासा
प्रानि सुन्वते । एकमेकं सुशस्तिभिः ॥ ७ ॥ अधारयंत वह्नयो भजंत सुकृत्यया । भागं देवेषु यज्ञियं ॥ ८ ॥ २ ॥ १ ॥
इहेंद्राग्नी उपह्वयेत योरिस्तोमं मुश्मसि । ता सोमं सोमपातमा ॥ १ ॥ तायज्ञेषु प्रशंसते द्राग्नी शुभतानरः । ता
गायत्रेषु गायत ॥ २ ॥ तामित्रस्य प्रशंसत यद्देवाग्नी ताह्वामहे । सोमपा सोमपीतये ॥ ३ ॥ उग्रासंताह्वामह
उपेदं सर्वनं सतम । इन्द्राग्नी एह गच्छतां ॥ ४ ॥ तामुहांता सदस्पती इन्द्राग्नी रक्ष उब्जतं । अग्रजाः सं त्वत्रिणः ॥ ५ ॥

प्र. अ.

अ. २

॥ २८३ ॥

तेनसत्येनजागृतमधिप्रचेतुनेपदे । इंद्राग्नीशर्मयच्छतम् ॥६॥३॥२॥ प्रातर्युजाविवोधयाश्विनावेहगच्छताम् ।
अस्यसोमस्यपीतये ॥ १ ॥ यासुरथारथीतमोभादेवादिविस्पृशा । अश्विनाताहवामहे ॥ २ ॥ यावांकशाम
धुमत्यश्विनासूनृतावती । तथायज्ञमिमिक्षतम् ॥ ३ ॥ नहिवामस्तिदूरकेयत्रारथेनगच्छथः । अश्विनासोमि
नोगृहम् ॥ ४ ॥ हिरण्यपाणिमूतयेसवितारमुपह्वये । सचेत्तादेवतापदं ॥ ५ ॥ ४ ॥ अपानपातमवसेसवि
तारमुपस्तुहि । तस्यव्रतान्युश्मसि ॥ ६ ॥ विभक्तारंहवामहेवसोश्चित्रस्यराधंसः । सवितारंनृचक्षसं ॥ ७ ॥
सखायआनिषीदतसवितास्तोम्योनुनः । दाताराधांसिशुंभति ॥ ८ ॥ अग्नेपत्नीरिहावहदेवानामुशतीरुप ।
त्वष्टारंसोमपीतये ॥ ९ ॥ आग्नाअग्नइहावसेहोत्रायविष्ठभारतीम् । वरूत्रीधिषणावह ॥ १० ॥ ५ ॥ अभिनो
देवीरवसामहःशर्मणानुपत्नीः । अच्छिन्नपत्राःसचंतां ॥११॥ इहेन्द्राणीमुपह्वयेवरुणानींस्वस्तये । अग्नार्योसो
मपीतये ॥१२॥ महीद्यौःपृथिवीचनइमंयज्ञमिमिक्षतां । पिपृतांनोभरीमभिः ॥ १३ ॥ तयोरिद्धतवत्पयोविप्रा
रिहंतिधीतिभिः । गंधर्वस्यध्रुवेपदे ॥१४॥ स्योनापृथिविविभवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानुःशर्मसप्रथः ॥ १५ ॥
॥६॥ अतोदेवाअवतुनोयतोविष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याःसप्तधामभिः ॥१६॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदम्

ऋ. सं.
॥ ७ ॥

। समूळहमस्यपांसुरे ॥ १७ ॥ त्रीणिपदाविचक्रमेविष्णुर्गोपाअदाभ्यः । अतोधर्माणिधारयन् ॥ १८ ॥ विष्णोःकर्मा
णिपश्यतयतोव्रतानिपस्पशे । इंद्रस्ययुज्यःसखा ॥ १९ ॥ तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यंतिसूरयः । दिवीवचक्षुरा
ततम् ॥ २० ॥ तद्विष्णोःसोविपन्यवोजागृवांसःसमिधते । विष्णोर्यत्परमंपदं ॥ २१ ॥ ७ ॥ ३ ॥ तीव्राःसोमांसआग
ह्याशीर्वितःसुताइमे । वायोतान्प्रस्थितान्पिब ॥ १ ॥ उभादेवादिविस्पृशेद्रवायूह्वामहे । अस्यसोमस्यपीतये
॥ २ ॥ इंद्रवायूमनोजुवाविप्राह्वंतजुतये । सहस्राक्षाधियस्पती ॥ ३ ॥ मित्रवयंह्वामहेवरुणंसोमपीतये । ज
ज्ञानापूतदक्षसा ॥ ४ ॥ ऋतेनयावृतावृधावृतस्यज्योतिषस्पती । तामित्रावरुणाहुवे ॥ ५ ॥ ८ ॥ वरुणःप्रावि
ताभुवन्मित्रोविश्वाभिरुतिभिः । करतान्नःसुरार्धसः ॥ ६ ॥ मरुत्वंतंह्वामहेइंद्रमासोमपीतये । सजूर्गणेनतृ
पतु ॥ ७ ॥ इंद्रज्येष्ठामरुद्गणादेवांसःपूषरातयः । विश्वेममश्रुताहवम ॥ ८ ॥ हतवृत्रंसुदानवइंद्रेणसहसायु
जा । मानोदुःशंसईशत ॥ ९ ॥ विश्वान्देवान्ह्वामहेमरुतःसोमपीतये । उग्राहिपृश्निमातरः ॥ १० ॥ ९ ॥ जय
तामिवतन्यतुर्मरुतामेतिधृष्णुया । यच्छुभंयायनानरः ॥ ११ ॥ हस्काराद्विद्युतस्पर्यतोजाताअवंतुनः । मरुतोमृ
ळयंतुनः ॥ १२ ॥ आपूषंचित्रवर्हिषमाघृणेधरुणंदिवः । आजानष्ट्यथापशुम ॥ १३ ॥ पूषाराजानमाघृणिरप

प्र. अ.
अ. २

॥ २८४ ॥

गूळहंगुहाहितं । अविंदच्चित्रबर्हिषम् ॥ १४ ॥ उतोसमह्यमिंदुभिः षड्युक्तां अनुसेषिधत् । गोभिर्यवन्नचर्कषत्
॥ १५ ॥ १० ॥ अंबयोयन्त्यध्वभिर्जामयो अध्वरीयतां । पंचतीर्मधुनापयः ॥ १६ ॥ अमूर्या उपसूर्येयाभिर्वासूर्यैः
सह । तानोहिन्वन्त्वध्वरं ॥ १७ ॥ अपोदेवीरुपह्वयेयत्रगावः पिबन्तिनः । सिंधुभ्यः कर्त्तव्यं हविः ॥ १८ ॥ अप्स्रं
तरमृतमप्सु भेषजमपामुतप्रशस्तये । देवाभवन्तवाजिनः ॥ १९ ॥ अप्सु मे सोमो अब्रवीदंतर्विश्वा निभेषजा । अ
ग्निं च विश्वशं भुवमापश्च विश्वभेषजीः ॥ २० ॥ ११ ॥ आपः पूणीतभेषजं वरूथंतन्वेऽमम । ज्योक्कसूर्ये हशे ॥ २१ ॥
इदमापः प्रवहतयत्किंचदुरितं मयि । यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशेष उतानृतम् ॥ २२ ॥ आपो अद्यान्वचारिषं रसेन
समंगस्महि । पयस्वानग्न आगहितं मासं सृजवर्चसा ॥ २३ ॥ संमाग्नेवर्चसा सृजसं प्रजया समायुषा । विद्युर्मै अ
स्य देवा इन्द्रो विद्यात्सह ऋषिभिः ॥ २४ ॥ १२ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कस्य नूनं कंतमस्यामृतानां मनामहे चारुदेवस्य नाम ।
को नो मद्या अदितये पुनर्दात्पितरंच दृशेयं मातरंच ॥ १ ॥ अग्नेर्वयं प्रथमस्यामृतानां मनामहे चारुदेवस्य नाम । स
नो मद्या अदितये पुनर्दात्पितरंच दृशेयं मातरंच ॥ २ ॥ अभित्वा देवसवितरीशानं वार्याणां । सदा वन्भागमीमहे
॥ ३ ॥ यश्चिद्धित इत्या भगः शशमानः पुरानिदः । अद्वेषो हस्तयोर्दधे ॥ ४ ॥ भगभक्तस्य ते वयमुदशे मृतवाव

ऋ. सं.
॥ ८ ॥

सा । मूर्धानं राय आरभे ॥ ५ ॥ १३ ॥ न हिते क्षत्रं न सहो न मन्युं वयं श्रुनामी पतयंत आपुः । नेमा आपो अनि
मिषं चरतीर्नये वा तस्य प्रमिनंत्य भवं ॥ ६ ॥ अबुधे राजा वरुणो वनस्योर्ध्वं स्तूपं ददते पूतदक्षः । नीचीनां स्थिरुपरिबु
धं एषामस्मे अंतर्निहिताः केतवः स्युः ॥ ७ ॥ उरुं हिराजा वरुणश्चकार सूर्याय पंथामन्वेत वा उ । अपदे पादा प्रति
धातवे कुरुतापवक्ता हृदया विधंश्चित् ॥ ८ ॥ शतं ते राजन्भिषजः सहस्रं मुर्वी गभीरा सुमतिष्ठे अस्तु । बाधं स्वदूरे
निर्गृतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ ९ ॥ अमीय कृक्षानि हितास उच्चानक्तं दहं श्रेकुहं चिद्विवेयुः । अद
ब्धानि वरुणस्य व्रतानि विचाकंश चंद्रमानक्तमेति ॥ १० ॥ १४ ॥ तत्त्वायामिब्रह्मणा वंदमानस्तदाशास्ते यजमा
नो हविर्भिः । अहेळमानो वरुणे हवो ध्युरुशंसमान आयुः प्रमोषीः ॥ ११ ॥ तदिन्नक्तं तद्विवामह्यं माहुस्तदयं केतो
हृद आविचष्टे । शुनः शेपो यमहं जृभीतः सो अस्मान् राजा वरुणो मुमुक्षु ॥ १२ ॥ शुनः शेपो ह्यहं जृभीतस्त्रिष्व
दित्यं द्रुपदेषु बद्धः । अवैनं राजा वरुणः ससृज्या द्विद्वा अदब्धो विमुमुक्षु पाशान् ॥ १३ ॥ अवते हेळो वरुण नमो भि
रवयज्ञे भिरीमहे हविर्भिः । क्षयं न्नुस्मभ्यं मसुरप्रचेताराजन्नेनां सिशि श्रथः कृतानि ॥ १४ ॥ उदुत्तमं वरुण पाशं म
स्मदवाधमं विमंध्यमं श्रथाय । अथावयमां दित्य व्रते तवानां गसो अदितये स्याम ॥ १५ ॥ १५ ॥ ५ ॥ यच्चिद्विते विशो

प्र. अ.
अ. २

॥ २८५ ॥

यथाप्रदेववरुणव्रतं । मिनीमसिद्यविद्यवि ॥१॥ मानोवधायहृत्नवेजिहीळानस्यरीरधः । माहृणानस्यमन्य
वे ॥ २ ॥ विमृळीकायतेमनोरथीरश्चनसंदितं । गीर्भिर्वरुणसीमहि ॥ ३ ॥ पराहिमेविमन्यवःपततिवस्यइष्ट
ये ॥ वयोनवसतीरुप ॥ ४ ॥ कदाक्षत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे । मृळीकायोरुचक्षसं ॥ ५ ॥ १६ ॥ तदित्सं
मानमाशातेवेनैतानप्रयुच्छतः । धृतव्रतायदाशुषे ॥ ६ ॥ वेदायोवीनांपदमंतरिक्षेणपततां । वेदनावःसमुद्रि
यः ॥ ७ ॥ वेदमासोधृतव्रतोद्वादशप्रजावतः । वेदायउपजायते ॥ ८ ॥ वेदवातस्यवर्तनिमुरोर्ऋष्वस्यबृहत्तः
। वेदायेअध्यासते ॥ ९ ॥ निषसादधृतव्रतोवरुणःपस्त्याइस्वा । साम्राज्यायसुक्रतुः ॥ १० ॥ १७ ॥ अतोवि
श्वान्यद्भुताचिकित्वाँअभिपश्यति । कृतानियाचकृत्वाँ ॥११॥ सनोविश्वाहासुक्रतुरादित्यःसुप्रथाकरत् । प्रण
आयूषितारिषत् ॥ १२ ॥ विभ्रद्रापिंहिरण्ययंवरुणोवस्तनिर्णिजं । परिस्पशोनिषेदिरे ॥ १३ ॥ नयंदिप्संतिदि
प्सवोनद्रुह्वाणोजनानां । नदेवमभिमातयः ॥ १४ ॥ उतयोमानुषेष्वायशश्चक्रेअसाम्या । अस्माकमुदरेष्वा
॥ १५ ॥ १६ ॥ परामेयंतिधीतयोगावोनगव्यूतीरनु । इच्छंतीरुचक्षसं ॥१६॥ संनुवोचावहैपुनर्यतोमेमध्वा
भृतं । होतवक्षदसेप्रियं ॥१७॥ दर्शनुविश्वदर्शतंदर्शरथमधिक्षमि । एताजुषतमेगिरः ॥ १८ ॥ इममेवरुणश्रु

ऋ. सं.
॥ ९ ॥

धीहवमद्याचमृळय । त्वामवस्युराचके ॥ १९ ॥ त्वंविश्वस्यमेधिरदिवश्चग्मश्चराजसि । सयामनिप्रतिश्रुधि
॥ २० ॥ उदुत्तमंमुमुग्धिनोविपाशंमध्यमंचृत । अवाधमानिजीवसे ॥ २१ ॥ १९ ॥ ६ ॥ वसिष्वाहिमियेध्यव
स्त्राण्यूर्जापते । सेमनोअध्वरंयज ॥ १ ॥ निनोहोतावरैण्यःसदायविष्टमन्मभिः । अग्नेदिवित्मंतावचः ॥ २ ॥
आहिष्मासूनवेपितापिर्यजत्यापये । सखासख्येवरैण्यः ॥ ३ ॥ आनोबर्हीरिशादसोवरुणोमित्रोअर्यमा ॥ सी
दंतुमनुषोयथा ॥ ४ ॥ पूर्व्यहोतरस्यनोमंदस्वसख्यस्यच । इमाउषुश्रुधीगिरः ॥ ५ ॥ २० ॥ यच्चिद्विशश्वाता
तनादेवंदेवंयजामहे । त्वेइद्धूयतेहविः ॥ ६ ॥ प्रियोनोअस्तुविश्वपतिर्होतामंद्रोवरैण्यः । प्रियाःस्वययोवयं ॥
॥ ७ ॥ स्वययोहिवायैदेवासोदधिरेचनः । स्वययोमनामहे ॥ ८ ॥ अथानउभयेषाममृतमर्त्यानां । मिथःसं
तुप्रशस्तयः ॥ ९ ॥ विश्वेभिरग्नेअग्निभिरिमंयज्ञमिदंवचः । चनोधाःसहसोयहो ॥ १० ॥ २१ ॥ ७ ॥ अश्वंनत्वावा
रवंतंवदध्याअग्निनमोभिः । सम्राजंतमध्वराणां ॥ १ ॥ सघानःसूनुःशवसापृथुप्रंगामासुशेवः । मीढाँअ
स्माकंबभूयात् ॥ २ ॥ सनोदूराच्चासाच्चनिमर्त्यादघायोः । पाहिसदमिद्विश्वायुः ॥ ३ ॥ इममूषुत्वमस्माकंस
निगायत्रंनव्यांसं । अग्नेदेवेषुप्रवोचः ॥ ४ ॥ आनोभजपरमेष्वावाजेषुमध्यमेषु । शिक्षावस्वोअंतमस्य ॥ ५ ॥

प्र. अ.
अ. २

॥ २८६ ॥

॥ २२ ॥ विभक्तासिचित्रभानोसिंधोरुर्माउपाकआ । सद्योदाशुषेक्षरसि ॥ ६ ॥ यममेपृत्सुमर्त्यमवावाजेषु
यंजुनाः । सयंताशश्चतीरिषः ॥ ७ ॥ नकिरस्यसहंत्यपर्येताकयस्यचित् । वाजोअस्तिश्रवाय्यः ॥ ८ ॥ सवाजं
विश्वचर्षणिरर्वद्विरस्तुतरुता । विप्रैभिरस्तुसनिता ॥ ९ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेविशेयज्ञियाय । स्तोमंरुद्रा
यहशीकं ॥ १० ॥ २३ ॥ सनोमहाअनिमानोधूमकेतुःपुरुश्चंद्रः । धियेवाजायहिन्वतु ॥ ११ ॥ सरेवाँइवविश्व
तिदैव्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरग्निर्वृहद्भानुः ॥ १२ ॥ नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्योनमोयुवभ्योनमआशिनेभ्यः
। यजामदेवान्यदिशक्तवाममाज्यायसःशंसमावृक्षिदेवाः ॥ १३ ॥ २४ ॥ ८ ॥ यत्रग्रावापृथुबुधऊर्ध्वोभवतिसोतवे ।
उलूखलसुतानामवेद्विद्रजल्गुलः ॥ १ ॥ यत्रद्वाविवजघनाधिषवण्याकृता । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजल्गु
लः ॥ २ ॥ यत्रनार्यपच्यवमुपच्यवंचशिक्षते । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजल्गुलः ॥ ३ ॥ यत्रमंथाविवधतेर
श्मीन्यमितवाइव । उलूखलसुतानामवेद्विद्रजल्गुलः ॥ ४ ॥ यच्चिद्वित्वंगृहेगृहउलूखलकयुज्यसे । इहद्युम
त्तमंवदजयतामिवदुंदुभिः ॥ ५ ॥ २५ ॥ उतस्मतेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अथोइंद्रायपातवेसुनुसोममु
लूखल ॥ ६ ॥ आयजीवाजसातमाताह्युच्चाविजर्भृतः । हरीइवांधांसिबप्सता ॥ ७ ॥ तानोअद्यवनस्पतीऋष्व

ऋ. सं.
॥ १० ॥

वृषेभिःसोतृभिः । इंद्रायमधुमत्सुतम् ॥८॥ उच्छिष्टंचम्वोर्भरसोमंपवित्रासृज । निधेहिगोरधित्वचि॥९॥
॥२६॥९॥ यच्चिद्धिसंत्यसोमपाअनाशस्ताइवस्मसि । आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ १ ॥
शिप्रिन्वाजानांपतेशचीवस्तवदंसना । आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ २ ॥ निष्वापयामि
यूहशासस्तामबुध्यमाने । आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ ३ ॥ ससंतुत्याअरातयोवोधंतु
शूररातयः । आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ ४ ॥ समिद्रगर्दभमृणनुवंतंपापयामुया ।
आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ ५ ॥ पतातिकुंडूणाच्यादूरंवातोवनादधि । आतूनइंद्रशं
सयगोष्वश्वेषुशुभिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ ६ ॥ सर्वपरिक्रोशंजहिजंभयाकृकदाश्वं । आतूनइंद्रशंसयगोष्वश्वेषु
शुभिषुसहस्रेषुतुवीमघ ॥ ७ ॥ २७ ॥ १० ॥ आवइंद्रंक्रिवियथावाजयंतःशतक्रतुं । मंहिष्ठंसिचइंदुभिः ॥१॥
शतंवायःशुचीनांसहस्रंवासमाशिरां । एदुनिमन्नरीयते ॥ २ ॥ संयन्मदायशुष्मिणएनाह्यस्योदरे । समु
द्रोनव्यचोदधे ॥ ३ ॥ अयमुतेसमतसिकपोतइवगर्भधि । वचस्तच्चिन्नओहसे ॥ ४ ॥ स्तोत्रंराधानांपते
गिर्वाहोवीर्यस्यते । विभूतिरस्तुसूनृता ॥ ५ ॥ २८ ॥ ऊर्ध्वस्तिष्ठानऊतयेस्मिन्वाजेशतक्रतो । समन्येषुब्रवा

प्र. अ.

अ. २

॥२८७॥

वहै ॥ ६ ॥ योगेयोगेत्तवस्तरंवाजेवाजेहवामहे । सखायइंद्रमूतये ॥ ७ ॥ आघागमद्यदिश्रवत्सहस्रिणीभिः
 तिभिः । वाजेभिरुपनोहवै ॥ ८ ॥ अनुम्रत्तस्यौकसोहुवेतुविप्रतिनरै । यंतेपूर्वपिताहुवे ॥ ९ ॥ तंत्वावयंवि
 श्ववाराशास्महेपुरुहूत । सखेवसोजरितृभ्यः ॥ १० ॥ २९ ॥ अस्माकंशिप्रिणीनांसोमपाःसोमपान्ना । सखेव
 ज्जिन्तसखीनाम् ॥ ११ ॥ तथातदस्तुसोमपाःसखेवज्जिन्तथाकृणु । यथातउश्मसीष्टये ॥ १२ ॥ रेवतीर्नःसधमा
 दइंद्रेसंतुतुविवाजाः । क्षुमंतोयाभिर्मदेम ॥ १३ ॥ आघत्वावात्मनामःस्तोतृभ्योधृष्णवियानः । ऋणोरक्षंनच
 ऋयोः ॥ १४ ॥ आयहुवःशतक्रतवाकामंजरितृणां । ऋणोरक्षंनशर्चीभिः ॥ १५ ॥ ३० ॥ शश्वदिंद्रःपोमुथद्भि
 जिगायनानंदद्भिःशाश्वसद्भिर्धनानि । सनोहिरण्यरथंदं सनावान्सनःसनितासनयेसनोदात् ॥ १६ ॥ आश्वि
 नावश्वावत्येषायातंशवीरया । गोमदस्राहिरण्यवत् ॥ १७ ॥ समानयोजनोहिवारथोदस्रावमर्त्यः । समुद्रेअ
 श्विनेयते ॥ १८ ॥ न्यध्वस्यमूर्धनिचक्रंरथस्ययेमधुः । परिद्यामन्यदीयते ॥ १९ ॥ कस्तउषःकधप्रियेभुजेमर्तो
 अमर्त्ये । कंनक्षसेविभावरि ॥ २० ॥ वयंहितेअमन्मह्यान्तादापराकात् । अश्वेनचित्रेअरुषि ॥ २१ ॥ त्वंतेभिरा
 गंहिवाजेभिर्दुहितर्दिवः । अस्मेरयिनिधारय ॥ २२ ॥ ३१ ॥ ११ ॥ ६ ॥ त्वमग्नेप्रथमोअंगिराऋषिर्देवोदेवानामभ

ऋ. सं.

॥ ११ ॥

वःशिवःसखा । तवव्रतेकवयोविज्ञनापसोजायंतमरुतोभ्राजदृष्टयः ॥ १ ॥ त्वमग्नेप्रथमोअंगिरस्तमःकविर्दे-
वानांपरिभूषसिव्रतं । विभुर्विश्वस्मैभुवनायमेधिरोद्विमाताशयुःकतिधाचिदायवे ॥ २ ॥ त्वमग्नेप्रथमोमातरि-
श्वनआविर्भवसुकृतूयाविवस्वते । अरेजेतांरोदसीहोतवूर्येसघ्नोभारिमयजोमहोवसो ॥ ३ ॥ त्वमग्नेमनवेद्यामवा-
शयःपुरूरवसेसुकृतेसुकृतरः । श्वात्रेणयत्पित्रोर्मुच्यसेपर्यात्वापूर्वमनयन्नापरंपुनः ॥ ४ ॥ त्वमग्नेवृषभःपुष्टिव-
र्धनउद्यतस्रुचेभवसिश्रवाय्यः । यआहुतिंपरिवेदावषट्कृतिमेकायुरग्रेविशआविवांससि ॥ ५ ॥ ३२ ॥ त्वम-
ग्नेवृजिनवर्तनिनरंसकमन्पिपर्विविदथेविचर्षणे । यःशूरसातापरितकम्येधनेदुभ्रेभिश्चित्समृताहंसिभूयसः ॥ ६ ॥
त्वंतमग्नेअमृतत्वउत्तमेमतेदधासिश्रवसेदिवेदिवे । यस्तातृषाणउभयायजन्मनेमयःकृणोषिप्रयआचसूरये ॥ ७ ॥
त्वंनोअग्नेसनयेधनानायशसंकारुकृणुहिस्तवानः । ऋध्यामकर्मापसानवेनदेवैर्द्यावापृथिवीप्रावतनः ॥ ८ ॥
त्वंनोअग्नेपित्रोरुपस्थआदेवोदेवेष्वनवद्यजागृविः । तनूकृद्धोधिप्रमतिश्चकारवेत्वंकल्याणवसुविश्वमोपिषे ॥ ९ ॥
त्वमग्नेप्रमतिस्त्वंपितासिनस्त्वंवयस्कृत्तवजामयोवयं । संत्वारायःशतिनःसंसहस्रिणःसुवीरयंतिव्रतपामदाभ्य-
॥ १० ॥ ३३ ॥ त्वामग्नेप्रथममायुमायवेदेवाअकृण्वन्नुषस्यविशपतिं । इळामकृण्वन्मनुषस्यशासनींपितुयत्पु-

प्र. अ.

अ. २

॥ २८८ ॥

त्रोममंकस्यजायते ॥११॥ त्वंनोअग्नेतवदेवपायुभिर्मधोनोरक्षतन्वश्चवंध । त्रातातोकस्यतनयेगवामस्यनिमे
षंरक्षमाणस्तवव्रते ॥१२॥ त्वमग्नेयज्यवेपायुरंतरोनिषंगायचतुरक्षइध्यसे । योरातहव्योवृकायुधायसेकीरेश्चि
न्मंत्रमनसावनोषितं ॥१३॥ त्वमग्नेउरुशंसायवाघतेस्पार्ह्यद्रेकणःपरमंवनोषितत् । आध्रस्यचित्प्रमतिरुच्यसे
पिताप्रपाकंशास्सिप्रदिशोविदुष्टरः ॥१४॥ त्वमग्नेप्रयतदक्षिणंनरंवमेवस्यूतंपरिपासिविश्वतः । स्वादुक्षज्ञायोव
सतौस्योनकृज्जीवयाजंयजतेसोपमादिवः ॥१५॥ ३४॥ इमामग्नेशरणिमीमृषोनइममध्वानंयमगामदूरात् ।
आपिःपिताप्रमतिःसोम्यानांभूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानां ॥१६॥ मनुष्वदग्नेअंगिरस्वदंगिरोययातिवत्सदनेपूर्ववच्छु
चे । अच्छयाह्यावहादैव्यंजनमासादयबर्हिषियक्षिचप्रियं ॥१७॥ एतेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वशक्तीवायतेचकृमा
विदावा । उतप्रणेष्यभिवस्योअस्मान्तसन्नःसृजसुमत्यावाजवत्या ॥१८॥ ३५॥ १२॥ इंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचं
यानिचकारप्रथमानिवृज्री । अहन्नहिमन्वपस्ततर्दप्रयक्षणाभिन्नत्पर्वतानां ॥१॥ अहन्नहिंपर्वतेशिश्रियाणं
त्वष्टास्मैवज्रंस्वयैततक्षावाश्राइवधेनवःस्यंदमानाअंजःसमुद्रमवजग्मुरापः ॥२॥ वृषायमाणोवृणीतसोमंत्रिकद्रु
केष्वपिबत्सुतस्य । आसायकंमघवादत्तवज्रमहन्नेनंप्रथमजामहीनां ॥३॥ यदिंद्राहन्प्रथमजामहीनामान्मायि

ऋ. सं.

॥ १२ ॥

नामभिनाः प्रोतमायाः । आत्सूर्यजनयं द्यामुषासं तादीनाशत्रुं न किला विवित्से ॥ ४ ॥ अहं न्वृत्रं वृत्रतरं व्यंसमिंद्रोव
ज्रेण महतावधेन । स्कंधांसीवकुलिशेनाविवृक्णाहिः शयत उपपृक् पृथिव्याः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ अयो द्वेव दुर्मद आहि
जुह्वेमहावीरं तु विबाधमृजीषं । नातारोदस्य समृतिवधानां संरुजानाः पिपिषु इंद्रशत्रुः ॥ ६ ॥ अपादहस्तो अ
पृतन्यदिंद्रमास्यवज्रमधिसानौ जघान । वृष्णो वधिः प्रतिमानं बुभूषन्पुरुत्रावृत्रो अशयद्व्यस्तः ॥ ७ ॥ नदन्नभि
न्नममुयाशयानं मनोरुहाणा अति यंत्यापः । याश्चिद्वृत्रो महिना पर्यतिष्ठता सामहिः पत्सुतः शीर्वैभूव ॥ ८ ॥ नी
चावया अभवद्वृत्रपुत्रेद्रो अस्या अववर्धर्जभार । उत्तरासूरधरः पुत्रासीद्दानुः शये सहवत्सानधेनुः ॥ ९ ॥
अतिष्ठंतीनाम निवेशनानाकाष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं । वृत्रस्य निण्यं विचरं त्यापो दीर्घतम आशयदिंद्रशत्रुः ॥ १० ॥
॥ ३७ ॥ दासपत्नीरहिगोपा अतिष्ठन्ति रुद्धा आपः पुणिर्नैव गावः । अपां बिलमपि हितं यदासीद्वृत्रं जघन्वा अपत
द्वदार ॥ ११ ॥ अश्व्यो वारो अभवत्तदिंद्रसूकेयत्वा प्रत्यहं देव एकः । अजयोगा अजयः शूरसोममवांसृजः सत
वे सप्तसिंधून् ॥ १२ ॥ नास्मै विद्युन्नतं न्यतुः सिषेधनयां मिह मकिरधादु निच । इंद्रश्च यद्युयुधाते अहिश्चोतापरी
भ्यो मघवा विजिग्ये ॥ १३ ॥ अहं र्यातारं कमपश्य इंद्रहृदियत्ते जघ्नुषो भीरगच्छत् । नवचयन्नवतिं च स्रवतीः श्ये

प्र. अ.

अ. २

॥ २८९ ॥

नोनभीतोअतरोरजांसि ॥ १४ ॥ इन्द्रोयातोवसितस्यराजाशमस्यचशृंगिणोवज्रबाहुः । सेटुराजाक्षयतिचर्ष
णीनामुरांननेमिःपरितावभूव ॥ १५ ॥ ३८ ॥ ॥ इतिप्रथमाष्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
ॐ ॥ एतायामोपगव्यंतइंद्रमस्माकंसुप्रमतिंवावृधाति । अनामृणःकुविदादस्यरायोगवांकेतंपरमावर्जतेनः
॥ १ ॥ उपेदहंधनदामप्रतीतंजुष्टानश्येनोवसतिंपतामि । इंद्रन्नमस्यन्नुपमेभिरकैर्यःस्तोतृभ्योहव्योअस्तियाम
न ॥ २ ॥ निसर्वसेनइषुर्धारसक्तसमर्योगाअजतियस्यवष्टि । चोष्कूयमाणइंद्रभूरिवाममापणिभूरस्मदधिप्रवृ
द्ध ॥ ३ ॥ वधीर्हिदस्युधनिनैघनेनैकश्चरन्नुपशाकेभिरिंद्र । धनोरधिविषुणक्तेव्यायन्नयज्वानःसनकाःप्रेति
मीयुः ॥ ४ ॥ पराचिच्छीर्षाववृजुस्तइंद्रायज्वानोयज्वभिःस्पर्धमानाः । प्रयद्विवोहरिवःस्थातरुग्रनिरव्रताँअ
धमोरोदस्योः ॥ ५ ॥ १ ॥ अयुयुत्सन्ननवद्यस्यसेनामयातयंतक्षितयोनवग्वाः । वृषायुधोनवध्रयोनिरष्टाःप्रव
द्भिरिंद्राच्चितयंतआयन् ॥ ६ ॥ त्वमेतान्नुदतो जक्षतश्चायोधयोरजसइंद्रपारे । अवादहोदिवआदस्युमुच्चाप्रसु
न्वतस्तुवतःशंसमावः ॥ ७ ॥ चक्राणासःपरीणहंपृथिव्याहिरण्येनमुणिनाशुभमानाः । नहिन्वानासस्तितिरु
स्तइंद्रपरिस्पशोअदधात्सूर्येण ॥ ८ ॥ परियदिंद्रोदसीउभेअबुभोजीर्महिनाविश्वतःसीम् । अमन्यमानाँअ

ऋ. सं.

॥ १३ ॥

भिमन्यमानैर्निर्ब्रह्मभिरधमोदस्युर्मिद्र ॥ ९ ॥ नयेदिवःपृथिव्या अंतमा पुर्नमायाभिर्धनदांपर्यभूवन् । युजं व
ज्रं वृषभश्चक्रइंद्रो निज्योतिषा तमसो गा अदुक्षत् ॥ १० ॥ २ ॥ अनुस्वधामक्षरन्नापो अस्या वर्धत मध्य आना व्या
नां । स धी चीने न मनसा तमिद्र ओजिष्ठे न हन्मना हन्त भिद्युन् ॥ ११ ॥ न्या विध्या दिली विशस्य हृळहा विशृंगिणं म
भिनच्छुष्णमिद्रः । यावत्तरो मघव न्यावदो जो वज्रेण शत्रुमवधीः पृतन्युं ॥ १२ ॥ अभिसिध्मो अजिगादस्य शत्रू
न्वितिग्मेन वृषभेणापुरोभेत् । संवज्रेणासृजद्वत्रमिद्रः प्रस्वामतिमतिरच्छाशदानः ॥ १३ ॥ आवः कुत्समिद्रय
स्मिचा कन्प्रावो युध्यंत वृषभं दशद्युं । शफच्युतो रेणुर्नक्षतद्या मुच्छैत्रे यो नृषा ह्यायतस्यौ ॥ १४ ॥ आवः शमं वृष
भंतु ग्या सुक्षेत्र जेषे मघवं चिह्नयंगां । ज्योक्चिदत्र तस्थिवांसो अक्रज्जत्रूयतामधरा वेदनाकः ॥ १५ ॥ ३ ॥ १ ॥
त्रिश्चिन्नो अद्या भवतं न वेद सा विभुर्वायाम उतरातिरश्चिना । युवोर्हियं त्रहिम्येव वासं सोभ्यायं सेन्या भवतं मनी
षिभिः ॥ १ ॥ त्रयः पवयो मधुवाहने रथे सोमस्य वेनामनु विश्व इद्विदुः । त्रयः स्कंभासः स्कभितास आरभे त्रिर्न
क्तं याथस्त्रिर्वश्चिना दिवा ॥ २ ॥ समाने अहं त्रिरवद्य गोहना त्रिरद्य यज्ञं मधुना मिमिक्षतं । त्रिर्वाजवती रिषो अ
श्चिना युवं दोषा अस्मभ्यं मुषसंश्च पिन्वतं ॥ ३ ॥ त्रिर्वर्तिर्या तं त्रिरनुव्रते जने त्रिः सुप्राव्ये त्रे धेव शिक्षतं । त्रिर्नोद्यं वह

प्र. अ.

अ. ३

॥ २९० ॥

तमश्विनायुवंत्रिःपृक्षोअस्मेअक्षरेवपिन्वतं॥४॥ त्रिनोरयिवंहतमश्विनायुवंत्रिर्देवतातात्रिरुतावंतंधियः । त्रिःसौ
भगत्वंत्रिरुतःश्रवांसिनस्त्रिष्टंवांसूरेदुहितारुहद्रथं ॥ ५ ॥ त्रिनोअश्विनादिव्यानिभेषजात्रिःपार्थिवानित्रिरुद
त्तमद्भ्यः । ओमानंशंयोर्ममकायसूनवेत्रिधातुशर्मवहतंशुभस्पती ॥ ६ ॥ ४ ॥ त्रिनोअश्विनायजतादिवेदिवे
परित्रिधातुपृथिवीमशायतं । तिस्रोनासत्यारथ्यापरावतंआत्मेववातःस्वसंराणिगच्छतं ॥ ७ ॥ त्रिरश्विनासिं
धुभिःसप्तमातृभिस्त्रयंआहावास्त्रेधाहविष्कृतं । तिस्रःपृथिवीरुपरिप्रवादिवोनाकैरक्षेधेद्युभिरक्तुभिर्हितं ॥
॥ ८ ॥ क॑त्रीच॒क्रात्रिवृ॒तोरथ॑स्य॒क॑त्रयो॒बंधुरो॑येसनी॒ळाः । क॒दायो॒गोवा॒जिनो॒रासं॑भस्य॒येन॑य॒ज्ञंना॑सत्योपया
थः ॥ ९ ॥ आना॑सत्यागच्छतंहूयतेहविर्मध्वःपिबतंमधुपेभिरासभिः ॥ युवोर्हिपूर्वसवितोषसोरथमृतायचित्रं
घृतवंतमिष्यति ॥ १० ॥ आना॑सत्यात्रिभिरेकादशैरिहदेवेभिर्यातंमधुपेयमश्विना । प्रायुस्तारिष्टंनीरपांसिमृ
क्षतंसेधतंद्वेषोभवतंसचाभुवा ॥ ११ ॥ आना॑अश्विनात्रिवृतारथेनावीचैरयिवंहतंसुवीरं । शृण्वंतावामवसे
जोहवीमिवृधेचनोभवतंवाजसातौ ॥ १२ ॥ ५ ॥ २ ॥ ह्वया॑म्यग्निंप्रथमंस्वस्तयेह्वया॑मिमित्रावरुणाविहावसे ।
ह्वया॑मिरात्रींजगतोनिवेशनींह्वया॑मिदेवंसवितारमृतये ॥ १ ॥ आकृ॑ष्णेन॒रज॑सावर्तमानोनिवेशयन्नमृतंमर्त्यं

ऋ. सं.
॥ १४ ॥

च । हिरण्ययेन सवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥ २ ॥ यातिदेवः प्रवतायात्युद्धतायातिशुभ्राभ्यां यज-
तोहरिभ्यां । आदेवोयातिसवितापरावतोपविश्वदुरिताबाधमानः ॥ ३ ॥ अभीवृतंकृशनैर्विश्वरूपंहिरण्य-
शम्यं यजतो बृंहतं । आस्थाद्रथं सविताचित्रमानुः कृष्णारजांसितविषीदधानः ॥ ४ ॥ विजनान्छयावाः शिति-
पादो अख्यन्नथं हिरण्यप्रउगंवहंतः । शश्वद्विशः सवितुर्देव्यस्योपस्थे विश्वाभुवनानितस्थुः ॥ ५ ॥ तिस्रोद्यावः
सवितुर्द्वाउपस्थाँ एकायमस्य भुवने विराषाट् । आणिनरथ्यममृताधितस्थुरिह ब्रवीतु यउतच्चिकेतत् ॥ ६ ॥ ६ ॥
विसुपर्णो अंतरिक्षाप्यख्यज्ञभीरवेषा असुरः सुनीथः । के३दानीं सूर्यः कश्चिकेत कतमांघ्रां रश्मिरस्याततान ॥
॥ ७ ॥ अष्टौ व्यख्यत्ककुभः पृथिव्यास्त्रीधन्वयोजनासप्तसिधून् । हिरण्याक्षः सविता देव आगाहधद्रत्नानि दाशुषे-
वार्याणि ॥ ८ ॥ हिरण्यपाणिः सविता विचर्षणिरुभेद्यावा पृथिवी अंतरीयते । अपामीवां बाधते वेति सूर्यमभि-
कृष्णेन रजसाद्यामृणोति ॥ ९ ॥ हिरण्यहस्तो असुरः सुनीथः सुमृळीकः स्ववां यात्वर्वाङ् । अपसेधन्वक्षसो-
यातु धानानस्या देवः प्रतिदोषंगृणानः ॥ १० ॥ येते पंथाः सवितः पूर्वा सोरेणवः सुकृता अंतरिक्षे । तेभि-
र्नो अद्य पथिभिः सुगेभीरक्षाचनो अधिच ब्रूहि देव ॥ ११ ॥ ७ ॥ ३ ॥ ७ ॥ प्रवोय ह्वंपुरुणां विशा देवयती

प्र. अ.
अ. ३

॥ २९१ ॥

नां । अग्निं सूक्तेभिर्वचोभिरीमहेयंसीमिदन्यईळते ॥ १ ॥ जनांसोअग्निंदधिरेसहोवृधंहविष्मंतोविधेमते ।
सत्वंनोअद्यसुमनाइहाविताभवावाजेषुसंत्य ॥ २ ॥ प्रत्वादूतंवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं । महस्तेसतोविच
रंत्यर्चयोदिविस्पृशंतिभानवः ॥ ३ ॥ देवासंस्त्वावरुणोमित्रोअर्यमासंदूतंप्रत्नमिधते । विश्वंसोअग्नेजय
तित्वयाधनंयस्तेददाशमर्त्यः ॥ ४ ॥ संद्रोहोतागृहपतिरभेदूतोविशामसि । त्वेविश्वासंगतानिब्रताध्रुवाया
निदेवाअकृण्वत ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्वेइदमेसुभर्गेयविष्ठयविश्वमाहूयतेहविः । सत्वंनोअद्यसुमनाउतापरंयक्षिदे
वान्तसुवीर्या ॥ ६ ॥ तंधेमिन्त्यानमस्विनउपस्वराजमासते । होत्राभिरग्निमनुषःसमिधतेतितिर्वांसोअतिसि
धः ॥ ७ ॥ घंतोवृत्रमंतरत्रोदसीअपउरुक्षयायचक्रिरे । भुवत्कण्वेवृषाद्युन्याहुतःक्रंददश्वोगविष्टिषु ॥ ८ ॥
संसीदस्वमहाँअसिशोचस्वदेववीतमः । विधूममग्नेअरुषंमियेध्यसृजप्रशस्तदर्शतं ॥ ९ ॥ यंत्वादेवासोमनवेद
धुरिहयजिष्ठंहव्यवाहन । यंकण्वोमेध्यातिथिर्धनस्पृतंयंवृषायमुपस्तुतः ॥ १० ॥ ११ ॥ यमग्निमेध्यातिथिःक
ण्वईधक्वृतादधि । तस्यप्रेषोदीधियुस्तमिमाक्वचस्तमग्निवर्धयामसि ॥ ११ ॥ रायस्पृधिस्वधावोस्तिहितेमेदेवे
ष्वाप्यं ॥ त्वंवाजस्यश्रुत्यस्यराजसिसनोमृळमहाँअसि ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वऊषुणऊतयेतिष्ठादेवोनसंविता ॥ ऊर्ध्वो

ऋ. सं.

॥ १५ ॥

वाजस्यसन्नितायदंजिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे ॥ १३ ॥ ऊर्ध्वोनःपाह्यंहसोनिकेतुनाविश्वंसमत्रिणंदह । कृधीनऊ
र्ध्वाचरथायजीवसेविदादेवेषुनोदुवः ॥ १४ ॥ पाहिनोअग्नेरक्षसःपाहिधूर्तेररावणः ॥ पाहिरीषतउतवाजिघां
सतोबृहद्भानोयविष्ठय ॥ १५ ॥ १० ॥ घनेवविष्वग्विजह्वरावणस्तपुर्जभयोअस्मधुक् । योमर्त्यःशिशीतेअ
त्यक्तुभिर्मानःसरिपुरीशत ॥ १६ ॥ अग्निर्वैज्ञेसुवीर्यमग्निःकण्वायसौभगं । अग्निःप्रावन्मित्रोतमेध्यातिथिम
ग्निःसताउपस्तुतं ॥ १७ ॥ अग्निनातुर्वशंयदुपरावतउग्रादेवंहवामहे । अग्निर्नयंनववास्त्वंबृहद्रथंतुर्वीतिंदस्य
वेसहः ॥ १८ ॥ नित्वामग्नेमनुर्दधेज्योतिर्जनायशश्वते । दीदेयकण्वंकृतजातउक्षितोयन्नमस्यंतिकृष्टयः ॥ १९ ॥
त्वेषासोअग्नेरमवंतोअर्चयोभीमासोनप्रतीतये । रक्षस्विनःसदुमिद्यातुमावतोविश्वंसमत्रिणंदह ॥ २० ॥ ११ ॥
॥ ४ ॥ क्रीळंवःशर्धोमारुतमनर्वाणंरथेशुभं । कण्वाअभिप्रगायत ॥ १ ॥ येपृषतीभिर्कृष्टिभिःसांकवाशी
भिरंजिभिः । अजायंतस्वभानवः ॥ २ ॥ इहेवशृण्वएषांकशाहस्तेषुयद्वदान् । नियामञ्चित्रमृजते ॥ ३ ॥ प्र
वःशर्धायधृष्वयेत्वेषद्युम्नायशुष्मिणे । देवतंत्रलगायत ॥ ४ ॥ प्रशंसागोष्वह्यंक्रीळयच्छर्धोमारुतं । जंभेरस
स्यवावृधे ॥ ५ ॥ १२ ॥ कोवोवर्षिष्ठआनरोदिवश्चग्मश्चधूतयः । यत्सीमंतन्नधूनुथ ॥ ६ ॥ निवोयामायमा

प्र. अ.

अ. ३

॥ २९२ ॥

नुषोदुधउग्रायमन्यवे । जिहीतपर्वतोगिरिः ॥ ७ ॥ येषामज्मेपुष्टिर्वीजुजुर्वाँइवविशपतिः । भियायामेषुरे
जते ॥ ८ ॥ स्थिरं हि जानमेषां वयोमातुर्निरेतवे । यत्सीमनुद्विताशवः ॥ ९ ॥ उदुत्येसूनवोगिरिः काष्ठाअज्मे
ष्वत्तत । वाश्राअभिज्ञुयातवे ॥ १० ॥ १३ ॥ त्यंचिद्वादीर्घपृथुमिहोनपातममृधं । प्रच्यावयंतियामभिः
॥ ११ ॥ मरुतोयद्ववोबलंजनाँअचुच्यवीतन । गिरिँरचुच्यवीतन ॥ १२ ॥ यद्वयांतिमरुतःसंहव्रुवतेऽध्व
न्ना । शृणोतिकश्चिदेषां ॥ १३ ॥ प्रयातशीभमाशुभिःसंतिकण्वेषुवोदुवः । तत्रोषुमादयाध्वै ॥ १४ ॥ अस्तिहि
ष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषां । विश्वंचिदायुर्जीवसे ॥ १५ ॥ १४ ॥ ५ ॥ कङ्कनूनंकधप्रियःपितापुत्रंनहस्त
योः । दधिध्वेवृक्तबर्हिषः ॥ १ ॥ कनूनंकङ्कोअयंगतादिवोनपृथिव्याः । कवोगावोनरण्यंति ॥ २ ॥ कवःसु
म्नानव्यांसिमरुतःकंसुविता । कोऽविश्वानिसौभगा ॥ ३ ॥ यद्युयंपृश्निमातरोमताँसःस्यातन । स्तोतावोअ
मृतःस्यात ॥ ४ ॥ मावोमृगोनयवसेजरिताभूदजोष्यः । पथायमस्यंगादुप ॥ ५ ॥ १५ ॥ मोषुणःपरापरा
निर्ऋतिदुर्हणावधीत् । पदीष्टतृष्ण्यासह ॥ ६ ॥ सत्यंत्वेषाअमवंतोधन्वंचिदारुद्रियासः । मिहंकृण्वंत्यवातां
॥ ७ ॥ वाश्रेवविद्युन्मिमातिवत्संनमातासिषक्ति । यदेषांवृष्टिरसर्जि ॥ ८ ॥ दिवांचित्तमःकृण्वंतिपर्जन्येनो

ऋ. सं.
॥ १६ ॥

दवाहेन । यत्पृथिवीव्युदंति ॥ ९ ॥ अधस्वनान्मरुतां विश्वमासन्नपार्थिवं । अरेजंतप्रमानुषाः ॥ १० ॥ १६ ॥
मरुतो वीलुपाणिभिश्चित्रारोधस्वतीरनु । याते मखिद्रयामभिः ॥ ११ ॥ स्थिरावः संतुने मयोरथा अश्वांस ए
षां । सुसंस्कृता अभीशवः ॥ १२ ॥ अच्छावदातना गिराजरायै ब्रह्मणस्पतिं । अग्निमित्रं न दर्शतं ॥ १३ ॥
मिमीहि शोकमास्ये पर्जन्य इव ततनः । गायं गायत्रमुक्थ्यै ॥ १४ ॥ वंदस्व मारुतं गणं त्वेषं पनस्युमर्किणं । अ
सेवृद्धा असन्निह ॥ १५ ॥ १७ ॥ ६ ॥ प्रयदित्यापरावतः शोचिर्नमानमस्यथ । कस्य क्रत्वा मरुतः कस्य वर्ष
साकं याथ कंहूतयः ॥ १ ॥ स्थिरावः संत्वायुधा पुराणु देवी लूउत प्रतिष्कभे । युष्माकं मस्तुत विषीपनीयसीमा
मर्त्यस्य मायिनः ॥ २ ॥ पराह्यत्स्थिरं हूथनरो वर्तयथा गुरु । वियाथ न वनिनः पृथिव्या व्याशाः पर्वतानां ॥ ३ ॥
न हिवः शत्रुर्विविदे अधिद्यविनभूम्यां रिशादसः । युष्माकं मस्तुत विषीतनायुजारुद्रा सो नूचिदाधृषे ॥ ४ ॥ प्रवे
पयंति पर्वतान्वि विचंति वनस्पतीन् । प्रो आरत मरुतो दुर्मदा इव देवासः सर्वया विशा ॥ ५ ॥ १८ ॥ उपोरथेषु
पृषतीर युग्ध्वं प्रष्टिर्वहति रोहितः ॥ आवो यामाय पृथिवी चिदश्रोदवी भयंतमानुषाः ॥ ६ ॥ आवो मक्षूतनाय
करुद्रा अवो वृणीमहे । गंतानूनं नो वसायथा पुरेत्या कण्वाय विभ्युषे ॥ ७ ॥ युष्मे पितो मरुतो मर्त्येषित आयो

प्र. अ.
अ. ३

॥ २९३ ॥

नोअभवर्द्धते । वितंयुयोतशवसाव्योजसावियुष्माकाभिरुतिभिः ॥ ८ ॥ असांमिहिप्रयज्यवःकण्वदप्रचे
 तसः । असांमिभिर्मरुताननृतिभिर्गतावृष्टिनविद्युतः ॥ ९ ॥ असाम्योजोविभृथासुदानवोसामिधूतयःश
 वः । ऋषिद्विषेमरुतःपरिमन्यवृष्टंनसृजतद्विषं ॥ १० ॥ ११ ॥ ७ ॥ उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेवयंतस्त्वमेहे । उ
 पप्रयंतुमरुतःसुदानवइंद्राशूभवासचां ॥ १ ॥ त्वामिद्विसंहसस्पुत्रमत्युपव्रूतेधनेहिते । सुवीर्यमरुतआस्व
 श्यंदधीतयोवआचके ॥ २ ॥ प्रैतुब्रह्मणस्पतिःप्रदेव्येतुसूनृता । अच्छावीरंनयंपंक्तिराधसंदेवायज्ञंनयंतुनः
 ॥ ३ ॥ योवाघतेददातिसूनरंवसुसधत्तेअक्षितिश्रवः । तस्माइळांसुवीरामायजामहेसुप्रतूर्तिमनेहसं ॥ ४ ॥
 प्रनूनंब्रह्मणस्पतिर्मंत्रंवदत्युक्थ्यं ॥ यस्मिन्निद्रोवरुणोमित्रोअर्यमादेवाओकांसिचक्रिरे ॥ ५ ॥ २० ॥ तमिद्वो
 चेमाविदथेषुशंभुवंमंत्रंदेवाअनेहसं । इमांचवाचंप्रतिहर्यथानरोविश्वेद्वामावोअश्रवत् ॥ ६ ॥ कोदेवयंतमश्र
 वज्जनंकोवृक्तबर्हिषं । प्रमदाश्वान्पस्त्याभिरस्थितांतर्वावत्क्षयंदधे ॥ ७ ॥ उपक्षत्रंपृचीतहंतिराजभिर्भयेचित्सु
 क्षितिंदधे । नास्यवर्तानतरुतामहाधनेनाभैअस्तिवज्रिणः ॥ ८ ॥ २१ ॥ ८ ॥ ॥ ॥

ऋ.सं.प.

॥ १७ ॥

श्रीमद्वनुमज्जीममध्वातर्गतारामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ हरिःॐ ॥ अग्निं । ईळे । पुरः
ऽहितं । यज्ञस्य । देवं । ऋत्विजं । होतारं । रत्नऽधातमं ॥ अग्निः । पूर्वभिः । ऋषिऽभिः । ईड्यः । नूतनैः । उ-
त । सः । देवान् । आ । इह । वक्षति ॥ अग्निना । रयिं । अश्ववत् । पोषं । एव । दिवेऽदिवे । यशसं । वीरवत्-
ऽतमं ॥ अग्ने । यं । यज्ञं । अध्वरं । विश्वतः । परिऽभूः । असिं । सः । इत् । देवेषु । गच्छति ॥ अग्निः । होता ।
कविऽकृतुः । सत्यः । चित्रश्रवःऽतमः । देवः । देवेभिः । आ । गमत् ॥ १ ॥ यत् । अंग । दाशुषे । त्वं । अग्ने । भ-
द्रं । करिष्यसि । तव । इत् । तत् । सत्यं । अंगिरः ॥ उप । त्वा । अग्ने । दिवेऽदिवे । दोषाऽवस्तः । धिया । वयं ।
नमः । भरतः । आ । इमसि ॥ राजतं । अध्वराणां । गोपां । ऋतस्य । दीदिविं । वर्धमानं । स्वे । दमे ॥ सः ।
नः । पिताऽइव । सूनवे । अग्ने । सुऽउपायनः । भव । सचस्व । नः । स्वस्तये ॥ २ ॥ वायोइति । आ ।
याहि । दर्शत । इमे । सोमाः । अरंऽकृताः । तेषां । पाहि । श्रुधि । हव ॥ वायोइति । उक्थेभिः । जरंते ।
त्वा । अच्छ । जरितारः । सुतऽसोमाः । अहःऽविदः ॥ वायोइति । तव । प्रऽपृचती । धेना । जिगाति ।
दाशुषे । उरूची । सोमऽपीतये ॥ इंद्रवायूइति । इमे । सुताः । उप । प्रयःऽभिः । आ । गतं । इंद्रवः ।

प्र. अ.

अ. १

॥ २९४ ॥

वां । उ॒शंति॑ । हि ॥ वा॒योइति॑ । इं॒द्रः । च । चे॒त॒थः । सु॒तानां॑ । वा॒जिनी॒व॒सूइति॑वा॒जिनी॒ऽव॒सू । तौ । आ ।
या॒तं । उ॒प । द्र॒वत् ॥ ३ ॥ वा॒योइति॑ । इं॒द्रः । च । सु॒न्व॒तः । आ । या॒तं । उ॒प । निः॒ऽकृतं॑ । म॒क्षु । इ॒त्था ।
धि॒या । न॒रा ॥ मि॒त्रं । हु॒वे । पू॒त॒ऽदक्षं॑ । व॒रु॒णं । च । रि॒शाद॑सं । धि॒यै । घृ॒ताचीं॑ । सा॒ध॒ता ॥ ऋ॒तेन॑ ।
मि॒त्राव॒रु॒णौ । ऋ॒त॒ऽवृ॒धौ । ऋ॒त॒ऽस्पृ॒शा । ऋ॒तुं । बृ॒ह॒तं । आ॒शा॒थेइति॑ ॥ क॒वीइति॑ । नः । मि॒त्राव॒रु॒णा । तु॒वि॒ऽ
जा॒तौ । उ॒रु॒ऽक्ष॒या । दक्षं॑ । द॒धा॒तेइति॑ । अ॒प॒सं ॥ ४ ॥ अ॒श्विना॑ । य॒ज्व॒रीः । इ॒षः । द्र॒व॒त्पा॒णीइति॑द्र॒व॒त्त॒ऽ
पा॒णी । शु॒भः । प॒तीइति॑ । पु॒रु॒ऽभु॒जा । च॒न॒स्य॑तं ॥ अ॒श्विना॑ । पु॒रु॒ऽद॑स॒सा । न॒रा । श॒वी॒र॒या । धि॒या । धि॒
ष्ण्या । व॒न॒तं । गि॒रः ॥ द॒क्षा । यु॒वाक॑वः । सु॒ताः । ना॒स॒त्या । वृ॒क्त॒ऽव॒र्हिषः॑ । आ । या॒तं । रु॒द्र॒व॒र्त॒नीइति॑रु॒द्र॒ऽव॒र्त॒
नी ॥ इं॒द्र । आ । या॒हि । चि॒त्र॒भा॒नोइति॑चि॒त्र॒ऽभा॒नो । सु॒ताः । इ॒मे । त्वा॒ऽय॒वः । अ॒ण्वी॒भिः । त॒ना । पू॒ता॒सः ॥ इं॒द्र ।
आ । या॒हि । धि॒या । इ॒षि॒तः । वि॒प्र॒ऽजू॒तः । सु॒त॒ऽव॒तः । उ॒प । ब्र॒ह्मा॑णि । वा॒घ॒तः ॥ इं॒द्र । आ । या॒हि । तू॒तु॒जा॒
नः । उ॒प । ब्र॒ह्मा॑णि । ह॒रि॒ऽवः । सु॒ते । द॒धि॒ष्व । नः । च॒नः ॥ ५ ॥ ओ॒मा॑सः । च॒र्ष॒णि॒ऽधृ॒तः । वि॒श्वे । दे॒वा॒सः ।
आ । ग॒त । द॒ाश्वी॑सः । द॒ाशु॑षः । सु॒तं ॥ वि॒श्वे । दे॒वा॒सः । अ॒प्॒ऽतु॒रः । सु॒तं । आ । ग॒त । तू॒र्ण॑यः । उ॒स्त्राः॒ऽ

ऋ.सं.प.
॥ १८ ॥

इव । स्वसराणि ॥ विश्वे । देवासः । अस्त्रिधः । एहिऽमायासः । अद्रुहः । मेधं । जुषंत । वह्नयः ॥
पावका । नः । सरस्वती । वाजेभिः । वाजिनीऽवती । यज्ञं । वष्टु । धियाऽवसुः ॥ चोदयित्री ।
सूनृतांना । चेतंती । सुऽमतीनां । यज्ञं । दधे । सरस्वती ॥ महः । अर्णः । सरस्वती । प्र । चेतयति ।
केतुना । धियः । विश्वाः । वि । राजति ॥६॥ सुरूपऽकृत्नुं । ऊतये । सुदुघाऽइव । गोऽदुहे । जुहूमसि ।
द्यविऽद्यवि ॥ उप । नः । सवना । आ । गृहि । सोमस्य । सोऽमपाः । पिब । गोऽदाः । इत् । रेवतः ।
मदः ॥ अथ । ते । अंतमानां । विद्याम । सुऽमतीनां । मा । नः । अति । ख्यः । आ । गृहि ॥ परा । इ-
हि । विग्रं । अस्तृतं । इंद्रं । पृच्छ । विपऽचितं । यः । ते । सखिऽभ्यः । आ । वरं ॥ उत । ब्रुवंतु । नः ।
निदः । निः । अन्यतः । चित् । आरत । दधानाः । इंद्रं । इत् । दुर्वः ॥७॥ उत । नः । सुऽभगान् । अरिः ।
वोचेयुः । दुस्म । कृष्टयः । स्याम । इत् । इंद्रस्य । शर्मणि ॥ आ । ई । आशुं । आशवे । भर । यज्ञऽश्रि-
यं । नृऽमादनं । पतयत् । मंदयत्ऽसख ॥ अस्य । पीत्वा । शतक्रतोऽतिशतऽक्रतो । घनः । वृत्राणां ।
अभवः । प्र । आवः । वाजेषु । वाजिनं ॥ तं । त्वा । वाजेषु । वाजिनं । वाजयामः । शतक्रतोऽतिशत

प्र. अ.
अ. १

॥२९५॥

ऽक्रतो । धनानां । इंद्र । सातये ॥ यः । रायः । अवनिः । महान् । सुऽपारः । सुन्वतः । सखा । तस्मै । इं-
द्राय । गायत ॥ ८ ॥ आ । तु । आ । इत् । नि । सीदत् । इंद्र । अभि । प्र । गायत । सखायः । स्तोम-
ऽवाहसः ॥ पुरुऽतमं । पुरुणां । ईशानं । वार्याणां । इंद्र । सोमे । सचा । सुते ॥ सः । घृ । नः । योगे ।
आ । भुवत् । सः । राये । सः । पुरेऽध्यां । गमत् । वाजेभिः । आ । सः । नः ॥ यस्य । संऽस्थे । न । वृण्व-
ते । हरीदति । समतऽसु । शत्रवः । तस्मै । इंद्राय । गायत ॥ सुतऽपामे । सुताः । इमे । शुचयः । यन्ति । वीतये ।
सोमासः । दधिऽआशिरः ॥ ९ ॥ त्वं । सुतस्य । पीतये । सद्यः । वृद्धः । अजायथाः । इंद्र । ज्यैष्ठ्याय । सुक्रतो इति
सुऽक्रतो ॥ आ । त्वा । विशंतु । आशवः । सोमासः । इंद्र । गिर्वणः । शं । ते । संतु । प्रऽचेतसे ॥ त्वां ।
स्तोमाः । अवीवृधन् । त्वां । उक्था । शतक्रतो इति शतऽक्रतो । त्वां । वर्धेतु । नः । गिरः ॥ अक्षितऽऽतिः ।
सनेत् । इमं । वाजं । इंद्रः । सहस्रिणं । यस्मिन् । विश्वानि । पौस्या ॥ मा । नः । मर्ताः । अभि । द्रुह-
न् । तनूनां । इंद्र । गिर्वणः । ईशानः । यवय । वर्धं ॥ १० ॥ युजन्ति । ब्रधं । अरुषं । चरन्तं । परि । त-
स्युषः । रोचन्ते । रोचना । दिवि ॥ युजन्ति । अस्य । काम्या । हरीदति । विऽपक्षसा । रथे । शोणा । धृष्णूऽ-

ऋ.सं.प.

॥ १९ ॥

ति । नृ॒ऽवाह॑सा ॥ के॒तुं । कृ॒ण्वन् । अ॒के॒तवे॑ । पे॒शः । म॒र्याः । अ॒पे॒शसे॑ । सं । उ॒षत्॒ऽभिः । अ॒जा॒य॒थाः ॥
आत् । अ॒ह । स्व॒धां । अ॒नु । पु॒नः । ग॒र्भ॒ऽत्वं । आ॒ऽई॒रि॒रे । द॒धा॒नाः । ना॒म । य॒ज्ञि॒यं ॥ वी॒ळु । चि॒त् ।
आ॒रु॒ज॒त्नु॒ऽभिः । गु॒हा । चि॒त् । इं॒द्र । वह्नि॑भिः । अ॒वि॒दः । उ॒स्त्रि॒याः । अ॒नु ॥ ११ ॥ दे॒व॒ऽय॑तः । यथा ।
म॒ति । अ॒च्छ । वि॒दत्॒ऽव॑सुं । गि॒रः । म॒हा । अ॒नू॒षत् । श्रु॒तं ॥ इं॒द्रेण॑ । सं । हि । दृ॒क्ष॑से । सं॒ऽज॒ग्म॒नः । अ॒-
वि॒भ्यु॒षा । म॒ंदू॒इति॑ । स॒मा॒न॒ऽव॑र्चसा ॥ अ॒न॒व॒द्यैः । अ॒भि॒द्यु॑ऽभिः । म॒खः । स॒ह॑स्वत् । अ॒र्च॒ति । ग॒णैः । इं॒-
द्र॑स्य । का॒म्यैः ॥ अ॒तः । प॒रि॒ऽज्म॒न् । आ । ग॒हि । दि॒वः । वा । रो॒च॒नात् । अ॒धि । सं । अ॒स्मि॒न् । च॒-
ज॒ते । गि॒रः ॥ इ॒तः । वा । सा॒ति । ई॒र्म॒हे । दि॒वः । वा । पा॒थि॒वात् । अ॒धि । इं॒द्र । म॒हः । वा । र॒ज॑सः
॥ १२ ॥ इं॒द्र । इ॒त् । गा॒थि॒नः । बृ॒हत् । इं॒द्र । अ॒र्के॒भिः । अ॒र्कि॒णः । इं॒द्र । वा॒णीः । अ॒नू॒षत् ॥ इं॒द्रः । इ॒त् ।
ह॒र्योः । स॒चा । सं॒मि॒ऽश॒लः । आ । व॒चः॒ऽयु॒जा । इं॒द्रः । व॒ज्जी । हि॒र॒ण्य॒यः ॥ इं॒द्रः । दी॒र्घा॒य । च॒क्ष॑से । आ ।
सू॒र्यै । रो॒ह॒य॒त् । दि॒वि । वि । गो॒भिः । अ॒द्रि । ऐ॒र॒य॒त् ॥ इं॒द्र । वा॒जेषु॑ । नः । अ॒व । स॒ह॒स्र॑ऽप्र॒धने॑षु । च ।
उ॒ग्रः । उ॒ग्रा॒भिः । ऊ॒ति॒ऽभिः ॥ इं॒द्र । व॒यं । म॒हा॒ऽध॒ने । इं॒द्र । अ॒र्भे । ह॒वाम॒हे । यु॒जं । वृ॒त्रेषु॑ । व॒ज्जि॒णं

प्रः अ.

अ. १

॥ २९६ ॥

॥ १३ ॥ सः । नः । वृषन् । अमुं । चरुं । सत्राऽदावन् । अपं । वृधि । अस्मभ्यं । अम्रतिऽस्कृतः ॥ तुंजे-
ऽतुंजे । ये । उत्तरे । स्तोमाः । इंद्रस्य । वज्रिणः । न । विंधे । अस्य । सुऽस्तुतिं ॥ वृषां । यूथाऽइव । वं-
संगः । कृष्टीः । इयति । ओजसा । ईशानः । अम्रतिऽस्कृतः ॥ यः । एकः । चर्षणीना । वसूनां । इरज्य-
ति । इंद्रः । पंच । क्षितीनां ॥ इंद्रं । वः । विश्वतः । परि । हवामहे । जनेभ्यः । अस्माकं । अस्तु । केवलः
॥ १४ ॥ आ । इंद्र । सानसिं । रयिं । सऽजित्वानं । सदाऽसहं । वर्षिष्ठं । ऊतये । भर ॥ नि । येन । मुष्टिऽह-
त्यया । नि । वृत्रा । रुणधामहे । त्वाऽऊतासः । नि । अर्वता ॥ इंद्रं । त्वाऽऊतासः । आ । वयं । वज्रं । घना ।
दुदीमहि । जयेम । सं । युधि । स्पृधः ॥ वयं । शूरेभिः । अस्तुऽभिः । इंद्रं । त्वया । युजा । वयं । ससह्याम ।
पृतन्यतः । महान् । इंद्रः । परः । च । नु । महिऽत्वं । अस्तु । वज्रिणे । द्यौः । न । मृथिना । शर्वः ॥ १५ ॥ संऽओ-
हे । वा । ये । आशंत । नरः । तोकस्य । सनितौ । विमांसः । वा । धियाऽयवः ॥ यः । कुक्षिः । सोमऽपातमः ।
समुद्रऽइव । पिन्वते । उर्वीः । आपः । न । काकुदः ॥ एव । हि । अस्य । सूनृतां । विऽरुषी । गोऽमती । मही ।
पक्वा । शाखा । न । दाशुषे ॥ एव । हि । ते । विऽभूतयः । ऊतयः । इंद्रं । माऽवते । सद्यः । चित् । संति ।

ऋ.सं.प.
॥ २० ॥

दाशुषे ॥ एव । हि । अस्य । काम्या । स्तोमः । उक्थं । च । शंस्या । इंद्राय । सोमंऽपीतये ॥ १६ ॥ इंद्र ।
आ । इहि । मत्ति । अंधसः । विश्वेभिः । सोमपर्वेऽभिः । महान् । अभिष्टिः । ओजसा ॥ आ । ई । एनं ।
सृजत । सुते । मंदिं । इंद्राय । मंदिने । चक्रिं । विश्वानि । चक्रये ॥ मत्स्व । सुऽशिप्र । मंदिऽभिः । स्तोमेभिः ।
विश्वऽचर्षणे । सचा । एषु । सर्वनेषु । आ ॥ असृग्रं । इंद्र । ते । गिरः । प्रति । त्वां । उत् । अहासत ।
अजोषाः । वृषभं । पतिं ॥ सं । चोदय । चित्रं । अर्वाक् । राधः । इंद्र । वरेण्यं । असत् । इत् । ते । विऽभु ।
प्रऽभु ॥ १७ ॥ अस्मान् । सु । तत्र । चोदय । इंद्र । राये । रभस्वतः । तुविऽद्युम्न । यशस्वतः ॥ सं । गोऽ
मत् । इंद्र । वाजऽवत् । अस्मेदति । पृथु । श्रवः । बृहत् । विश्वऽआयुः । धेहि । अक्षितं ॥ अस्मेदति ।
धेहि । श्रवः । बृहत् । द्युम्नं । सहस्रऽसातमं । इंद्र । ताः । रथिनीः । इषः ॥ वसोः । इंद्र । वसुऽपतिं ।
गीऽभिः । गृणंतः । ऋग्मियं । होमं । गंतारं । ऊतये ॥ सुतेऽसुते । निऽओकसे । बृहत् । बृहते । आ ।
इत् । अरिः । इंद्राय । शूषं । अर्चति ॥ १८ ॥ गायंति । त्वा । गायत्रिणः । अर्चति । अर्कं । अर्किणः ।
ब्रह्माणः । त्वा । शतक्रतोऽतिशतऽक्रतो । उत् । वंशंऽइव । येमिरे ॥ यत् । सानोः । सानुं । आ ।

प्र. अ.
अ. १

॥ २१७ ॥

अरुहत् । भूरि । अस्पष्ट । कर्त्तुं । तत् । इंद्रः । अर्थे । चेतति । यूथेन । वृष्णिः । एजति ॥ युक्ष्व । हि ।
केशिना । हरीइति । वृषणा । कक्ष्यऽग्रा । अर्थे । नः । इंद्र । सोमऽपाः । गिरां । उपऽश्रुतिं । चर ॥ आ ।
इहि । स्तोमान् । अभि । स्वर । अभि । गृणीहि । आ । रुव । ब्रह्म । च । नः । वसोइति । सचा ।
इंद्र । यज्ञं । च । वर्धय ॥ उक्थं । इंद्राय । शंस्यं । वर्धनं । पुरुनिऽसिधे । शक्रः । यथा । सुतेषु । नः ।
ररणत् । सुख्येषु । च ॥ तं । इत् । सखिऽत्वे । ईमहे । तं । राये । तं । सुऽवीर्ये । सः । शक्रः । उत ।
नः । शक्रत् । इंद्रः । वसु । दयमानः ॥१९॥ सुऽविवृतं । सुनिऽअजं । इंद्र । त्वाऽदातं । इत् । यशः । गवां ।
अप । व्रजं । वृधि । कृणुष्व । राधः । अद्रिऽवः । नहि । त्वा । रोदसीइति । उभेइति । कृधायमाणं । इन्वतः ।
जेषः । स्वऽवतीः । अपः । सं । गाः । अस्मभ्यं । धूनुहि ॥ आश्रुतऽकर्ण । श्रुधि । हव । नु । चित् । दधिष्व । मे ।
गिरः । इंद्र । स्तोमं । इमं । ममं । कृष्व । युजः । चित् । अंतरं ॥ विद्म । हि । त्वा । वृषन्ऽतमं । वा-
जेषु । हवन्ऽश्रुतं । वृषन्ऽतमस्य । हूमहे । ऊति । सहस्रऽसातमां ॥ आ । तु । नः । इंद्र । कौशिक ।
मंदसानः । सुतं । पिब । नव्यं । आयुः । प्र । सु । तिर । कृधि । सहस्रऽसां । कृषिं ॥ परि । त्वा । गि-

ऋ.सं.प.

॥ २१ ॥

वर्णः । गिरः । इमाः । भवन्तु । विश्वतः । वृद्धऽआयुं । अनुं । वृद्धयः । जुष्टाः । भवन्तु । जुष्टयः ॥ २० ॥
इंद्रं । विश्वाः । अवीवृधन् । समुद्रऽव्यचसं । गिरः । रथिऽतमं । रथिनां । वाजानां । सत्ऽपतिं । प-
तिं ॥ सख्ये ॥ ते । इंद्र । वाजिनः । मा । भेम । शवसः । पते । त्वां । अभि । प्र । नोनुमः । जेतारं ।
अपराजितं ॥ पूर्वीः । इंद्रस्य । रातयः । न । वि । दस्यंति । ऊतयः । यदि । वाजस्य । गोऽमंतः ।
स्तोतृऽभ्यः । मंहते । मघं ॥ पुरां । भिंदुः । युवा । कविः । अमितऽओजाः । अजायत । इंद्रः । विश्वस्य ।
कर्मणः । धर्ता । वज्री । पुरुऽस्तुतः ॥ त्वं । वलस्य । गोऽमंतः । अप । अवः । अद्रिवः । बिलं । त्वां ।
देवाः । अविभ्युषः । तुज्यमानासः । आविषुः ॥ तव । अहं । शूर । रातिऽभिः । प्रति । आयं । सिंधुं ।
आऽवदन् । उप । अतिष्ठन् । गिर्वर्णः । विदुः । ते । तस्य । कारवः ॥ मायाभिः । इंद्र । मायिनं । त्वं । शुष्णं । अव ।
अतिरः । विदुः । ते । तस्य । मेधिराः । तेषां । श्रवांसि । उत । तिर ॥ इंद्रं । ईशानं । ओजसा । अभि ।
स्तोमाः । अनूषत । सहस्रं । यस्य । रातयः । उत । वा । संति । भूयसीः ॥ २१ ॥ अग्निं । दूतं । वृणी-
महे । होतारं । विश्वऽवेदसं । अस्य । यज्ञस्य । सुऽकृतुं ॥ अग्निंऽअग्निं । हवींमऽभिः । सदा । हवन्त । वि-

प्र. अ.

अ. १

॥ २१८ ॥

श॒प॒ति॒ । ह॒व्य॒ऽवा॒हं । पु॒रु॒ऽप्रि॒यं ॥ अ॒ग्ने॒ । दे॒वान् । इ॒ह । आ । व॒ह । ज॒ज्ञानः॑ । वृ॒क्त॒ऽव॒र्हिषे॑ । अ॒सि॒ ।
हो॒ता । नः॑ । ई॒ड्यः॑ ॥ तान् । उ॒श॒तः । वि । बो॒ध॒य । यत् । अ॒ग्ने॒ । या॒सि॒ । दू॒त्यं । दे॒वैः । आ । स॒त्ति॒ ।
व॒र्हिषि॑ ॥ घृ॒त॒ऽआ॒ह॒व॒न । दी॒दि॒ऽवः॑ । प्र॒ति॒ । स्म॒ । रि॒ष॒तः । दु॒ह । अ॒ग्ने॒ । त्वं । र॒क्ष॒स्वि॒नः ॥ अ॒ग्नि॒ना॑ ।
अ॒ग्निः । सं । इ॒ध्य॒ते॒ । क॒विः । गृ॒ह॒ऽप॒तिः । यु॒वा॑ । ह॒व्य॒ऽवा॒ट् । जु॒हु॒ऽआ॒स्यः॑ ॥ २२ ॥ क॒वि॑ । अ॒ग्नि॑ ।
उ॒प॑ । स्तु॒हि॒ । स॒त्य॒ऽध॒र्मा॒णं । अ॒ध्व॒रे॒ । दे॒वं । अ॒मी॒व॒ऽचा॒त॒नं ॥ यः । त्वां । अ॒ग्ने॒ । ह॒विः॒ऽप॒तिः । दू॒तं ।
दे॒व॒ । स॒प॒र्य॒ति॒ । तस्य॑ । स्म॒ । प्र॒ऽअ॒वि॒ता । भ॒व॒ ॥ यः । अ॒ग्नि॑ । दे॒व॒ऽवी॒त॒ये॒ । ह॒वि॒ष्मा॒न् । आ॒ऽवि॒वा॒स॒-
ति॑ । तस्मै॑ । पा॒व॒क॒ । मृ॒ळ॒य ॥ सः । नः॑ । पा॒व॒क॒ । दी॒दि॒ऽवः॑ । अ॒ग्ने॒ । दे॒वान् । इ॒ह । आ । व॒ह । उ॒-
प॑ । य॒ज्ञं । ह॒विः । च । नः॑ ॥ सः॑ नः॑ स्त॒वा॒नः । आ । भ॒र॒ । गा॒य॒त्रे॒ण॑ । न॒वी॒य॒सा॒ । र॒थि॑ । वी॒र॒ऽव॒र्त॒ी॑ । इ॒षं ॥
अ॒ग्ने॒ । शु॒क्रे॒ण॑ । शो॒चि॒षा॑ । वि॒श्वा॒भिः॑ । दे॒व॒हू॒ति॒ऽभिः॑ । इ॒मं । स्तो॒मं॑ । जु॒ष॒स्व॒ । नः॑ ॥ २३ ॥ सु॒ऽस॒मि॒द्धः॑ ।
नः॑ । आ । व॒ह । दे॒वान् । अ॒ग्ने॒ । ह॒वि॒ष्म॒ते॒ । हो॒त॒रि॒ति॑ । पा॒व॒क॒ । य॒क्षि॑ । च ॥ म॒धु॒ऽम॒तं॑ । त॒नू॒ऽन॒पा॒त् ।
य॒ज्ञं । दे॒वेषु॑ । नः॑ । क॒वे॒ । अ॒द्य॒ । कृ॒णु॒हि॒ । वी॒त॒ये॑ ॥ न॒रा॒शंसं॑ । इ॒ह । प्रि॒यं । अ॒स्मि॒न् । य॒ज्ञे॒ । उ॒प॑ । ह॒-

ऋ.सं.प.

॥ २२ ॥

ये । मधुऽजिह्वं । हविःऽकृतं ॥ अग्ने । सुखऽतमे । रथे । देवान् । ईलितः । आ । वह् । असि । होता । मनुःऽहितः ॥
स्तृणीत । बर्हिः । आनुषक् । घृतऽष्टं । मनीषिणः । यत्र । अमृतस्य । चक्ष्णं ॥ वि । श्रयंतां । ऋतऽवृधः । द्वारः । दे-
वीः । असश्चतः । अद्य । नूनं । च । यष्टवे ॥ २४ ॥ नक्तोषसा । सुऽपेशसा । अस्मिन् । यज्ञे । उप । ह्वये । इदं । नः ।
बर्हिः । आऽसदे ॥ ता । सुऽजिह्वौ । उप । ह्वये । होतारा । दैव्या । कवी इति । यज्ञं । नः । यक्षतां । इमं ॥ इळा । सरस्वती ।
मही । तिस्रः । देवीः । मयःऽभुवः । बर्हिः । सीदंतु । अस्त्रिधः ॥ इह । त्वष्टारं । अग्रियं । विश्वऽरूपं । उप । ह्वये
अस्माकं । अस्तु । केवलः । अव । सृज । वनस्पते । देव । देवेभ्यः । हविः । प्र । दातुः । अस्तु । चेतनं ॥
स्वाहा । यज्ञं । कृणोत न । इंद्राय । यज्वनः । गृहे । तत्र । देवान् । उप । ह्वये ॥ २५ ॥ आ । एभिः । अ-
ग्ने । दुवः । गिरः । विश्वेभिः । सोमऽपीतये । देवैभिः । याहि । यक्षि । च ॥ आ । त्वा । कण्वाः । अहूषत । गृ-
णंति । विप्र । ते । धियः । देवेभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ इंद्रवायू इति । बृहस्पतिं । मित्रा । अग्निं । पूष-
णं । भगं । आदित्यान् । मारुतं । गणं ॥ प्र । वः । भ्रियंते । इंदवः । मत्सराः । सादयिष्णवः । द्रप्साः ।
मध्वः । चमूऽसदः ॥ ईळते । त्वां । अवस्यवः । कण्वासः । वृक्तऽवर्हिषः । हविष्मंतः । अरंऽकृतः ॥ घृतऽष्टं

प्र. अ.

अ. १

॥ २९९ ॥

ष्ठाः । म॒नः॒ऽयुजः । ये । त्वा । वहँति । वह॑यः । आ । दे॒वान् । सोम॑ऽपीतये ॥ २६ ॥ तान् । यज॑त्रान् ।
 ऋ॒त॒ऽवृ॒धः । अ॒ग्ने । प॒त्नी॑ऽवतः । कृ॒धि । म॒ध्वः । सु॒ऽजि॒ह्व । पा॒य॒य ॥ ये । यज॑त्राः । ये । ई॒ड्याः । ते ।
 ते । पि॒ब॒न्तु । जि॒ह्वया॑ । म॒धोः । अ॒ग्ने । वष॑ट्ऽकृति ॥ आ॒की॑ । सूर्य॑स्य । रोच॑नात् । वि॒श्वान् । दे॒वान् ।
 उ॒षः॒ऽबु॒धः । वि॒म्रः । हो॒ता । इ॒ह । व॒क्ष॒ति ॥ वि॒श्वे॒भिः । सो॒म्यं । म॒धु । अ॒ग्ने । इं॒द्रेण॑ । वा॒युना॑ । पिब॑ ।
 मि॒त्रस्य॑ । धाम॑ऽभिः ॥ त्वं । हो॒ता । म॒नुः॒ऽहि॒तः । अ॒ग्ने । य॒ज्ञेषु॑ । सी॒द॒सि । सः । इ॒मं । नः । अ॒ध्व॒रं ।
 य॒ज ॥ यु॒क्ष्व । हि । अ॒रु॒षीः । रथे॑ । ह॒रि॒तः । दे॒व । रो॒हि॒तः । ता॒भिः । दे॒वान् । इ॒ह । आ । व॒ह ॥ २७ ॥
 इं॒द्र । सोम॑ । पिब॑ । ऋ॒तुना॑ । आ । त्वा । वि॒श॒न्तु । इं॒द्र॒वः । म॒त्स॒रा॒सः । तत्ऽओ॒क॒सः ॥ म॒रु॒तः । पिब॑
 त । ऋ॒तुना॑ । पो॒त्रात् । य॒ज्ञं । पु॒नी॒त॒न । यू॒यं । हि । स्य । सु॒ऽदा॒न॒वः ॥ अ॒भि । य॒ज्ञं । गृ॒णी॒हि । नः । श्ना॒वः ।
 ने॒ष्ट॒रि॒ति । पिब॑ । ऋ॒तुना॑ । त्वं । हि । र॒त्न॒ऽधाः । अ॒सिं ॥ अ॒ग्ने । दे॒वान् । इ॒ह । आ । व॒ह । सा॒द॒य । यो॒निषु॑ ।
 त्रि॒षु । परि॑ । भू॒ष । पिब॑ । ऋ॒तुना॑ ॥ ब्रा॒ह्म॒णात् । इं॒द्र । रा॒ध॒सः । पिब॑ । सोम॑ । ऋ॒तून् । अनु॑ । तव॑ । इत् । हि । स॒
 ख्यं । अस्तृ॑तं ॥ यु॒वं । दक्ष॑ । धृ॒त॒ऽव॒ता । मि॒त्रा॒व॒रु॒णा । दुः॒ऽद॒मै । ऋ॒तुना॑ । य॒ज्ञं । आ॒शा॒थे॒इति॑ ॥ २८ ॥

ऋ.सं.प.
॥ २३ ॥

द्रविणःऽदाः । द्रविणसः । ग्रावऽहस्तासः । अध्वरे । यज्ञेषु । देवं । ईळते । द्रविणःऽदाः । ददातु । नः ।
वसूनि । यानि । शृण्वरे । देवेषु । ता । वनामहे ॥ द्रविणःऽदाः । पिपीषति । जुहोत । प्र । च । तिष्ठत ।
नेष्टात् । ऋतुऽभिः । इष्यत ॥ यत् । त्वा । तुरीयं । ऋतुभिः । द्रविणःऽदः । यजामहे । अध । स्म । नः ।
दुदिः । भव ॥ अश्विना । पिबतं । मधु । दीद्यन्तीतिदीदिऽअग्नी । शुचिऽव्रता । ऋतुना । यज्ञऽवाहसा
॥ गार्हऽपत्येन । संत्य । ऋतुना । यज्ञऽनीः । असि । देवान् । देवऽयते । यज ॥ २९ ॥ आ । त्वा । वहं
तु । हरयः । वृषणं । सोमऽपीतये । इंद्र । त्वा । सूरऽचक्षसः ॥ इमाः । धानाः । घृतऽस्रुवः । हरीइति ।
इह । उप । वक्षतः । इंद्रं । सुखऽतमे । रथे ॥ इंद्रं । प्रातः । हवामहे । इंद्रं । प्रऽयति । अध्वरे । इंद्रं ।
सोमस्य । पीतये ॥ उप । नः । सुतं । आ । गृहि । हरिऽभिः । इंद्र । केशिऽभिः । सुते । हि । त्वा । ह-
वामहे ॥ सः । इमं । नः । स्तोमं । आ । गृहि । उप । इदं । सर्वनं । सुतं । गौरः । न । तृषितः । पिब
॥ ३० ॥ इमे । सोमासः । इंद्रवः । सुतासः । अधि । बर्हिधि । तान् । इंद्र । सहसे । पिब ॥ अयं । ते । स्तोमः । अ-
ग्रियः । हृदिऽस्पृक् । अस्तु । शंऽतमः । अथ । सोमं । सुतं । पिब ॥ विश्वं । इत् । सर्वनं । सुतं । इंद्रः । मदा-

प्र. अ.
अ. १

॥ ३०० ॥

य । गच्छति । वृत्रऽहा । सोमऽपीतये ॥ सः । इमं । नः । कामं । आ । पूण । गोभिः । अश्वैः । शतक्रतोऽतिशत
ऽक्रतो । स्वाम । त्वा । सुऽआध्यः ॥ ३१ ॥ इंद्रावरुणयोः । अहं । संऽराजोः । अवः । आ । वृणे । ता । नः ।
मृळातः । ईदृशे ॥ गंतारा । हि । स्यः । अवसे । हव । विप्रस्य । माऽवतः । धर्तारा । चर्षणीनां ॥ अनुऽकामं ।
तर्पयेथां । इंद्रावरुणा । रायः । आ । ता । वां । नेदिष्ठं । इमहे ॥ युवाकुं । हि । शचीनां । युवाकुं । सुऽमतीनां ।
भूयाम । वाजऽदामां ॥ इंद्रः । सहस्रऽदामां । वरुणः । शंस्यानां । क्रतुः । भवति । उक्थ्यः ॥ ३२ ॥ तयोः ।
इत् । अवसा । वयं । सनेम । नि । च । धीमहि । स्यात् । उत । प्रऽरेचनं ॥ इंद्रावरुणा । वां । अहं । हुवे । चित्रा-
य । राधसे । अस्मान् । सु । जिग्युषः । कृतं ॥ इंद्रावरुणा । नु । नु । वां । सिसासंतीषु । धीषु । आ । अस्म-
भ्यं । शर्म । यच्छतं ॥ प्र । वां । अश्नोतु । सुऽस्तुतिः । इंद्रावरुणा । यां । हुवे । यां । ऋधायेति । सधऽस्तुतिं
॥ ३३ ॥ सोमानं । स्वरणं । कृणुहि । ब्रह्मणः । पते । कक्षीवंतं । यः । औशिजः ॥ यः । रेवान् । यः । अमीवऽहा । वसु-
ऽवित् । पुष्टिवर्धनः । सः । नः । सिसक्तु । यः । तुरः ॥ मा । नः । शंसः । अरुरुषः । धूर्तिः । प्रणक् । मर्त्यस्य ।
रक्ष । नः । ब्रह्मणः । पते ॥ सः । घ । वीरः । न । रिष्यति । यं । इंद्रः । ब्रह्मणः । पतिः । सोमः । हि-

ऋ.सं.प.

॥ २४ ॥

नोति । मर्त्यै ॥ त्वं । तं । ब्रह्मणः । पते । सोमः । इंद्रः । च । मर्त्यै । दक्षिणा । पातु । अंहसः ॥ ३४ ॥
सदसः । पति । अद्भुतं । प्रियं । इंद्रस्य । काम्यं । सनि । मेधां । अयासिषं ॥ यस्मात् । ऋते । न । सिध्य-
ति । यज्ञः । विपःऽचितः । चन । सः । धीनां । योगं । इन्वति ॥ आत् । ऋधोति । हविःऽकृति । प्रांचं ।
कृणोति । अध्वरं । होत्रा । देवेषु । गच्छति ॥ नराशंसं । सुऽधृष्टमं । अपश्यं । सप्रथःऽतमं । दिवः । न ।
सद्मऽमखसं ॥ ३५ ॥ प्रति । त्यं । चारुं । अध्वरं । गोऽपीथाय । प्र । हूयसे । मरुतऽभिः । अग्ने । आ ।
गृहि ॥ नहि । देवः । न । मर्त्यः । महः । तव । ऋतुं । परः । मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ ये । महः ।
रजसः । विदुः । विश्वे । देवासः । अद्रुहः । मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ ये । उग्राः । अर्कः । आनृ-
चुः । अनाधृष्टासः । ओजसा । मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ ये । शुभ्राः । घोरऽवर्षसः । सुऽक्षत्रासः ।
रिशादसः । मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ ३६ ॥ ये । नार्कस्य । अधि । रोचने । दिवि । देवासः । आसते ।
मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ ये । ईखयंति । पर्वतान् । तिरः । समुद्रं । अर्णवं । मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ आ ।
ये । तन्वंति । रश्मिभिः । तिरः । समुद्रं । ओजसा । मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ अभि । त्वा । पूर्वऽपीतये ।
सृजामि । सोम्यं । मधु । मरुतऽभिः । अग्ने । आ । गृहि ॥ ३७ ॥ ॥ इति ऋग्वेदप्रथमाष्टकेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

प्र. अ.

अ. १

॥ ३०१ ॥

श्रीहयग्रीवायनमः ॥ अयं । देवाय । जन्मने । स्तोमः । विप्रेभिः । आसया । अकारि । रत्नधातमः ॥ ये । इंद्राय । वचःऽयुजा । ततक्षुः । मनसा । हरीति । शमीभिः । यज्ञं । आशत । तक्षन् । नासत्याभ्या । परिऽज्मानं । सुऽखं रथं । तक्षन् । धेनुं । सबःऽदुर्घा ॥ युवाना । पितरा । पुनरिति । सत्यऽमंत्राः । ऋजुऽयवः । ऋभवः । विष्टी । अक्रत ॥ सं । वः । मदासः । अगमत । इंद्रेण । च । मरुत्वता । आदित्येभिः । च । राजऽभिः ॥ १ ॥ उ । त । त्यं । चमसं । नवं । त्वष्टुः । देवस्य । निःऽकृतं । अकर्त । चतुरः । पुनरिति ॥ ते । नः । रत्नानि । ध । चन । त्रिः । आ । साप्तानि । सुन्वते । एकंऽएकं । सुशस्तिऽभिः ॥ आधारयंत । वन्हयः । अभजंत । सुऽकृत्यया । भागं । देवेषु । यज्ञियं ॥ २ ॥ इह । इंद्राग्नीति । उप । ह्वये । तयोः । इत् । स्तोमं । उश्मसि । ता । सोमं । सोमऽपातमा ॥ ता । यज्ञेषु । प्र । शंसत । इंद्राग्नीति । शुभत । नरः । ता । गायत्रेषु । गायत ॥ ता । मित्रस्य । प्रऽशस्तये । इंद्राग्नीति । ता । हवामहे । सोमऽपा । सोमऽपीतये ॥ उग्रा । संता । हवामहे । उप । इदं । सर्वनं । सुतं । इंद्राग्नीति । आ । इह । गच्छतां ॥ ता । महांता । सदस्पतीति । इंद्राग्नीति । रक्षः । उब्जतं । अग्रजाः । संतु । अत्रिणः ॥ तेन । सत्येन । जागृतं । अधि । प्रऽचेतुने । पदे । इंद्राग्नीति । शर्म । यच्छतं ॥ ३ ॥ प्रातःऽयुजा । वि । बोधय । अश्विनौ । आ । इह । गच्छतां । अस्य । सो

ऋ.सं.प.
॥ २५ ॥

मस्य । पीतये ॥ या । सु॒ऽरथा । र॒थि॒ऽत॒मा । उ॒भा । दे॒वा । दि॒वि॒ऽस्पृ॒शा । अ॒श्विना । ता । ह॒वाम॒हे ॥
या । वां । क॒शा । मधु॑ऽमती । अ॒श्विना । स॒नृता॑ऽवती । तया । य॒ज्ञं । मि॒मि॒क्ष॒तं ॥ न॒हि । वां । अ॒स्ति । दूर॒
के । यत्र । रथे॑न । गच्छ॑थः । अ॒श्विना । सो॒मि॒नः । गृ॒हं ॥ हि॒र॒ण्य॒ऽपा॒णिं । ऊ॒तये॑ । स॒वि॒तारं॑ । उप॑ । ह्व॒
ये ॥ सः । चे॒त्ता । दे॒वता॑ । प॒दं ॥ ४ ॥ अ॒पां । न॒पा॒तं । अ॒व॒से । स॒वि॒तारं॑ । उप॑ । स्तु॒हि । तस्य॑ । व्र॒तानि॑ ।
उ॒श्म॒सि ॥ वि॒ऽभ॒क्ता॒रं । ह॒वाम॒हे । व॒सोः । चि॒त्रस्य॑ । रा॒ध॒सः । स॒वि॒तारं॑ । नृ॒ऽचक्ष॑सं ॥ सखा॑यः । आ ।
नि । सी॒द॒त । स॒वि॒ता । स्तो॒म्यः । नु । नः । दा॒ता । रा॒धा॑सि । शु॒भ॒ति ॥ अ॒ग्ने । प॒त्नीः । इ॒ह । आ । व॒ह ।
दे॒वानां॑ । उ॒श॒तीः । उप॑ । त्व॒ष्टारं॑ । सोम॑ऽपीतये ॥ आ । ग्नाः । अ॒ग्ने । इ॒ह । अ॒व॒से । हो॒त्रां । य॒वि॒ष्ट ।
भा॒र॒तीं । व॒रू॒त्रां । धि॒ष॒णां । व॒ह ॥ ५ ॥ अ॒भि । नः । दे॒वीः । अ॒व॒सा । म॒हः । श॒र्म॒णा । नृ॒ऽप॒त्नीः । अ॒
च्छि॒न्न॒ऽप॒त्राः । स॒च॒तां ॥ इ॒ह । इं॒द्रा॒णीं । उप॑ । ह्व॒ये । व॒रु॒णा॒नीं । स्व॒स्तये॑ । अ॒ग्नार्या॑ । सोम॑ऽपीतये ॥ म॒ही ।
द्यौः । पृ॒थि॒वी । च । नः । इ॒मं । य॒ज्ञं । मि॒मि॒क्ष॒तां । पि॒पृ॒तां । नः । भ॒री॑म॒भिः ॥ तयोः । इ॒त् । घृ॒त॒ऽव॑
त् । प॒यः । वि॒प्राः । रि॒ह॒न्ति । धी॒ति॒ऽभिः । ग॒न्ध॒र्वस्य॑ । ध्रु॒वे । प॒दे ॥ स्यो॒ना । पृ॒थि॒वि । भ॒व । अ॒नृ॒क्ष॒रा । नि॒ऽवे॒

प्र. अ.
अ. २

॥ ३०२ ॥

शनी । यच्छ । नः । शर्म । सुप्रथः ॥ ६ ॥ अतः । देवाः । अवंतु । नः । यतः । विष्णुः । विचक्रमे । पृथि-
व्याः । सप्त । धामभिः ॥ इदं । विष्णुः । वि । चक्रमे । त्रेधा । नि । दधे । पदं । संऽऊळहं । अस्य । पांसुरे ॥
त्रीणि । पदा । वि । चक्रमे । विष्णुः । गोपाः । अदाभ्यः । अतः । धर्माणि । धारयन् ॥ विष्णोः । कर्मा-
णि । पश्यन्तु । यतः । व्रतानि । पस्पशे । इन्द्रस्य । युज्यः । सखा ॥ तत् । विष्णोः । परमं । पदं । सदा । पश्यन्ति ।
सूरयः । दिविऽइव । चक्षुः । आऽततं ॥ तत् । विप्रांसः । विपन्यवः । जागृऽवांसः । सं । इधते । विष्णोः ।
यत् । परमं । पदं ॥ ७ ॥ तीव्राः । सोमांसः । आ । गृहि । आशीऽवतः । सुताः । इमे । वायोऽति । तान् ।
प्रऽस्थितान् । पिव ॥ उभा । देवा । दिविऽस्पृशा । इन्द्रवायूऽति । हवामहे । अस्य । सोमस्य । पीतये । इन्द्रवायू-
ऽति । मनऽजुवा । विप्राः । हवन्ते । ऊतये । सहस्रऽअक्षा । धियः । पतीऽति ॥ मित्रं । वयं । हवामहे । वरुणं ।
सोमऽपीतये । जज्ञाना । पूतऽदक्षसा ॥ ऋतेन । यौ । ऋतऽवृधौ । ऋतस्य । ज्योतिषः । पतीऽति । ता । मित्रा-
वरुणा । हुवे ॥ ८ ॥ वरुणः । प्रऽअविता । भुवत् । मित्रः । विश्वाभिः । ऊतिभिः । करतां । नः । सुऽ
राधसः ॥ मरुत्वतं । हवामहे । इन्द्र । आ । सोमऽपीतये । सुजूः । गृणेन । तृपतु ॥ इन्द्रऽज्येष्ठाः । मरुतऽ

ऋ.सं.प.
॥ २६ ॥

गणाः । देवांसः । पूर्षडरातयः । विश्वे । मम । श्रुत । हवै ॥ हत । वृत्रं । सुडदानवः । इंद्रेण । सहसा ।
युजा । मा । नः । दुःशंसः । ईशत॥विश्वान् । देवान् । हवामहे । मरुतः । सोमंऽपीतये । उग्राः । हि । पृश्निऽमात
रः॥१॥ जयतांऽइव । तन्यतुः । मरुतां । एति । धृष्णुया । यत् । शुभं । याथनं । नरः ॥ हस्कारात् । विऽद्युतः । परि ।
अतः । जाताः । अवंतु । नः । मरुतः । मूळयंतु । नः ॥ आ । पूषन् । चित्रऽवर्हिषं । आ । घृणे । धरुणं । दिवः । आ । अज ।
नष्टं । यथा । पशुं । पूषा । राजानं । आर्घुणिः । अपंऽगूळहं । गुहा । हितं । अविदत् । चित्रऽवर्हिषं ॥ उतोइति ।
सः । मध्यं । इंद्रुऽभिः । षट् । युक्तान् । अनुऽसेसिधत् । गोभिः । यवै । न । चर्कृषत् ॥ १० ॥ अंबयः । यंति । अध्व
भिः । जामयः । अध्वरिऽयतां । पृञ्चतीः । मधुना । पयः ॥ अमूः । याः । उप । सूर्यै । याभिः । वा । सूर्यैः । सह ।
ताः । नः । हिन्वंतु । अध्वरं॥अपः । देवीः । उप । ह्वये । यत्रागावः । पिबंति । नः । सिधुऽभ्यः । कर्त्तुं । हविः ॥
अप्ऽसु । अंतः । अमृतं । अप्ऽसु । भेषजं । अपां । उत । प्रऽशस्तये । देवाः । भवत । वाजिनः ॥ अप्ऽ
सु । मे । सोमः । अव्रवीत् । अंतः । विश्वानि । भेषजा । अग्निं । च । विश्वऽशंभुवं । आपः । च । विश्वऽभेष
जीः ॥ ११ ॥ आपः । पूणीत । भेषजं । वरूथं । तन्वे । मम । ज्योक् । च । सूर्यै । दृशे ॥ इदं । आपः ।

प्र. अ.
अ. २

॥ ३०३ ॥

प्र । वहत । यत् । किं । च । दुःइतं । मयि । यत् । वा । अहं । अभिऽदुद्रोहं । यत् । वा । शेषे । उत ।
अनृतं ॥ आपः । अद्य । अनु । अचारिषं । रसेन । सं । अगस्महि । पयस्वान् । अग्ने । आ । गहि । तं । मा ।
सं । सृज । वर्चसा ॥ सं । मा । अग्ने । वर्चसा । सृज । सं । प्रऽजया । सं । आयुषा । विद्युः । मे । अस्य । देवाः ।
इंद्रः । विद्यात् । सह । ऋषिऽभिः ॥ १२ ॥ कस्य । नूनं । कृतमस्य । अमृतानां । मनामहे । चारुं । देवस्य ।
नामं । कः । नः । मह्यै । अदितये । पुनः । दात् । पितरं । च । दृशेयं । मातरं । च ॥ अग्नेः । वयं ।
प्रथमस्य । अमृतानां । मनामहे । चारुं । देवस्य । नामं । सः । नः । मह्यै । अदितये । पुनः । दात् । पितरं । च । दृशेयं ।
मातरं । च ॥ अभि । त्वा । देव । सवितः । ईशानं । वार्याणां । सदा । अवन् । भागं । ईमहे ॥ यः । चित् ।
हि । ते । इत्या । भगः । शशमानः । पुरा । निदः । अद्वेषः । हस्तयोः । दधे ॥ भगऽभक्तस्य । ते । वयं ।
उत् । अशेम । तव । अवसा । मूर्धानं । रायः । आऽरभे ॥ १३ ॥ नहि । ते । क्षत्रं । न । सहः । न ।
मन्युं । वयः । चन । अमीदिति । पतयंतः । आपुः । न । इमाः । आपः । अनिऽमिषं । चरंतीः । न । ये ।
वातस्य । प्रऽमिनंति । अभवं । अबुधे । राजा । वरुणः । वनस्य । ऊर्ध्वं । स्तूपं । ददते । पूतऽदक्षः । नीचीनाः ।

ऋ.सं.प.
॥ २७ ॥

स्थुः । उपरि । बुधः । एषां । अस्मेइति । अंतः । निऽहिताः । केतवः । स्युरितिस्थुः ॥ उरुं । हि । राजा ।
वरुणः । चकार । सूर्याय । पंथां । अनुऽएतवै । ऊंइति । अपदे । पादा । प्रतिऽधातवे । अकः । उत । अ-
पऽवक्ता । हृदयविधः । चित् ॥ शतं । ते । राजन् । भिषजः । सहस्रं । उर्वी । गभीरा । सुऽमतिः । ते ।
अस्तु । बाधस्व । दूरे । निऽऽकृति । पराचैः । कृतं । चित् । एनः । प्र । मुमुग्धि । अस्मत् ॥ अमीइति । ये ।
ऋक्षाः । निऽहितासः । उच्चा । नक्तं । ददृशे । कुहं । चित् । दिवा । ईयुः । अदब्धानि । वरुणस्य । वृता-
नि । विऽचाकशत् । चंद्रमाः । नक्तं । एति ॥ १४ ॥ तत् । त्वा । यामि । ब्रह्मणा । वंदमानः । तत् । आ ।
शास्ते । यजमानः । हविऽभिः । अहेळमानः । वरुण । इह । बोधि । उरुऽशंस । मा । नः । आयुः । प्र ।
मोषीः ॥ तत् । इत् । नक्तं । तत् । दिवा । मह्यं । आहुः । तत् । अयं । केतः । हृदः । आ । वि । चष्टे । शुनः
शेषः । यं । अह्वत् । गृभीतः । सः । अस्मान् । राजा । वरुणः । मुमोक्तु ॥ शुनःशेषः । हि । अह्वत् । गृभी-
तः । त्रिषु । आदित्यं । दुऽपदेषु । बद्धः । अव । एनं । राजा । वरुणः । ससृज्यात् । विद्वान् । अदब्धः । वि ।
मुमोक्तु । पाशान् ॥ अव । ते । हेळः । वरुण । नमऽभिः । अव । यज्ञेभिः । ईमहे । हविऽभिः । क्षयन् ।

प्र. अ.
अ. २

॥ ३०४ ॥

अ॒स्मभ्यं । अ॒सुर॒ । प्र॒चे॒त॒इति॑प्र॒चे॒तः । राज॑न् । ए॒नांसि॑ । शि॒श्र॒थः । कृ॒ता॒नि ॥ उ॒त् । उ॒त्त॒मं । व॒
रु॒ण॒ । पा॒शं । अ॒स्मत् । अ॒व । अ॒ध॒मं । वि । म॒ध्म॒मं । अ॒थ॒य॒ । अ॒थ॒ । व॒यं । आ॒दि॒त्य॒ । व्र॒ते । त॒व । अ॒ना॑
ग॒सः । अ॒दि॒त॒ये । स्या॒म ॥ १५ ॥ य॒त् । चि॒त् । हि । ते॒ । वि॒शः । य॒था । प्र । दे॒व । व॒रु॒ण॒ । व्र॒तं । मि॒नी
म॒सि॑ । द्य॒वि॒ऽद्य॒वि ॥ मा । नः॒ । व॒धा॒य॒ । ह॒न्वे॒ । जि॒ही॒ल॒ान॒स्य॑ । री॒र॒धः॒ । मा । ह॒ण॒ान॒स्य॑ । म॒न्य॒वे ॥
वि । मृ॒ळी॒का॒य॒ । ते॒ । म॒नः॒ । र॒थीः॒ । अ॒श्व॑ । न । सं॒दि॒तं । गीः॒ऽभिः॒ । व॒रु॒ण॒ । सी॒म॒हि ॥ प॒रा॑ । हि । मे॒ ।
वि॒ऽम॒न्य॒वः॒ । प॒त॑न्ति । व॒स्यः॒ऽइ॒ष्ट॒ये॒ । व॒यः॒ । न । व॒स॒तीः॒ । उ॒प॒ ॥ क॒दा । क्ष॒त्र॒ऽश्रि॒धं॒ । न॒र॑ । आ । व॒रु॒णं॒ ।
क॒रा॒म॒हे॒ । मृ॒ळी॒का॒य॒ । उ॒रु॒ऽच॒क्ष॑सं ॥ १६ ॥ त॒त् । इ॒त् । स॒मा॒नं॒ । आ॒शा॒ते॒इति॑ । वे॒न॑ता । न । प्र । यु॒च्छ॒
तः॒ । धृ॒त॒ऽव्र॑ताय । दा॒शु॒षे ॥ वे॒द॒ । यः॒ । वी॒नां॒ । प॒दं॒ । अ॒न्तरि॑क्षेण । प॒त॑तां । वे॒द॒ । ना॒वः॒ । स॒मु॒द्रि॒यः॒ ॥
वे॒द॒ । मा॒सः॒ । धृ॒त॒ऽव्र॑तः । द्वा॒द॒श॒ । प्र॒जा॒ऽव्र॑तः । वे॒द॒ । यः॒ । उ॒प॒ऽजा॒य॑ते ॥ वे॒द॒ । वा॒त॑स्य । व॒र्त॑नि । उ॒
रोः॒ । ऋ॒ष्व॒स्य॑ । बृ॒ह॒तः॒ । वे॒द॒ । ये॒ । अ॒धि॒ऽआ॑स॒ते ॥ नि । स॒सा॒द् । धृ॒त॒ऽव्र॑तः । व॒रु॒णः॒ । प॒स्त्या॑सु ।
आ । सां॒ऽरा॒ज्या॑य । सु॒ऽक्र॑तुः ॥ १७ ॥ अ॒तः॒ । वि॒श्वानि॑ । अ॒द्भु॒ता॒ । चि॒कि॒त्वा॒न् । अ॒भि॒ । प॒श्य॑ति । कृ॒

ऋ.सं.प.
॥ २८ ॥

तानि । या । च । कर्त्वा ॥ सः । नः । विश्वाहा । सुऽऋतुः । आदित्यः । सुऽपथा । क॒रत् । प्र । नः । आयूषि ।
तारिषत् ॥ बिभ्रत् । द्रापिंहिरण्ययै । वरुणः । वस्तु । निऽनिजं । पारि । स्पर्शः । नि । सेदिरे ॥ न । यं । दिप्सं
ति । दिप्सवः । न । दुह्वाणः । जनानां । न । देवं । अभिऽमातयः ॥ उत । यः । मानुषेषु । आ । यशः । चक्रे ।
असामि । आ । अस्माकं । उदरेषु । आ ॥ १८ ॥ परा । मे । यन्ति । धीतयः । गावः । न । गव्यूतीः । अनु ।
इच्छन्तीः । उरुऽचक्षसं ॥ सं । नु । वोचावहै । पुनः । यतः । मे । मधु । आऽभृतं । होताऽइव । क्षदसे । प्रियं ॥
दर्शं । नु । विश्वऽदर्शतं । दर्शं । रथं । अधि । क्षमि । एताः । जुषत् । मे । गिरः ॥ इमं । मे । वरुण ।
श्रुधि । हवै । अद्य । च । मृळय । त्वां । अवस्युः । आ । चके ॥ त्वं । विश्वस्य । मेधिर । दिवः । च । रमः । च ।
राजसि । सः । यामनि । प्रति । श्रुधि ॥ उत । उतऽतमं । मुमुग्धि । नः । वि । पार्श्वं । मध्यमं । चृत ।
अव । अधमानि । जीवसे ॥ १९ ॥ वसिष्व । हि । मियेध्य । वस्त्राणि । ऊर्जा । पते ॥ सः । इमं । नः ।
अध्वरं । यज । नि । नः । होता । वरेण्यः । सदा । यविष्ठ । मन्मऽभिः । अग्ने । दिवित्मता । वचः ॥
आ । हि । स्म । सूनवे । पिता । आपिः । यजति । आपये । सखा । सख्ये । वरेण्यः ॥ आ । नः ।

प्र. अ.
अ. २

॥ ३०५ ॥

ब॒र्हिः । रि॒शाद॑सः । व॒रु॒णः । मि॒त्रः । अ॒र्य॒मा । सी॒दे॒तु । म॒नु॒षः । य॒था ॥ पू॒र्व्य । हो॒तः । अ॒स्य । नः । मं॒
 द॒स्व । स॒ख्य॒स्य । च । इ॒माः । ऊँ॒इति॑ । सु । श्रु॒धि । गि॒रः ॥ २० ॥ यत् । चि॒त् । हि । श॒श्व॒ता । त॒ना ।
 दे॒वं॒ऽदे॒वं । य॒जा॒महे । त्वे॒इति॑ । इ॒त् । हू॒य॒ते । ह॒विः ॥ प्रि॒यः । नः । अ॒स्तु । वि॒श्व॒प॒तिः । हो॒ता । मं॒द्रः । व॒रे॒ण्यः । प्रि॒याः ।
 सु॒ऽअ॒ग्नयः॑ । व॒यं ॥ सु॒ऽअ॒ग्नयः॑ । हि । वा॒र्यै । दे॒वा॒सः । द॒धि॒रे । च । नः । सु॒ऽअ॒ग्नयः॑ । म॒ना॒महे ॥ अथ॑ ।
 नः । उ॒भये॑षां । अ॒मृत॑ । म॒र्त्या॒नां । मि॒थः । सं॒तु । प्र॒ऽश॒स्तयः॑ ॥ वि॒श्वे॒भिः । अ॒ग्ने । अ॒ग्नि॒ऽभिः । इ॒मं । य॒ज्ञं ।
 इ॒दं । व॒चः । च॒नः । धाः । स॒ह॒सः । य॒हो॒इति॑ ॥ २१ ॥ अ॒श्वं । न । त्वा । वा॒र॒ऽवंतं॑ । व॒न्द॒ध्यै । अ॒ग्नि॒ना॒मऽभिः॑ ।
 सं॒ऽरा॒ज॒तं । अ॒ध्व॒रा॒णां ॥ सः । घृ । नः । सू॒नुः । श॒र्व॒सा । पू॒थु॒ऽप्र॒गा॒मा । सु॒ऽशे॒वः । मी॒ढा॒न् । अ॒स्माकं॑ ।
 व॒भू॒यात् ॥ सः । नः । दू॒रात् । च । आ॒सात् । च । नि । म॒र्त्या॒त् । अ॒घ॒ऽयोः । पा॒हि । स॒दं । इ॒त् । वि॒श्व॒
 ऽआ॒युः ॥ इ॒मं । ऊँ॒इति॑ । सु । त्वं । अ॒स्माकं॑ । स॒नि । गा॒य॒त्रं । न॒व्या॒सं । अ॒ग्ने । दे॒वेषु॑ । प्र । वो॒चः ॥ आ ।
 नः । भ॒ज । प॒र॒मेषु॑ । आ । वा॒जे॒षु । म॒ध्य॒मेषु॑ । शि॒क्षं । व॒स्वः । अ॒न्त॒म॒स्य ॥ २२ ॥ वि॒ऽभ॒क्ता । अ॒सि ।
 चि॒त्र॒भा॒नो॒इति॑ चि॒त्र॒भा॒नो । सि॒न्धोः । ऊ॒र्मौ । उ॒पा॒के । आ । स॒द्यः । दा॒शु॒षे । क्ष॒र॒सि ॥ यं । अ॒ग्ने । पू॒त॒ऽसु । म॒
 र्त्यै । अ॒वाः । वा॒जे॒षु । यं । जु॒नाः । सः । य॒न्ता । श॒श्व॒तीः । इ॒षः ॥ न॒किः । अ॒स्य । स॒ह॒न्त्य॒ । प॒रि॒ऽए॒ता । क॒य॒स्य ।

ऋ.सं.प.

॥ २९ ॥

चित् । वाजः । अस्ति । श्रवायः ॥ सः । वाजं । विश्वऽर्चर्षणिः । अर्वतऽभिः । अस्तु । तरुता । विप्रेभिः ।
अस्तु । सनिता ॥ जराऽबोध । तत् । विविद्धि । विशेऽविशे । यज्ञियाय । स्तोमं । रुद्राय । दृशीकं ॥ २३ ॥ सः । नः ।
महान् । अन्निऽमानः । धूमऽकेतुः । पुरुऽचंद्रः । धिये । वाजाय । हिन्वतु ॥ सः । रेवान्ऽइव । विशपतिः ।
दैव्यः । केतुः । शृणोतु । नः । उक्थैः । अग्निः । बृहत्ऽभानुः ॥ नमः । महत्ऽभ्यः । नमः । अर्भकेभ्यः ।
नमः । युवऽभ्यः । नमः । आशिनेभ्यः । यजाम । देवान् । यदि । शक्तवाम । मा । ज्यायसः । शंसं । आ ।
वृक्षि । देवाः ॥ २४ ॥ यत्र । ग्रावा । पृथुऽबुधः । ऊर्ध्वः । भवति । सोतवे । उलूखलऽसुतानां । अव । इत् । ऊँइति ।
इंद्र । जल्गुलः ॥ यत्र । द्वौऽइव । जघना । अधिऽसवन्या । कृता । उलूखलऽसुतानां । अव । इत् । ऊँइति ।
इंद्र । जल्गुलः ॥ यत्र । नारी । अपऽच्यवं । उपऽच्यवं । च । शिक्षते । उलूखलऽसुतानां । अव । इत् ।
ऊँइति । इंद्र । जल्गुलः ॥ यत्र । मंथा । विऽबुधते । रश्मीन् । यमितवैऽइव । उलूखलऽसुतानां । अव ।
इत् । ऊँइति । इंद्र । जल्गुलः ॥ यत् । चित् । हि । त्व । गृहेगृहे । उलूखलक । युज्यसे । इह । द्युमत-
ऽतमं । वद् । जयतांऽइव । दुंदुभिः ॥ २५ ॥ उत । स्म । ते । वनस्पते । वार्तः । वि । वाति । अग्रं । इत् ।
अथोइति । इंद्राय । पातवे । सुनु । सोमं । उलूखल ॥ आयजीइत्याऽयजी । वाजऽसातमा । ता । हि । उच्चा ।

प्र. अ.

अ. २

॥ ३० ॥

वि॒ज॒र्भ॒तः । ह॒री॒ऽइ॒वेति॒ह॒री॒ऽइ॒व । अ॒न्धा॒सि । व॒प्स॒न्ता ॥ ता॒नः । अ॒द्य । व॒न॒स्प॒ती॒इति॑ । ऋ॒ष्वौ । ऋ॒ष्वेभिः॑ ।
सो॒तृ॒ऽभिः॑ । इ॒न्द्रा॒य । म॒धु॒ऽम॒त । सु॒तं॥उ॒त् । शि॒ष्टं । च॒म्बोः । भ॒र । सो॒मै । प॒वि॒त्रे । आ । सू॒ज । नि । धे॒हि ।
गोः । अ॒धि । त्व॒चि ॥२६॥ य॒त् । चि॒त् । हि । स॒त्य । सो॒म॒ऽपाः । अ॒ना॒श॒स्ताः॒ऽइ॒व । स्म॒सि ॥ आ । तु । नः ।
इ॒न्द्र । शं॒स॒य । गो॒षु । अ॒श्वेषु॑ । शु॒भ्रिषु॑ । स॒ह॒स्रेषु॑ । तु॒वि॒ऽम॒घ ॥ शि॒म्रिन् । वा॒जा॒नां । प॒ते । श॒ची॒ऽवः । त॒व ।
दं॒स॒ना । आ । तु । नः । इ॒न्द्र० ॥ नि । स्वा॒प॒य । मि॒थु॒ऽदृ॒शा । स॒स्तां । अ॒बु॒ध्य॒मा॒ने॒इति॑ । आ । तु । नः । इ॒न्द्र० ॥
स॒सं॒तु । त्याः । अ॒रा॒त॒यः । बो॒धे॒तु । शू॒र । रा॒त॒यः । आ । तु । नः । इ॒न्द्र० ॥ सं । इ॒न्द्र । ग॒र्द॒भं । मृ॒ण । नृ॒वं॒तं । पा॒प॒-
या । अ॒मु॒या । आ । तु । नः । इ॒न्द्र० ॥ प॒ता॒ति । कु॒डृ॒णा॒च्या । दू॒रं । वा॒तः । व॒ना॒त् । अ॒धि । आ । तु । नः ।
इ॒न्द्र ॥ स॒र्वे । प॒रि॒ऽक्रो॒शं । ज॒हि । जं॒भ॒य । कृ॒क॒दा॒श्वं । आ । तु । नः । इ॒न्द्र० ॥२७॥ आ । वः । इ॒न्द्र । क्रि॒वि ।
य॒था । वा॒ज॒ऽय॒न्तः । श॒त॒ऽक्र॒तुं । मं॒हि॒ष्ठं । सि॒च॒े । इ॒न्दु॒ऽभिः ॥ श॒तं । वा । यः । शु॒ची॒नां । स॒ह॒स्रं । वा । सं॒ऽआ॒शि॒-
रां । आ । इ॒त् । ऊ॒इति॑ । नि॒म्नं । न । री॒य॒ते ॥ सं । य॒त् । म॒दा॒य । शु॒ष्मि॒र्णे । ए॒ना । हि । अ॒स्य । उ॒द॒रे ।
स॒मु॒द्रः । न । व्य॒चः । द॒धे ॥ अ॒यं । ऊ॒इति॑ । ते । सं । अ॒त॒सि । क॒पो॒तः॒ऽइ॒व । ग॒र्भ॒ऽधि । व॒चः । त॒त् ।
चि॒त् । नः । ओ॒ह॒से ॥ स्तो॒त्रं । रा॒धा॒नां । प॒ते । गि॒र्वा॒हः । वी॒र । य॒स्य । ते ॥ वि॒ऽभू॒तिः । अ॒स्तु । सू॒नृ॒ता

ऋ.सं.प.

॥ ३० ॥

॥ २८ ॥ ऊ॒र्ध्वः । ति॒ष्ठ । नः । ऊ॒तये॑ । अ॒स्मिन् । वा॒जे । श॒त॒क्र॒तो॒इति॑ श॒त॒ऽक्र॒तो । सं । अ॒न्येषु॑ । ब्र॒वा॒व॒है ॥
यो॒गे॒ऽयो॒गे । त॒वः॒ऽत॒रं । वा॒जे॒वा॒जे । ह॒वाम॒हे । स॒खायः॑ । इं॒द्रं । ऊ॒तये॑ ॥ आ । घ॒ । ग॒म॒त् । या॒दि । श्र॒व॒-
त् । स॒ह॒स्रिणी॑भिः । ऊ॒ति॒ऽभिः । वा॒जे॒भिः । उ॒प॒ । नः । ह॒वै ॥ अ॒नु । म॒ल॒स्य॑ । ओ॒क॒सः । हु॒वे । तु॒वि॒ऽप्र॒ति ।
न॒रं । यं । ते॒ । पू॒र्वे । पि॒ता । हु॒वे ॥ तं । त्वा । व॒यं । वि॒श्व॒ऽवा॒र । आ । शा॒स्म॒हे । पु॒रु॒ऽहू॒त् । स॒खे । व॒सो॒इ॒-
ति॑ । ज॒रि॒तृ॒ऽभ्यः॑ ॥ २९ ॥ अ॒स्माकं॑ । शि॒प्रिणी॑नां । सोम॑ऽपाः । सोम॑ऽपा॒न्नां । स॒खे । व॒ज्रिन् । स॒खी॑नां ॥
तथा॑ । तत् । अ॒स्तु । सोम॑ऽपाः । स॒खे । व॒ज्रिन् । तथा॑ । कृ॒णु । यथा॑ । ते॒ । उ॒श्म॒सि । इ॒ष्टये॑ ॥ रे॒वतीः॑ ।
नः । स॒ध॒ऽमा॒दे॑ । इं॒द्रं । सं॒तु । तु॒वि॒ऽवा॒जाः । क्षु॒ऽम॒न्तः । या॒भिः । म॒दे॒म ॥ आ । घ॒ । त्वा॒ऽवा॒न् । त्म॒ना ।
आ॒प्तः । स्तो॒तृ॒ऽभ्यः॑ । धृ॒ष्णो॒इति॑ । इ॒यानः॑ । ऋ॒णोः । अ॒क्षं । न । च॒त्रयोः॑ ॥ आ । यत् । दु॒वः । श॒त॒क्र॒तो॒-
इति॑ श॒त॒ऽक्र॒तो । आ । का॒मं । ज॒रि॒तृ॒णां । ऋ॒णोः । अ॒क्षं । न । श॒ची॑भिः ॥ ३० ॥ श॒श्वत् । इं॒द्रः । पो॒मु॒थ॒त्-
ऽभिः । जि॒गा॒य । ना॒न॒द॒त् । श॒श्व॒स॒त् । ध॒ना॒नि । सः । नः । हि॒र॒ण्य॒ऽर॒थं । दं॒स॒ना॒ऽवा॒न् ।
सः । नः । स॒नि॒ता । स॒नये॑ । सः । नः । अ॒दा॒त् ॥ आ । अ॒श्वि॒नौ । अ॒श्व॒ऽव॒त्या । इ॒षा । या॒तं । श॒वी॒र॒या ।

प्र. अ.

अ. २

॥ ३० ॥

गोम॑त् । द॒स्त्रा । हिर॑ण्य॒ऽवत् ॥ स॒मा॒न॒ऽयो॒जनः । हि । वां । रथः । द॒स्त्रौ । अम॑र्त्यः ॥ स॒मु॒द्रे । अ॒श्वि॒ना । ई॒र्य॑ते ॥ नि । अ॒घ्न्य॑स्य । मूर्ध॑नि । च॒क्रं । रथ॑स्य । येम॑थुः । परि॑ । द्यां । अ॒न्यत् । ई॒र्य॑ते ॥ कः । ते । उ॒षः । क॒ध॒ऽप्रि॒ये । भु॒जे । म॒र्तः । अ॒म॒र्त्ये । कं । न॒क्ष॒से । वि॒भा॒ऽव॒रि ॥ व॒यं । हि । ते । अम॑न्महि । आ । अ॒न्ता॑त् । आ । प॒रा॒का॒त् । अ॒श्वे । न । चि॒त्रे । अ॒रु॒षि ॥ त्वं । त्वे॒भिः । आ । ग॒हि । वा॒जे॒भिः । दु॒हि॒तः । दि॒वः । अ॒स्मे॒इति॑ । र॒यि । नि । धा॒र॒य ॥ ३१ ॥ त्वं । अ॒ग्ने । प्र॒थ॒मः । अ॒ंगि॒राः । ऋ॒षिः । दे॒वः । दे॒वा॒नां । अ॒भ॒वः । शि॒वः । स॒खा । तव॑ । व्र॒ते । क॒वयः॑ । वि॒द्य॒ना॒ऽअ॒प॒सः । अजा॑यंत । म॒रुतः॑ । भ्रा॒ज॒त॒ऽऋ॒ष्ट॒यः ॥ त्वं । अ॒ग्ने । प्र॒थ॒मः । अ॒ंगि॒रः॒ऽत॒मः । क॒विः । दे॒वा॒नां । परि॑ । भूष॑सि । व्र॒तं । वि॒ऽभुः । विश्व॑स्मै । भुव॑नाय । मे॒धि॒रः । द्वि॒ऽमा॒ता । श॒युः । क॒ति॒ः । चि॒त् । आ॒य॒वे । त्वं । अ॒ग्ने । प्र॒थ॒मः । मा॒त॒रि॒श्व॒ने । आ॒विः । भ॒व । सु॒क्र॒तु॒ऽया । वि॒व॒स्व॒ते । अ॒रे॒जे॒तां । रो॒द॒सी॒इति॑ । हो॒तृ॒ऽवू॒र्ये । अ॒स॒घ्नोः । भा॒रं । अ॒य॒जः । म॒हः । व॒सो॒इति॑ ॥ त्वं । अ॒ग्ने । म॒न॒वे । द्यां । अ॒वा॒श॒यः । पु॒रू॒र॒व॒से । सु॒ऽकृ॒ते । सु॒कृ॒त॒ऽत॒रः । श्वा॒त्रेण॑ । यत् । पि॒त्रोः । मु॒च्य॑से । परि॑ । आ । त्वा । पू॒र्वे । अ॒न॒य॒न् । आ । अ॒प॒रं । पु॒न॒रि॒ति ॥ त्वं । अ॒ग्ने । वृष॑भः । पु॒ष्टि॒ऽव॒र्ध॒नः । उ॒द्य॑त॒ऽसु॒चे । भ॒व॒सि । श्र॒वा॒य्यः । यः । आ॒ऽहु॒ति । परि॑ ।

ऋ.सं.प.

॥ ३१ ॥

वेद । वषट्कृति । एकऽआयुः । अग्ने । विशः । आऽविवांससि ॥ ३२ ॥ त्वं । अग्ने । वृजिनऽवर्तनि । न-
रं । सकमन् । पिपर्षि । विदथे । विऽचर्षणे । यः । शूरऽसाता । परिऽतकम्ये । धने । हभ्रेभिः । चित् । संऽ-
चृता । हंसि । भूर्यसः ॥ त्वं । तं । अग्ने । अमृतऽत्वे । उत्तमे । मर्ते । दुधासि । श्रवसे । दिवेऽदिवे । यः ।
ततृषाणः । उभयाय । जन्मने । मयः । कृणोषि । ग्रयः । आ । च । सूर्ये ॥ त्वं । नः । अग्ने । सनये । धना-
नां । यशसे । कारुं । कृणुहि । स्तवानः । ऋध्याम । कर्म । अपसा । नवेन । देवैः । द्यावापृथिवीइति ।
प्र । अवतं । नः ॥ त्वं । नः । अग्ने । पित्रोः । उपऽस्ये । आ । देवः । देवेषु । अनवद्य । जागृविः । तनूऽकृत ।
बोधि । प्रऽमतिः । च । कारवे । त्वं । कल्याण । वसु । विश्वे । आ । ऊपिषे ॥ त्वं । अग्ने । प्रऽमतिः । त्वं ।
पिता । असि । नः । त्वं । वयःऽकृत । तव । जामयः । वयं । सं । त्वा । रायः । शतिनः । सं । सहस्रिणः ।
सुऽवीरं । यन्ति । व्रतऽपां । अदाभ्य ॥ ३३ ॥ त्वां । अग्ने । प्रथमं । आयुं । आयवे । देवाः । अकृण्वन् । नहुषस्य । विश-
ति । इळां । अकृण्वन् । मनुषस्य । शासनीं । पितुः । यत् । पुत्रः । ममकस्य । जायते ॥ त्वं । नः । अग्ने । तव ।
देव । पायुऽभिः । मघोनः । रक्ष । तन्वः । च । वद्य । त्राता । लोकस्य । तनये । गवां । असि । अनिऽमे-

प्र. अ.

अ. २

॥ ३०८ ॥

षं । रक्षमाणः । तव । व्रते ॥ त्वं । अग्ने । यज्यवे । पायुः । अंतरः । अनिषंगाय । चतुःऽअक्षः । इध्यसे । यः ।
रातऽहव्यः । अवृकार्य । धार्यसे । कीरेः । चित् । मंत्रं । मनसा । वनोषि । तं ॥ त्वं । अग्ने । उरुऽशंसाय ।
वाघते । स्पार्ह । यत् । रेकणः । परमं । वनोषि । तत् । आधस्य । चित् । प्रऽमतिः । उच्यसे । पितृ । प्र ।
पाकं । शस्त्रि । प्र । दिशः । विदुःऽतरः ॥ त्वं । अग्ने । प्रयतऽदक्षिणं । नरं । वर्मऽइव । स्यूतं । परि । पा-
सि । विश्वतः । स्वादुऽक्ष्मा । यः । वसतौ । स्योनऽकृत् । जीवऽयाजं । यजते । सः । उपऽमा । दिवः
॥३४॥ इमां । अग्ने । शरणि । मीमृषः । नः । इमं । अध्वानं । यं । अगाम । दूरात् । आपिः । पिता ।
प्रऽमतिः । सोम्यानां । भूमिः । असि । ऋषिऽकृत् । मर्त्यानां ॥ मनुष्वत् । अग्ने । अंगिरस्वत् । अंगिरः ।
ययातिऽवत् । सदेने । पूर्वऽवत् । शुचे । अच्छ । याहि । आ । वह । दैव्यं । जनं । आ । सादय । बर्हिषि ।
यक्षि । च । प्रियं ॥ एतेन । अग्ने । ब्रह्मणा । ववृधस्व । शक्ती । वा । यत् । ते । चकृम । विदा । वा । उ-
त । प्र । नेषि । अभि । वस्यः । अस्मान् । सं । नः । सृज । सुऽमत्या । वाजऽवत्या ॥ ३५ ॥ इंद्रस्य । नु ।
वीर्याणि । प्र । वोचं । यानि । चकार । प्रथमानि । वज्री । अहन् । अहिं । अनु । अपः । ततर्द् । प्र । वक्ष-

ऋ.सं.प.
॥ ३२ ॥

णाः । अ॒भि॒न॒त् । प॒र्व॒ता॒नां ॥ अ॒ह॒न् । अ॒हि॒ । प॒र्व॒ते । शि॒श्रि॒या॒णं । त्व॒ष्टां । अ॒स्मै । व॒ज्रं । स्व॒र्यै । त॒त॒क्ष ।
वा॒श्राःऽइ॒व । धे॒न॒वः । स्य॑द॒मा॒नाः । अ॒जः । स॒मु॒द्रं । अ॒व । ज॒ग्मुः । आ॒पः ॥ वृ॒ष॒ऽय॒मा॒णः । अ॒वृ॒णी॒त् । सो॒-
मं । त्रि॒ऽक॒द्रु॒केषु । अ॒पि॒व॒त् । सु॒त॒स्य॑ । आ । सा॒य॒कं । म॒घ॒ऽवा॑ । अ॒द॒त्त॒ । व॒ज्रं । अ॒ह॒न् । ए॒नं । प्र॒थ॒म॒ऽ-
जां । अ॒ही॒नां ॥ य॒त् । इ॒न्द्र॒ । अ॒ह॒न् । प्र॒थ॒म॒ऽजां । अ॒ही॒नां । आ॒त् । मा॒यि॒नां । अ॒मि॒नाः । प्र । उ॒त् । मा॒-
याः । आ॒त् । सू॒र्यै । ज॒न॒य॑न् । द्यां । उ॒ष॒सं । ता॒दी॒तां । श॒त्रुं । न । कि॒ल । वि॒वि॒त्से ॥ अ॒ह॒न् । वृ॒त्रं । वृ॒त्र॒ऽ-
त॒रं । वि॒ऽअ॑सं । इ॒न्द्रः । व॒ज्रे॒ण । म॒ह॒ता । व॒धे॒न॑ । स्क॑न्धा॒सि॒ऽइ॒व । कु॒लि॒शे॒न । वि॒ऽवृ॑क॒णा । अ॒हिः । श॒य॒ते ।
उ॒ष॒ऽपृ॒क् । पृ॒थि॒व्याः ॥ ३६ ॥ अ॒यो॒द्धा॒ऽइ॒व । दुः॒ऽम॒दः । आ । हि । जु॒ह्वे । म॒हा॒ऽवी॒रं । तु॒वि॒ऽबा॒धं । ऋ॒-
जी॒षं । न । अ॒ता॒री॒त् । अ॒स्य॒ । सं॒ऽकृ॑तिं । व॒धा॒नां । सं । रु॒जा॒नाः । पि॒पि॒षे । इ॒न्द्र॒ऽश॒त्रुः ॥ अ॒पा॒त् । अ॒ह॒-
स्तः । अ॒पृ॒त॒न्य॒त् । इ॒न्द्रं । आ । अ॒स्य॒ । व॒ज्रं । अ॒धि । सा॒नौ । ज॒घा॒न् । वृ॒ष्णः । व॒धिः । प्र॒ति॒ऽमा॒नं । बु॒-
भू॒षन् । पु॒रु॒ऽत्रा । वृ॒त्रः । अ॒श॒य॒त् । वि॒ऽअ॑स्तः ॥ न॒दं । न । भि॒न्नं । अ॒मु॒या । श॒या॒नं । मनः । रु॒हा॒णाः । अ॒-
ति॑ । य॒न्ति॒ । आ॒पः । याः । चि॒त् । वृ॒त्रः । म॒हि॒ना । प॒रि॒ऽअ॑तिष्ठत् । ता॒सां । अ॒हिः । प॒त्सु॒तः॒ऽशीः । व॒भू॒-

प्र. अ.
अ. २

॥ ३०९ ॥

व ॥ नीचाऽवयाः । अ॒भ॒व॒त् । वृ॒त्रऽपु॒त्रा । इं॒द्रः । अ॒स्याः । अ॒व । व॒धः । ज॒भार॒ । उ॒त्त॒रा । सूः । अ॒ध॒रः । पु॒त्रः । आ॒सी॒त् । दा॒नुः । श॒ये । स॒हऽव॒त्सा । न । धे॒नुः ॥ अ॒ति॒ष्ठ॒ती॒नां । अ॒नि॒ऽवे॒श॒ना॒नां । का॒ष्ठा॒नां । म॒ध्ये । नि॒ऽहि॒तं । श॒री॒रं । वृ॒त्रस्य॑ । नि॒ण्यं । वि । च॒र॒न्ति॒ । आ॒पः । दी॒र्घं । त॒मः । आ । अ॒श॒य॒त् । इं॒द्रऽश॒त्रुः ॥३७॥ दा॒सऽप॒त्नीः । अ॒हिऽगो॒पाः । अ॒ति॒ष्ठ॒न् । नि॒ऽरु॒द्धाः । आ॒पः । पु॒णि॒ना॒ऽइ॒व । गा॒वः । अ॒पां । बि॒लं । अ॒पि॒ऽहि॒तं । य॒त् । आ॒सी॒त् । वृ॒त्रं । ज॒घ॒न्वा॒न् । अ॒प । त॒त् । व॒वा॒र ॥ अ॒श्व्यः॑ । वा॒रः । अ॒भ॒वः । त॒त् । इं॒द्र । सू॒के । य॒त् । त्वा । म॒ति॒ऽअ॒ह॒न् । दे॒वः । ए॒कः॑ । अ॒ज॒यः॑ । गाः । अ॒ज॒यः॑ । शू॒रा॒सो॒मं । अ॒व । अ॒सृ॒जः । स॒र्वे । स॒प्त । सि॒धू॒न् ॥ न । अ॒स्मै । वि॒ऽद्यु॒त् । न । त॒न्य॒तुः । सि॒से॒ध॒ । न । यां । मि॒हं । अ॒कि॒र॒त् । ह्रा॒दु॒निं । च॒ । इं॒द्रः । च॒ । य॒त् । यु॒यु॒धा॒ते॒इ॒ति॒ । अ॒हिः । च॒ । उ॒त् । अ॒प॒री॒भ्यः॑ । म॒घऽवा॑ । वि । जि॒ग्ये ॥ अ॒हेः । या॒ता॒रं । कं । अ॒प॒श्यः॑ । इं॒द्र । हृ॒दि । य॒त् । ते । ज॒घ्नु॒षः । भीः । अ॒ग॒च्छ॒त् । न॒व । च॒ । य॒त् । न॒व॒ति॒ । च॒ । स्र॒व॒तीः । श्ये॒नः । न । भी॒तः । अ॒त॒रः । र॒जा॑सि॒॥ इं॒द्रः । या॒तः । अ॒व॑ऽसि॒तस्य॑ । रा॒जा । श॒म॒स्य । च॒ । शृ॒गि॒णः । व॒ज्र॑ऽवा॒हुः । सः । इ॒त् । ऊ॒इ॒ति॒ । रा॒जा । क्ष॒य॒ति॒ । च॒र्ष॒णी॒नां । अ॒रा॒न् । न । ने॒मिः । प॒-

ऋ.सं.प.

॥ ३३ ॥

रिं । ता । बभूव ॥ ३८ ॥ इति ऋग्वेदप्रथमाष्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥
आ । इत् । अयाम् । उप । गव्यंतः । इंद्रं । अस्माकं । सु । प्रऽमतिं । ववृधाति । अनामृणः । कुवित् ।
आत् । अस्य । रायः । गवां । केतं । परं । आऽवर्जते । नः ॥ उप । इत् । अहं । धनऽदां । अमृतिऽइतं ।
जुष्टां । न । श्येनः । वसतिं । पतामि । इंद्रं । नमस्यन् । उपऽमेभिः । अकैः । यः । स्तोतृऽभ्यः । हव्यः ।
अस्ति । यामन् ॥ नि । सर्वऽसेनः । इषुऽधीन् । असक्त । सं । अर्यः । गाः । अजति । यस्य । वष्टि । चो-
ष्कूयमाणः । इंद्र । भूरिं । वामं । मा । पणिः । भूः । अस्मत् । अधि । प्रऽवृद्ध ॥ वधीः । हि । दस्युं । ध-
निनं । घनेन । एकः । चरन् । उपऽशाकेभिः । इंद्र । धनोः । अधि । विष्णुक् । ते । वि । आयन् । अयज्वानः ।
सनकाः । प्रऽइतिं । इयुः ॥ परां । चित् । शीर्षा । ववृजुः । ते । इंद्र । अयज्वानः । यज्वंऽभिः । स्पर्धमानाः ।
प्र । यत् । दिवः । हरिऽवः । स्यात् । उग्र । निः । अव्रतान् । अधमः । रोदस्योः ॥ १ ॥ अयुयुत्सन् । अनवद्य-
स्य । सेनां । अयातयंत । क्षितयः । नवऽग्वाः । वृषऽयुधः । न । वध्रयः । निऽअंष्टाः । प्रवत्ऽभिः । इंद्रा-
त् । चितयंतः । आयन् । एतान् । रुदतः । जक्षतः । चाअयोधयः । रजसः । इंद्र । पारे । अव । अदहः ।

प्र. अ.

अ. ३

॥ ३१० ॥

दिवः । आ । दस्युं । उच्चा । प्र । सुन्वतः । स्तुवतः । शंसं । आवः ॥ चक्राणांसः । परिऽनहं । पृथिव्याः ।
हिरण्येन । मणिना । शुभमानाः । न । हिन्वानांसः । तितिरुः । ते । इंद्र । परि । स्पर्शः । अद्धात् ।
सूर्येण ॥ परि । यत् । इंद्र । रोदसीइति । उभेइति । अबुभोजीः । महिना । विश्वतः । सीं । अमन्यमाना-
न् । अभि । मन्यमानैः । निः । ब्रह्मऽभिः । अधमः । दस्युं । इंद्र ॥ न । ये । दिवः । पृथिव्याः । अंतं ।
आपुः । न । मायाभिः । धनऽदां । परिऽअभूवन् । युजं । वज्रं । वृषभः । चक्रे । इंद्रः । निः । ज्योतिषा ।
तमसः । गाः । अधुक्षत् ॥ २ ॥ अनु । स्वधां । अक्षरन् । आपः । अस्य । अवर्धत । मध्ये । आ । नाव्या-
नां । सध्रीचीनेन । मनसा । तं । इंद्रः । ओजिष्ठेन । हन्मना । अहन् । अभि । द्यून् ॥ नि । अविध्यत् ।
इलीविशस्य । दृळहा । वि । शृंगिणं । अभिनत् । शुष्णं । इंद्रः । यावत् । तरः । मघऽवन् । यावत् । ओ-
जः । वज्रेण । शत्रुं । अवधीः । पृतन्युं ॥ अभि । सिधमः । अजिगात् । अस्य । शत्रून् । वि । तिग्मेन । वृ-
षभेण । पुरः । अभेत । सं । वज्रेण । असृजत् । वृत्रं । इंद्रः । प्र । स्वां । मतिं । अतिरत् । शाशदानः ॥
आवः । कुत्सं । इंद्र । यस्मिन् । चाकन् । प्र । आवः । युध्यंतं । वृषभं । दर्शऽद्युं । शफऽच्युतः । रेणुः ।

ऋ.सं.प.
॥ ३४ ॥

नृक्षत । द्यां । उत । श्वेत्रेयः । नृऽसह्याय । तस्यौ ॥ आवः । शर्म । वृषभं । तुष्ट्यासु । क्षेत्रेऽजेषे । मघऽवन ।
श्वित्र्यं । गां । ज्योक् । चित् । अत्र । तस्यिऽवांसः । अक्रन् । शत्रुऽयतां । अधरा । वेदना । अकरित्यकः
॥ ३ ॥ त्रिः । चित् । नः । अद्य । भवतं । नवेदसा । विऽभुः । वां । यामः । उत । रातिः । अश्विना । यु-
वोः । हि । यंत्रं । हिम्याऽइव । वाससः । अभिऽआयंसेन्या । भवतं । मनीषिऽभिः ॥ त्रयः । पवयः । म-
धुऽवाहने । रथे । सोमस्य । वेनां । अनु । विश्वे । इत् । विदुः । त्रयः । स्कंभासः । स्कभितासः । आ-
ऽरभे । त्रिः । नक्तं । याथः । त्रिः । जुंइति । अश्विना । दिवा॥समाने॥अहनात्रिः । अवद्य । गोहना । त्रिः ।
अद्य । यज्ञं । मधुना । मिमिक्षतं । त्रिः । वाजऽवतीः । इषः । अश्विना । युवं । दोषाः । अस्मभ्यं । उषसः ।
च । पिन्वतं॥त्रिः । वर्तिः॥यातं । त्रिः । अनुऽवते । जने । त्रिः॥सुप्रऽअव्ये । त्रेधाऽइव । शिक्षतं । त्रिः । नाद्यं ।
वहतं । अश्विना । युवं । त्रिः । पृक्षः । अस्मेइति । अक्षराऽइव । पिन्वतं ॥ त्रिः । नः । रयिं । वहतं । अ-
श्विना । युवं । त्रिः । देवऽताता । त्रिः । उत । अवतं । धियः । त्रिः । सौभगऽत्वं । त्रिः । उत । श्रवांसि ।
नः । त्रिऽस्यं । वां । सूरै । दुहिता । आ । रुहत् । रथं॥ त्रिः । नः । अश्विना । दिव्यानि । भेषजा । त्रिः ।

प्र. अ.
अ. ३

॥ ३११ ॥

पार्थिवानि । त्रिः । ऊँइति । दत्तं । अतऽभ्यः । ओमानं । शंऽयोः । मर्मकाय । सूनवे । त्रिऽधातु । शर्म ।
 वहतं । शुभः । पतीइति ॥ ४ ॥ त्रिः । नः । अश्विना । यजता । दिवेऽदिवे । परि । त्रिऽधातु । पृथिवीं ।
 अशायतं । तिस्रः । नासत्या । रथ्या । पुराऽवतः । आत्माऽइव । वातः । स्वसंराणि । गच्छतं । त्रिः । अश्विना । सिंधु-
 ऽभिः । सप्तमातृऽभिः । त्रयः । आऽहावाः । त्रेधा । हविः । कृतं । तिस्रः । पृथिवीः । उपरि । प्रवा । दिवः ।
 नाकं । रक्षेथेइति । द्युऽभिः । अक्तुऽभिः । हितं ॥ क । त्री । चक्रा । त्रिऽवृतः । रथस्य । क । त्रयः । बंधु-
 रः । ये । सऽनीलाः । कदा । योगः । वाजिनः । रासंभस्य । येन । यज्ञं । नासत्या । उपऽयाथः ॥ आ ।
 नासत्या । गच्छतं । हूयते । हविः । मध्वः । पिबतं । मधुऽपेभिः । आसऽभिः । युवोः । हि । पूर्व । सवि-
 ता । उषसः । रथे । ऋताय । चित्रं । घृतऽवतं । इष्यति ॥ आ । नासत्या । त्रिऽभिः । एकादशैः । इह ।
 देवेभिः । यातं । मधुऽपेयं । अश्विना । प्र । आयुः । तारिष्टं । निः । रपांसि । मृक्षतं । सेधतं । द्वेषः । भ-
 वतं । सचाऽभुवा ॥ आ । नः । अश्विना । त्रिऽवृता । रथेन । अर्वाचं । रथि । वहतं । सुऽवीरं । शू-
 ण्वता । वां । अवसे । जोह्वीमि । वृधे । च । नः । भवतं । वाजऽसातौ ॥ ५ ॥ ह्वयामि । अग्निं ।

ऋ.सं.प.
॥ ३५ ॥

प्रथमं । स्वस्तये । हवामि । मित्रावरुणौ । इह । अवसे । हवामि । रात्री । जगतः । निऽवेशनीं । हवामि ।
देवं । सवितारं । ऊतये ॥ आ । कृष्णेन । रजसा । वर्तमानः । निऽवेशयन् । अमृतं । मर्त्यै । च ।
हिरण्ययेन । सविता । रथेन । आ । देवः । याति । भुवनानि । पश्यन् ॥ याति । देवः । प्रऽवता । याति ।
उत्ऽवता । याति । शुभ्राभ्यां । यजतः । हरिऽभ्यां । आ । देवः । याति । सविता । पराऽवतः । अप । वि-
श्वा । दुऽइता । बाधमानः ॥ अभिऽवृतं । कृशनैः । विश्वऽरूपं । हिरण्यऽशम्यं । यजतः । बृहते । आ ।
अस्थात् । रथं । सविता । चित्रऽभानुः । कृष्णा । रजांसि । तविषीं । दधानः ॥ वि । जनान् । श्यावाः ।
शितिऽपादः । अरुयन् । रथं । हिरण्यऽप्रउगं । बहेतः । शश्वत् । विशः । सवितुः । दैव्यस्य । उपऽस्ये ।
विश्वा । भुवनानि । तस्थुः ॥ तिस्रः । द्यावः । सवितुः । द्वौ । उपऽस्या । एका । यमस्य । भुवने । विराषा-
ट् । आणि । न । रथ्यं । अमृता । अधि । तस्थुः । इह । ब्रवीतु । यः । उंइति । तत् । चिकेतत् ॥ ६ ॥
वि । सुऽपर्णः । अंतरिक्षाणि । अरुयत् । गभीरऽवेपाः । असुरः । सुऽनीयः । क । इदानीं । सूर्यः । कः ।
चिकेत । कतमां । द्यां । रश्मिः । अस्य । आ । ततान् ॥ अष्टौ । वि । अरुयत् । कुकुभः । पृथिव्याः । त्री ।

प्र. अ.
अ. ३

॥३१२॥

धन्वं । योजना । सप्त । सिधून् । हिरण्यऽअक्षः । सविता । देवः । आ । अगात् । दधत् । रत्ना ।
दाशुषे । वार्याणि ॥ हिरण्यऽपाणिः । सविता । विऽर्चर्षणिः । उभेऽति । द्यावापृथिवीऽति । अंतः ।
ईयते । अप । अमीवां । बाधते । वेति । सूर्य । अभि । कृष्णेन । रजसा । द्यां । ऋणोति ॥ हि-
रण्यऽहस्तः । असुरः । सुऽनीयः । सुऽमृलीकः । स्वऽवान् । यातु । अर्वाङ् । अपऽसेधन् । रक्षसः । यातुऽ
धानान् । अस्यात् । देवः । प्रतिऽदोषं । गृणानः ॥ ये । ते । पंथाः । सवितः । पूर्यासः । अरेणवः । सु-
ऽकृताः । अंतरिक्षे । तेभिः । नः । अद्य । पृथिऽभिः । सुऽगेभिः । रक्ष । च । नः । अधि । च । ब्रूहि । देव ॥ ७ ॥
प्र । वः । यहं । पुरुणां । विशां । देवऽयतीनां । अग्निं । सुऽउक्तेभिः । वचऽभिः । ईमहे । यं । सीं । इ-
त् । अन्ये । ईळते ॥ जनासः । अग्निं । दधिरे । सहऽवृधं । हविष्मंतः । विधेम । ते । सः । त्वं । नः । अ-
द्य । सुऽमनाः । इह । अविता । भव । वाजेषु । संत्य ॥ प्र । त्वा । दूतं । वृणीमहे । होतारं । विश्वऽवेद-
सं । महः । ते । सतः । वि । चरन्ति । अर्चयः । दिवि । स्पृशन्ति । भानवः ॥ देवासः । त्वा । वरुणः ।
मित्रः । अर्यमा । सं । दूतं । प्रत्नं । इधते । विश्वं । सः । अग्ने । जयति । त्वया । धनं । यः । ते । द्वादश । म-

ऋ.सं.प.
॥ ३६ ॥

त्यैः ॥ मंद्रः । होता । गृहऽर्पतिः । अग्ने । दूतः । विशां । अंसि । त्वेदति । विश्वा । संऽगंतानि । व्रता । ध्रुवा । यानि ।
देवाः । अकृण्वत ॥ ८ ॥ त्वेदति । इत् । अग्ने । सुऽभगे । यविष्ठय । विश्वं । आ । हूयते । हविः । सः । त्वं । नः ।
अद्य । सुऽमनाः । उत । अपरं । यक्षि । देवान् । सुऽवीर्या ॥ ते । घ । ई । इत्था । नमस्विनः । उप । स्वऽरा-
जं । आसते । होत्राभिः । अग्निं । मनुषः । सं । इंधते । तितिर्वीसः । अति । सिधः ॥ घंतः । वृत्रं । अतरन् ।
रोदसीदति । अपः । उरु । क्षयाय । चक्रिरे । भुवत् । कण्वे । वृषा । द्युम्नी । आऽहुतः । कंदत् । अश्वः ।
गोऽईष्टिषु ॥ सं । सीदस्व । महान् । असि । शोचस्व । देवऽवीतमः । वि । धूमं । अग्ने । अरुषं । मिये-
ध्य । सृज । प्रऽशस्त । दर्शतं ॥ यं । त्वा । देवासः । मनवे । दधुः । इह । यजिष्ठं । हव्यऽवाहन । यं । क-
ण्वः । मेध्यऽअतिथिः । धनऽस्पृतं । यं । वृषा । यं । उपऽस्तुतः ॥ ९ ॥ यं । अग्निं । मेध्यऽअतिथिः । क-
ण्वः । ईधे । ऋतात् । अधि । तस्य । प्र । इषः । दीदियुः । तं । इमाः । ऋचः । तं । अग्निं । वर्धयामसि ।
रायः । पूधि । स्वधाऽवः । अति । हि । ते । अग्ने । देवेषु । आप्यं । त्वं । वाजस्य । श्रुत्यस्य । राजसि ।
सः । नः । मृळ । महान् । असि । ऊर्ध्वः । ऊंइति । सु । नः । ऊतये । तिष्ठ । देवः । न । सविता । ऊ-

प्र. अ.
अ. ३

॥ ३१३ ॥

ध्वः । वाजस्य । सनिता । यत् । अंजिऽभिः । वाघत्ऽभिः । विऽह्वयामहे ॥ ऊर्ध्वः । नः । पाहि । अंह-
सः । नि । केतुना । विश्वं । सं । अत्रिणं । दह । कृधि । नः । ऊर्ध्वान् । चरथाय । जीवसे । विदाः । दे-
वेषु । नः । दुवः ॥ पाहि । नः । अग्ने । रक्षसः । पाहि । धूर्तेः । अरावणः । पाहि । रिषतः । उत । वा ।
जिघांसतः । बृहज्ज्ञानोऽतिबृहत्ऽभानो । यविष्ठ्य ॥ १० ॥ घनाऽइव । विष्वक् । वि । जहि । अरावणः । त-
पुऽजंभ । यः । अस्मऽधुक् । यः । मर्त्यैः । शिशीते । अति । अक्तुऽभिः । मा । नः । सः । रिपुः । ईश-
त् ॥ अग्निः । वमे । सुऽवीर्यं । अग्निः । कण्वाय । सौभगं । अग्निः । प्र । आवत् । मित्रा । उत । मेध्यऽअतिथिं ।
अग्निः । सातौ । उपऽस्तुतं ॥ अग्निना । तुर्वशं । यदुं । पराऽवतः । उग्रऽदेवं । हुवामहे । अग्निः । नयत् ।
नवऽवास्त्वं । बृहत्ऽरथं । तुर्वीति । दस्यवे । सहः ॥ नि । त्वां । अग्ने । मनुः । दधे । ज्योतिः । जनाय । शश्वते । दीदे-
थ । कण्वे । ऋतऽजातः । उक्षितः । यं । नमस्यंति । कृष्टयः ॥ त्वेषासः । अग्नेः । अमऽवतः । अर्चयः । भी-
मासः । न । प्रतिऽइतये । रक्षस्विनः । सदं । इत् । यातुऽमावतः । विश्वं । सं । अत्रिणं । दह ॥ ११ ॥ क्रीळं । वः ।
शर्धः । मारुतं । अनर्वाणं । रथेऽशुभं । कण्वाः । अभि । प्र । गायत् ॥ ये । पृषतीभिः । ऋष्टिऽभिः ।

ऋ.सं.प.
॥ ३७ ॥

साकं । वाशीभिः । अंजिऽभिः । अजायंत । स्वऽभानवः ॥ इहऽइव । शृण्वे । एषां । कशाः । हस्तेषु । यत् ।
वदान् । नि । यामन् । चित्रं । ऋजते ॥ प्र । वः । शर्धाय । घृष्वये । त्वेषऽद्युम्नाय । शुष्मिणे । देवतं । ब्रह्म । गाय-
त् । प्र । शंसु । गोषु । अद्भ्यं । क्रीळं । यत् । शर्धः । मारुतं । जंभे । रसस्य । ववृधे ॥ १२ ॥ कः । वः ।
वर्षिष्ठः । आ । नरः । दिवः । च । रमः । च । धूतयः । यत् । सीं । अंतं । न । धुनूथ ॥ नि । वः । यामाय ।
मानुषः । दुधे । उग्राय । मन्यवे । जिहीत । पर्वतः । गिरिः । येषां । अज्मेषु । पृथिवी । जुजुर्वानऽइव । विशप-
तिः । भिया । यामेषु । रेजते ॥ स्थिरं । हि । जानं । एषां । वयः । मातुः । निऽएतवे । यत् । सीं । अनु । द्विता ।
शवः ॥ उत् । ऊंइति । त्ये । सूनवः । गिरः । काष्ठाः । अज्मेषु । अत्तत् । वाश्राः । अभिऽज्जु । यातवे
॥ १३ ॥ त्यं । चित् । घृ । दीर्घं । पृथुं । मिहः । नपातं । अमृधं । प्र । च्यवयंति । यामभिः । मरुतः ।
यत् । ह । वः । बलं । जनान् । अचुच्यवीतन् । गिरीन् । अचुच्यवीतन् ॥ यत् । ह । यांति । मरुतः । सं ।
ह । ब्रुवते । अध्वन् । आ । शृणोति । कः । चित् । एषां ॥ प्र । यात् । शीमं । आशुऽभिः । संति । क-
ण्वेषु । वः । दुवः । तत्रोइति । सु । मादयाध्वै ॥ अस्ति । हि । स्म । मदाय । वः । स्मसि । स्म । वयं ।

प्र. अ.
अ. ३

॥ ३१४ ॥

एषां । विश्वं । चित् । आयुः । जीवसे ॥१४॥ कत् । ह । नूनं । कधुऽप्रियः । पिता । पुत्रं । न । हस्तयोः ।
दधिध्वे । वृक्तऽवर्हिषः ॥ क् । नूनं । कत् । वः । अर्थं । गंतं । दिवः । न । पृथिव्याः । क् । वः । गा-
वः । न । रण्यंति ॥ क् । वः । सुम्ना । नव्यांसि । मरुतः । क् । सुविता । को ३ इति । विश्वानि । सौभ-
गा ॥ यत् । यूयं । पृश्निऽमातरः । मर्तांसः । स्यातन । स्तोता । वः । अमृतः । स्यात् ॥ मा । वः । मृगः ।
न । यवसे । जरिता । भूत् । अजोष्यः । पथा । यमस्य । गात् । उप ॥ १५ ॥ मोइति । सु । नः । पराऽपरा ।
निऽऋतिः । दुःऽहना । वधीत् । पदीष्ट । तृष्ण्या । सह ॥ सत्यं । त्वेषाः । अमऽवंतः । धन्वन् । चित् । आ ।
रुद्रियांसः । मिहं । कृण्वंति । अवातां ॥ वाश्राऽइव । विऽद्युत् । मिमाति । वत्सं । न । माता । सिसृक्ति । यत् ।
एषां । वृष्टिः । असर्जि ॥ दिवा । चित् । तमः । कृण्वंति । पर्जन्येन । उदुऽवाहेन । यत् । पृथिवीं । विऽउदंति ॥
अधं । स्वनात् । मरुतां । विश्वं । आ । सद्यं । पार्थिवं । अरेजंत । प्र । मानुषाः ॥१६॥ मरुतः । वीलुपाणिऽ
भिः । चित्राः । रोधस्वतीः । अनु । यात । ई । अखिद्रयामऽभिः ॥ स्थिराः । वः । संतु । नेमयः । रथाः । अ-
श्वासः । एषां । सुऽसंस्कृताः । अभीशंवः । अच्छ । वद् । तना । गिरा । जुरायै । ब्रह्मणः । पति । अग्नि ।

ऋ.सं.प.
॥ ३८ ॥

मि॒त्रं । न । दर्श॑तं ॥ मि॒मी॒हि । श्लो॑कं । आ॒स्ये । पु॒र्जन्यः॑ऽइव । त॒त॒नः । गा॒य । गा॒य॒त्रं । उ॒क्थ्ये ॥ वंद॑स्व । मा॒
रु॑तं । गु॒णं । त्वे॒षं । पु॒न॒स्युं । अ॒र्कि॒णं । अ॒स्मे॒इति॑ । वृ॒द्धाः । अ॒स॒न् । इ॒ह ॥ १७ ॥ प्र । यत् । इ॒त्या । पु॒राऽव॑तः ।
शो॒चिः । न । मा॒नं । अ॒स्य॑थ । क॒स्य॑ । कृ॒त्वा । म॒रु॒तः । क॒स्य॑ । व॒र्ष॑सा । कं । या॒थ॒ । कं । ह॒ । धू॒त॒यः ॥ स्वि॒रा । वः ।
सं॒तु । आ॒यु॒धा । पु॒राऽनु॑दे । वी॒ळु । उ॒त । प्र॒ति॒ऽस्क॑भे । यु॒ष्मा॒कं । अ॒स्तु । त॒वि॒षी । प॒नी॒य॒सी । मा । म॒र्त्य॒
स्य॑ । मा॒यि॒नः ॥ प॒रा । ह॒ । यत् । स्वि॒रं । ह॒थ॑ । न॒रः । व॒र्त॑यथ । गु॒रु । वि । या॒थ॒न॒ । व॒नि॒नः । पृ॒थि॒व्याः ।
वि । आ॒शाः । प॒र्व॑ता॒नां ॥ न॒हि । वः । श॒त्रुः । वि॒वि॒दे । अ॒धि॒ । द्य॒वि॒ । न । भू॒म्यां । रि॒शा॒द॒सः । यु॒ष्मा॒कं । अ॒स्तु । त॒
वी॒षी । त॒ना॑ । यु॒जा । रु॒द्रा॒सः । नु॒ । चि॒त् । आ॒ऽधृ॑षे ॥ प्र । वे॒प॒य॑न्ति । प॒र्व॑ता॒न् । वि । वि॒च॑न्ति । व॒न॒स्प॑ती॒न् । प्रो॒इति॑ ।
आ॒र॒त॒ । म॒रु॒तः । दु॒र्म॑दाःऽइव । दे॒वा॒सः । स॒र्व॑या । वि॒शा ॥ १८ ॥ उ॒पो॒इति॑ । रथे॑षु । पृ॒ष॑तीः । अ॒यु॒ग्ध्वं । प्र॒
ष्टिः । व॒ह॒ति॒ । रो॒हि॒तः । आ । वः । या॒मा॒य॒ । पृ॒थि॒वी । चि॒त् । अ॒श्रो॑त् । अ॒वी॒भ॑यंत । मा॒नु॒षाः ॥ आ ।
वः । म॒क्षु । त॒ना॒य॒ । कं । रु॒द्राः । अ॒वः । वृ॒णी॒म॒हे । गंतं॑ । नूनं॑ । नः । अ॒व॑सा । यथा॑ । पु॒रा । इ॒त्या ।
क॒ण्वा॒य॒ । वि॒भ्यु॑षे ॥ यु॒ष्मा॒ऽइ॒षि॒तः । म॒रु॒तः । म॒र्त्य॒ऽइ॒षि॒तः । आ । यः । नः । अ॒भ्वः । ई॒ष॑ते । वि । तं ।

प्र. अ.
अ. ३

॥ ३१५ ॥

यु॒यो॒त॒ । श॒र्व॒सा॒ । वि॒ । ओ॒ज॒सा॒ । वि॒ । यु॒ष्मा॒का॒भिः॒ । ऊ॒ति॒ऽभिः॒ ॥ अ॒सा॒मि॒ । हि॒ । प्र॒ऽय॒ज्य॒वः॒ । क॒ण्वं॑ । द॒द॒ ।
प्र॒ऽचे॒त॒सः॒ । अ॒सा॒मि॒ऽभिः॒ । म॒रु॒तः॒ । आ॒ । नः॒ । ऊ॒ति॒ऽभिः॒ । ग॒तं॑ । वृ॒ष्टिं॑ । न॒ । वि॒ऽद्यु॒तः॒ ॥ अ॒सा॒मि॒ ।
ओ॒जः॒ । वि॒भृ॒थ॒ । सु॒ऽदा॒न॒वः॒ । अ॒सा॒मि॒ । धू॒त॒यः॒ । श॒वः॒ । ऋ॒षि॒ऽद्विषे॑ । म॒रु॒तः॒ । प॒रि॒ऽम॒न्य॒वे॑ । इ॒षुं॑ । न॒ । सू॒ज॒-
त॒ । द्विषे॑ ॥ १९ ॥ उ॒त् । ति॒ष्ठ॒ । ब्र॒ह्म॒णः॒ । प॒ते॒ । दे॒व॒ऽय॒तः॒ । त्वा॒ । ई॒म॒हे॒ । उ॒प॒ । प्र॒ । य॒न्तु॒ । म॒रु॒तः॒ । सु॒ऽ-
दा॒न॒वः॒ । इं॒द्रं॑ । प्रा॒शूः॒ । भ॒व॒ । स॒चा॒ ॥ त्वां॑ । इ॒त् । हि॒ । स॒ह॒सः॒ । पु॒त्र॒ । म॒र्यः॒ । उ॒प॒ऽब्रू॒ते॒ । ध॒ने॒ । हि॒ते॒ । सु॒-
ऽवी॒र्ये॑ । म॒रु॒तः॒ । आ॒ । सु॒ऽअ॒श्व्यं॑ । द॒धी॒त॒ । यः॒ । वः॒ । आ॒ऽच॒के॒ ॥ प्र॒ । ए॒तु॒ । ब्र॒ह्म॒णः॒ । प॒तिः॒ । प्र॒ । दे॒वी॒ ।
ए॒तु॒ । सू॒नृ॒ता॒ । अ॒च्छ॒ । वी॒रं॑ । न॒र्ये॑ । प॒ंक्ति॒ऽरा॒ध॒सं॑ । दे॒वाः॒ । य॒ज्ञं॑ । न॒य॒न्तु॒ । नः॒ ॥ यः॒ । वा॒घ॒ते॒ । द॒दा॒ति॒ । सू॒-
न॒रं॑ । व॒सु॑ । सः॒ । ध॒त्ते॒ । अ॒क्षि॒ति॒ । श्र॒वः॒ । त॒स्मै॑ । इ॒ळां॑ । सु॒ऽवी॒रां॑ । आ॒ । य॒ज्ञा॒म॒हे॒ । सु॒ऽप्र॒तू॒तिं॑ । अ॒ने॒ह॒सं॑ ॥
प्र॒ । नू॒नं॑ । ब्र॒ह्म॒णः॒ । प॒तिः॒ । म॒न्त्रं॑ । व॒द॒ति॒ । उ॒क्थ्ये॑ । य॒स्मि॒न् । इं॒द्रः॒ । व॒रु॒णः॒ । मि॒त्रः॒ । अ॒र्य॒मा॒ । दे॒वाः॒ । ओ॒-
का॑सि । च॒क्रि॒रे ॥ २० ॥ तं॑ । इ॒त् । वो॒चे॒म॒ । वि॒द॒येषु॑ । शं॒ऽभु॒वं॑ । म॒न्त्रं॑ । दे॒वाः॒ । अ॒ने॒ह॒सं॑ । इ॒मां॑ । च॒ । वा॒चं॑ ।
प्र॒ति॒ऽह॒र्य॑थ । न॒रः॒ । वि॒श्वा॑ । इ॒त् । वा॒मा॒ । वः॒ । अ॒श्व॒व॒त् ॥ कः॒ । दे॒व॒ऽय॒तं॑ । अ॒श्व॒व॒त् । ज॒नं॑ । कः॒ । वृ॒क्त॒ऽव॒-

ऋ.सं.प.
॥ ३९ ॥

हिंषं । प्रऽम्रं । द्वाश्चान् । पस्त्याभिः । अस्थित् । अंतःऽवावत् । क्षयं । दधे ॥ उपं । क्षत्रं । पंचीत । हंति । रा-
जभिः । भये । चित् । सुऽक्षितिं । दधे । न । अस्य । वर्ता । न । तरुता । महाऽधने । न । अभे । अस्ति । वृज्जिणः
॥ २१ ॥ इति श्रीमद्गमभाष्यमूलभूतऋक्संहितायाः पदपाठः संपूर्णः ॥

संपूर्णोयमृगभाष्यमूलसंहिताभागः पदपाठश्च ॥

प्र. अ.
अ. ३

॥ ३१६ ॥

॥ ऋभाष्यप्रारंभः ॥

ऋग्भा.

॥ १ ॥

श्रीमद्धनुमद्धीममध्वांतर्गतारामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः॥ ॥ॐ नारायणं निखिलपूर्णगुणा
र्णमुच्चसूर्यामितद्युतिमशेषनिरस्तदोषं। सर्वेश्वरंगुरुमजेशनुतंप्रणम्यवक्ष्याम्युगर्थमतितुष्टिकरंतदस्य॥ ओमशे
षगुणाधारइति नारायणोप्यसौ। पूर्णोभूतिवरोनंतसुखोयद्याहतीरितः॥ गुणैस्ततः प्रसवितावरणीयो गुणोन्न
तेः। भारतिज्ञानरूपत्वाद्भृगोर्ध्येयोखिलैर्जनैः। प्रेरकोशेषबुद्धीनांसगायत्र्यर्थैरितः॥ ४३॥ सपूर्णत्वात्पुमा
न्नामपौरुषेसूक्तैरितः। स एवाखिलवेदार्थः सर्वशास्त्रार्थ एव च। स एव सर्वशब्दार्थ इत्याहोपनिषत्परा। तावा एता
ऋचइति विशेषेणाप्युगर्थतां। यो देवानामिति श्रुत्या देवनाम्नां विशेषतः। स्पष्टत्वात्तद्गतत्वेन॥ ४४॥ तत्राहाग्नेभि
नामकं। अग्रणीत्वं यदभित्वमित्यग्नेनामतद्भवेत्। एवमेवाह भगवान्निरुक्तिं वादरायणः। यथैवाग्न्यादयः शब्दाः प्र
वर्तते जनार्दने। तथानिरुक्तिं वक्ष्यामो ज्ञानिनां ज्ञानसिद्ध्ये। इतितेन। (अग्निमीळे) अग्निशब्दो यमग्र एवा
भिपूज्यतां। अग्र्यत्वमग्रनेतृत्वमत्तिमंगागनेतृतां। आहतंस्तौम्यशेषस्य पूर्वमेव हितं प्रभुं। ऋत्विङ्गियामकत्वे
न यज्ञानामृत्विजंसदा। द्योतनाद्विजयात्कांत्यास्तुत्या व्यवहृतेरपि। गत्यारत्या च देवाख्यं होतृसंस्थं विशेषतः।
अग्निसंस्थेन रूपेण यतोऽग्निर्होतृदेवता। इन्द्रियाग्निषु चार्थानां यद्धोता होतृनामकः। रतिधारकोत्तमत्वात्सरत्नधा

अ. १

॥ ३१७ ॥

तमईरितः ॥१॥ (अग्निःपूर्वेभिः) सपूर्वेनूतनैरेष्यैर्विज्ञानादृषिनामकैः । ईड्योदेवादिभिस्सर्वैस्सचदेवानि
हानयेत् ॥ २ ॥ (अग्निनारयिं) तेनैवरयिमाप्नोतिवित्तंविद्याधनात्मकं । दिवसेदिवसेनित्यंपुष्टिमेवनहीनता ।
यशश्चपुत्रसंयुक्तंवीर्यवत्तममेववा ॥ ३ ॥ (अग्नेयं) यंयज्ञंपरितोभूत्वारक्षसित्वंसदैवच । विधिमार्गस्थितंदे
वान्सएवाप्नोत्यसंशयं ॥ ४ ॥ (अग्निर्होता) सोखिलग्रहणप्रज्ञःसद्गुणैःसंततोखिलं । यमयत्यग्न्यकीर्तीनामु
त्तमोविबुधैःसह । आगंताखिलभक्तानांपूजास्वीकारतत्परः ॥ ५ ॥ १ ॥ (यदंग) यजमानाययद्भद्रंकर्तुमि
च्छसिसत्प्रिय । त्वच्चेष्ट्यैवकर्माणिवर्तयित्वातदीहनं । तवैवसत्यमंगानांरसयद्ब्रह्मिगोहरिः । अंगिराअंगिरः
पुत्रोयतोभिरभवत्कचित् ॥ ६ ॥ (उपत्वा) वस्तर्दिनमहोरात्रमभीष्टप्राणिनांसदा । अल्पाअपिवयंबुद्ध्यात्वा
मुच्चगुणमीश्वरं । उपयाममनःकर्मवाग्भिस्स्वन्नमसंभराः ॥ ७ ॥ (राजंतं) देदीप्यमानंस्वेसन्नन्यध्वरेशंसदावृ
धं । यथार्थज्ञानगोपंत्वासुपेमसि ॥ ८ ॥ (सनः) पितेवनः । सूपाश्रयोभवत्वंचयद्ब्रह्मदौरससूनवे । रक्षसंतत
सौख्यायसम्यक्सत्त्वायवासदा ॥ ९ ॥ २ ॥ १ ॥ मुनिस्तुसर्वविद्यानांभगवान्पुरुषोत्तमः । विशेषतश्चवेदानांयो
ब्रह्माणमितिश्रुतिः । ऋग्वेदादिकमस्यैवश्वसितंप्राहचापरा । वाचोवभूवुरुशतीर्हयग्रीवादितिस्फुटं । वचो

ऋग्भा.

॥ २ ॥

भागवतेऽप्यस्ति ब्रह्मांडेऽपि तथापरं । हयग्रीवादिमाविद्याः श्वसितत्वेन निःसृताः । ब्रह्मणा स्वीकृतास्ताश्च रुद्रशेष
विषा अपि । दक्षाद्याः सनकाद्याश्च शक्राद्या मनवस्तथा । जगृहुस्ते च विश्वस्मिंश्च कुर्व्याप्तास्ततोऽखिलाः । उक्तं प
द्मपुराणे च कपिलो भगवानजः । प्रोवाच ब्रह्मणे विद्या हृदि स्थो वा दरायणः । ॐकारपूर्विका विद्याः प्रेरयत्यखिले
ष्वपि । सदैव ब्रह्मणे पूर्वमिति सा त्वत्संहिता । सकृन्निगदमात्रेण गृहीतं ब्रह्मणा खिलं । अंतर्गतस्य व्यासस्य प्रसा
दान्नित्यशक्तितः । तेन चानंतशक्तित्वाद्युगपत्समुदीरितं । प्रथमप्रतिपत्तृत्वान्मुनिर्ब्रह्माखिलस्य च । सुपर्णो
खिलवेदानां पंचरात्रस्य नागराद् । द्वितीयप्रतिपत्तृत्वान्मुनित्वे संप्रकीर्तितौ । यः पश्यति स्वयं वाक्यं सकृदपि स्त
स्य कीर्तितः । अर्वाक्षुद्वादशावृत्तेरधीत्याप्यपिरेव सः । यत्स्वयं प्रतिभातस्य संशयार्थं गुरोर्वचः । सुपर्णादेर्विरिंच
स्य केवलं धर्मकारणं । ऋचा मृषिस्ततः शक्रो यजुषां सूर्य एव च । सोमः साम्नां तृतीयास्ते प्रतिपत्तार ईरिताः । अथ
वांगिरसामग्निरेकर्षिश्चाप्यथर्वणां । इत्युक्ताः समुदायस्य संत्यन्ये च पृथक् पृथक् । एतज्ज्ञानाददृष्टस्य फलस्याप्तिः
स्फुटं भवेत् । द्रष्टृणां तु चतुर्थानां ज्ञानादप्यैहिकं भवेत् । ते चैकस्यापि बहवः स्युः सूक्तस्य च एव वा । तस्यांतस्यामव
स्थायांतत्तत्प्राप्तिविशेषतः । तेषां वाक्यस्वरूपेण प्रार्थनादिषु पश्यति । विष्णुर्ब्रह्मा सुपर्णो वा तत्तद्योग्यार्थभेदतः ।

अ. १

॥ ३१८ ॥

सर्ववेदाभिमानित्वाच्छ्रीब्रह्माणीचभारती।द्रष्टृचश्चसर्वविद्यानांव्याख्यातोब्रह्मणामरुत्।स्वभर्त्रनंतरंद्रष्टृचस्ते
भ्यस्तन्नोदिताहिरुक्ताःस्तुवंतिहरिनित्यंविद्याभिस्तेचसर्वशः।छंदस्वेनमुनित्वेनतासांस्मृतिरुदीरिता।स्म
र्तव्यास्तेचसर्वेपिमुनित्वेनपृथक्पृथक्।गायत्रीबृहतीचैवताःसर्वांगरुडस्तथा।ब्रह्माण्यनुष्टुविंद्राणीत्रिष्टुप्स्वाहे
तिचोच्यते।गायत्रीजगतीचैववारुणीरोहिणीतथा।अनुष्टुब्बृहतीचैवतारापङ्क्तिःशचीतथा।उष्णिक्सौरीज
गत्यश्चसर्वदेवस्त्रियोमताः।विराणिमित्रावरुणयोर्भायेंइतिचकीर्तिते।अतिछंदांसिसर्वाणिसर्वदेव्यःप्रकीर्तिताः।
विराडितिचनामासांतास्ताऊनाधि(दि)केष्वपि।निचृद्भुरिग्विराट्संज्ञाप्रस्तारेत्यादिनामच।बह्वीनामेकमाने
नत्वेकंनामचयुज्यते।सर्वाभिमानिताचैवतिसृणांतुयथाक्रमं।देवतासर्वविद्यानांस्वयंनारायणःप्रभुः।ऋतेत
त्रप्रसिद्धाश्चदेवताश्रीस्तथात्रच।ऋतेप्रसिद्धाब्रह्मैवततस्तेनक्रमेणच।पूर्वप्रसिद्धवर्जंतुशक्रांतादेवतामताः।
ब्रह्मवायूगिरौवींद्रशेषरुद्राश्चतस्त्रियः।शक्रकामौकामपुत्रमनुदक्षांगिरस्सुताः।तद्वच्छचीरतिःसूर्यसोमधर्मा
दितस्त्रियः।प्रधानमरुतोवारिपतिरग्निश्चमारुताः।निर्ऋतिःस्त्रियश्चसूर्यादेरश्विनावितरेतथा।अनंतकोटिश
तकदशार्धाद्यंशतःक्रमात्।ज्ञानभक्तिबलैश्वर्यपूर्वाखिलगुणैरपि।मुक्तावपिक्रमोह्येषदेवताउदिताइमाः।इंद्रा

ऋग्भा.

॥ ३ ॥

वराविशेषेणलिंगेनैवपृथक्पृथक् । देवतास्तत्रतत्रस्युरेपएवपरोविधिः । वेदादिवर्णपर्यंतैर्मूर्तयःकेशवस्यतु । स
मासव्यासयोगेनवाच्यास्तात्पर्यतःपृथक् । यथायोगंयथान्यायमन्यासामपिमूर्तयः । ऋक्संहितायांस्वाध्याये
निरुक्तेव्यासनिर्मिते । प्रवृत्तेचैतदखिलमुक्तंहिप्रभुणास्वयं । सर्वेवेदाश्चनामानितावाएताऋचस्तथा । इंद्रंमि
त्रंवरुणमित्याद्यत्रचप्रमापरा । देवतातारतम्यंचसर्वोत्कृष्टंचकेशवं । ज्ञात्वैवमुच्यतेह्यस्मान्नान्यथातुकथंचन ।
इतिपैंगिश्रुतिश्चाहदृश्यतेत्रचसर्वशः । नतेमहित्वमित्यादिनैश्वरानेवकेवलान् । गुणान्विष्णोःश्रुतिर्ह्याहनेव
दोषान्कथंचन । जातापरिवभूवेतिमर्यादांब्रह्मणोपिहि । नैवरेमेविभेद्ब्रह्मानासीदित्यादिकानपि । दोषान्नुद्रे
चतानेवनमिनंतीतिपूर्वकान् । यंकामयेतंतमुग्रंरुद्रायधनुरित्यपि । अस्यदेवस्यमाशिश्नदेवाअपिगुरित्यपि ।
प्रज्जिह्वश्नदेवानित्याद्यादोषावहवईरिताः । ततोवितिष्ठेयोनिःसएतावत्यहमित्यपि । अन्याश्रयत्वंदेव्याश्चकथि
तंबहुशोपिहि । तदाश्रयत्वमन्येषामपितत्रैवनिश्चयात् । ब्रह्मैवाग्रइतिबुक्कारुद्रादीनांततोजनिः । उक्ता
जातानिविश्वानिसपर्यभवदित्यपि । यस्यच्छायामृतंमृत्युरितिचादरतोब्रवीत् । अनंतादवरेशानातस्याःप्राण
स्ततश्चवाक् । तस्यारुद्रउमातस्मादिंद्रस्तस्यास्ततोपरे । सौपर्णश्रुतिरित्याहसप्ताक्षितयइत्यपि । वायुरस्माउपा

अ. १

॥ ३१९ ॥

मंथद्विश्वदेवायवायवे । विश्वेदेवैःसहत्याद्याःप्रमाअत्रापराअपि । नारायणोऽदितिर्वायुर्वाणीरुद्रउमाविभुः ।
इतरेचक्रमाद्धीनाःशतांशाद्वायुतोवराः । इतिवर्कश्रुतिश्चाहशक्रात्सप्ताक्षितिश्रुतिः । अयंतएमितन्वेतिपूर्वा
अन्याअपिस्फुटं । वायोराधिव्यमप्याहुरिंद्रंसोमंहुताशनं । सूर्यरुद्रमिमान्पंचदेवानेकोमहात्मनः । सृजत्यत्ति
महान्प्राणइतिचाहतुरश्रुतिः । विहिसोतोरसृक्षतनेंद्रंदेवममंसत । नयस्येंद्रइतिह्याहविष्णोरिंद्रस्यहीनतां । वे
धाअजिन्वदित्यादिवचनंविष्णुनामतः । आनंदश्रुतिरप्यस्यजीवतामेवदर्शयेत् । आहसूर्यादपींद्रस्यवायो
विष्णोरपीशतां । यःसूर्ययउषसंम्रियंतेपंचदेवताः । चक्षुपाद्यौश्चादित्यश्चक्षोःसूर्योअजायत । यमादित्योन
वेदेतिपूर्वाश्रुतिरथापराः । विष्णोर्वातोअजनिष्टवातादिंद्रस्ततोरविः । सोमश्चेतिलयोप्येवंपूर्वपूर्वेगुणाधिकाः ।
विष्णोःप्राणोअजनिष्टप्राणादिंद्रोरविर्विधुः । लयोप्येतादृशस्तेषांपूर्वःपूर्वोऽगुणाधिकः । तुरश्रुतिश्चसौपणीपि
गश्रुतिरपीदृशी । अतःसर्वाधिकोविष्णुर्निर्णीतःश्रुतिसंचयात् । अतोदोषवचोयत्रतद्वाक्यमवरंवदेत् । नि
र्दोषतैवविष्णोस्तुक्रमान्मध्यगतेष्वपि । त्रयोर्थाःसर्ववेदेषुदशार्थाःसर्वभारते । विष्णोःसहस्रनामापिनिरंतरश
तार्थकं । इतिस्कांदवचोयस्मादर्थभेदव्यपेक्षया । निर्दोषत्वंहरेर्वक्तिदोषमन्येष्वपिक्रमात् । तारतम्यस्यविज्ञप्त्यै

ऋग्भा.

॥ ४ ॥

वचोदोषस्यचार्थवत् । गुणाःश्रुताइतिह्याहगुणैकनियतिंहरौ । निर्दोषगुणपूर्णश्चविष्णुरेकोनचापरः । अपूर्णा
दोषरहितामायैकातद्वशैवच । अदोषःप्रायशोब्रह्मादोषवतःक्रमात्परे । इतिमान्यश्रुतिश्चाहभेदोर्थानांततोम
तः । रूढिमेवसमाश्रित्यविभज्यार्थान्यथाक्रमं । विदोषगुणपूर्त्यर्थविष्णौयोगार्थमानयेत् । पश्चादेवयथायोग
मितरेष्वपिसंनयेत् । ऋग्वेदसंहितायांचप्रभुणैवंसमीरितं । पृथग्रूपाणिविष्णोस्तुदेवतांतरगाणिच । अग्न्यादि
सूक्तवान्यानिनाम्नासूक्तभिदाभवेत् ॥ ४ ॥ नकिर्माकिःस्मसीत्यादिप्रोक्ताधिक्यविवक्षया । आधिक्येधिक
मित्येवहरिणासूत्रमीरितं । कृत्वीहृत्वीतिपूर्वाश्चतृतीयोतिशयेयतः । विश्लिष्टार्थेचविश्लिष्टमूनार्थेचोनमिष्यते ।
व्यत्ययोऽभेदकरणस्वातंत्र्येषुसमीरितः । अभेदोहरिरूपाणांगुणानांचक्रियासुच । तस्यैवावयवानांचभेदःश्री
ब्रह्मपूर्वकैः । मुक्तैरपिजडैर्भेदःकैमुत्यादेवदृश्यते । ऋग्वेदसंहितायांचप्रोक्तमेतत्समस्तशः ॥ अभेदःस्वगुणा
द्यैश्चमुक्तानामपिसर्वशः । भेदाभेदस्वभेदश्चगुणैःसंसारिणामपि । जडानामंशतोभेदःसमुदायेनचोभयं ।
मनुष्यगंधर्वपितृगणकार्मिकतात्विकाः । देवाःशक्रःशिवोब्रह्मासूक्तौसौख्यादिभिर्गुणैः । शतायुतोत्तरानित्य
मन्योन्यप्रीतिसंयुताः । इतिसिद्धांतगंवाक्यंस्वयंभगवतेरितं । स्वाध्यायस्तत्त्वविज्ञानंविष्णुभक्तिर्विरागता ।

अ. १

॥ ३२० ॥

निषिद्धकर्मसंत्यागोविहितस्यसदाक्रिया । सदाविष्णुस्मृतिश्चैवकेवलंमोक्षसाधनं । एतैर्विनानमोक्षःस्याद्भ
वेदेतैरपिध्रुवं । ऋषिच्छंदोदैवतानिज्ञात्वार्थंचैवभक्तितः । स्वाध्यायेनैवमोक्षःस्यादिरक्तस्यहरिस्मृतेः । जप्येनै
वतुसंसिद्धेद्राह्मणोनात्रसंशयः । कुर्यादन्यन्नवाकुर्यान्मैत्रोब्राह्मणउच्यते । तस्मान्नित्यंहरिंध्यायन्कुर्यात्स्वा
ध्यायमंजसा । ऐहिकामुष्मिकाभोगारक्तस्यान्यस्तुमुच्यते । इतिस्वाध्यायवचनंस्वयंभगवतोदितं । स्वा
ध्यायात्तुप्रवचनेसहस्रगुणितंफलं । अर्थद्रष्टुःकोटिगुणंततो नंतंनियामके । तर्कागमाभ्यांनियतियःकरोत्यधि
कंततः । पूर्णवेदाखिलद्रष्टुर्ब्रह्मणःफलमुच्यते । दार्ढ्यमेवानुदात्तार्थउदात्तस्योच्चतार्थता । नीचतास्वरितस्या
र्थःप्रचयस्ययथास्थितिः । समाहारेखिलाअर्थाःस्वरार्थानामियंस्थितिः । स्तुत्यधर्मस्यभेदेनपदाद्यादिस्वरेभि
दा । साधारणोविधिस्वेषविशेषोयत्रयत्रच । क्रमादेवतदन्येषामृष्यादीनांस्वयोग्यतः । विपर्ययार्थकथनेवि
परीतंतथातमः । यावत्प्रयोजकोज्ञानेतावत्तावच्छुभाधिकः । तथैवविपरीतेपिस्मृतौज्ञानेचतत्समं । तमोनि
रयमानुष्यस्वर्गमोक्षातिरेकतः । योग्यतातारतम्येनफलंसर्वेषुचोच्यते । इतिप्रवृत्तवचनंविवेकेप्येतदीरितं ।
यादृशोयोग्यतांयायात्सज्ञेयोर्थस्तथास्फुटं । अनंतनियमैर्युक्ताअनंतार्थविशेषिणः । वेदाइतिसमासेननिय

ऋग्भा.

॥ ५ ॥

मोयंसमीरितः । ऋक्संहितागतं वाक्यमिति चान्यन्नियामकं । तस्माद्व्याश्रयपूज्याश्रयब्रह्माद्याज्ञानयोजकाः ।
गुरुत्वेन क्रमादेव विशेषेणैव केशवः । आरभ्य स्वगुरुयावद्विष्णुरेवोत्तरोत्तराः । क्रमान्निष्फलतान्यत्र गुरुतत्त्वे स
मीरिता ॥ ४ ॥ एवं स्थितेऽग्निं विष्णुमग्निनामानमेव च । मधुच्छंदाऋक्शतेन वाय्वादिगतमेव च । साय्या
दिस्तौ तिसद्भक्त्या तत्तन्नामानमेव च ॥ ५ ॥ (वायवायाहि) बलत्वादयनाच्चैव वायुरित्यभिधीयते । वा
त्यायुरिति वाज्ञानाद्वरणादाश्रयत्वतः । वयबंधन इत्यस्मात्संसारदेव्ययादपि । व्येत्यस्मिन्निति वा वायुर्वयश्चे
ष्ट्व इत्यपि । मुख्यतो वासुदेवते गुणाः संत्येव सर्वशः । अनिपिद्धास्तदन्येषु यथा योग्यतया मताः । दर्शतस्तत
दृष्टित्वात्सर्वज्ञोऽसौ यतो विभुः । भक्त्या ह्यलंकृताः सोमामनांस्यन्ये हिरण्यतः । हिरण्यालंकृता यस्माद्धूयंते वा
यवे सुताः । तान्पाहि श्रुधिचाह्वानं स्वातंत्र्ये व्यत्ययोप्ययं । मनोऽपि भोग्यमीशस्य प्रीतिमात्रेण केवलं । गुणा
धिक्यं येन भवेद्वेदस्यार्थः स एव हि । प्रयोजकत्वान्नान्यस्य फलाभावात्तदर्थता । उपक्रमादयो यत्र तात्पर्यार्थस्स
एव हि ॥ १ ॥ (वायु उक्थेभिः) स्तुवंति शास्त्रैः स्तोतारो यथा वद्यज्ञवेदिनः ॥ २ ॥ (वायो तव) वाक्त्वत्सं
पर्किणी यज्ञकृते प्रापयतीप्सितं । सोमपायाति महती महार्थत्वात्त्वदर्थतः ॥ ३ ॥ (इन्द्रवायू) इन्द्रः स परमैश्वर्या

अ. १

॥ ३२१ ॥

दिदमुद्दिश्यचद्रुतेः । ददर्शेदं दीप्तिमत्त्वादिदं रातीति वा भवेत् । सोमाभिमानिनो देवा वा मिच्छंति हि सोमगाः ।
प्रियैरुपागतं ते नो पेंद्रः संकर्षणो हरिः । द्विरूपत्वाद्बहुत्वं च विशेषादेव केवलं । एकस्यैव हरेर्नात्र भेदः शङ्क्यः क
थंचन । एकमेवाद्वितीयं तन्नेहनानास्ति किंचन । मृत्योः समृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति । यथोदकं दुर्गे
वृष्टं पर्वतेषु विधावति । एवं धर्मान् पृथक् पश्यंस्तानेवानुविधावति । उक्त्वा धर्मान् पृथक् त्वस्य निषेधादेव मेव हि । वि
शेषो ज्ञायते श्रुत्या भेदादन्यश्च साक्षितः ॥ ४ ॥ (वायविंद्रश्च चेत्तथः) विजानतः सुतानन्नपतौ सूर्ये सदा स्थितौ ।
द्रवद्भुतं सुतात्पर्यद्योतकोभ्यामदृश्यते ॥ ५ ॥ ३ ॥ (वायविंद्रश्च सुन्वतः) यजन्सुन्वन्कृतस्यानुसारिकमैव नि
ष्कृतं । तदर्थं क्षिप्रमायातं धियेत्थं भूतयाऽचलौ । न रौतावविना शिल्पादुपचारः कचिद्भवेत् । अमरत्ववद्यतो मो
क्षो देवतानां सुनिश्चितः ॥ ६ ॥ (मित्रं हुवे) मित्वा त्रातीति मित्रोयं मितमहाकरोति वा । मितं रातीति वा नि
त्यं मितं रमयतीति वा । आवृणोतीति वरुणस्तमसाऽज्ञानतोपि वा । वरमुन्नयतीत्यस्माद्वरानंदत्वतोपि वा । पू
तादक्षा अनेनेति पूतदक्ष इतीरितः । तमाह्वयामि सुखिनं शमदन्नमतेयतः । अनूनसुखभोक्तृत्वाद्विशदा इति की
र्तितः । हरिर्घृतः सुशुद्धत्वाद्धृताची च तदंचनात् । स्वधीति साधको विष्णुर्भक्तानां च यथार्थतः ॥ ७ ॥ (ऋतेन)

ऋग्भा.

॥ ६ ॥

नित्यवृद्धःसभगवानृतेनानुपचारतः । ऋतस्पृग्वेदवाच्यत्वादन्यौचेद्भगवानृतः । ऋगतावित्यतःसर्ववस्तुष्वनु
गतत्वतः । तेनवृद्धौतत्स्पृशौचसर्वदामित्रवारिपौ । संहितायांतुदैर्घ्यादिरुक्ताधिक्येपदेन्यथा । अनन्यार्थ
त्वविज्ञप्त्याईशाथेचमहाक्रतुं । महत्सुखंवा ॥ ८ ॥ (कवीनः) तुविजौब्रह्मजातौतथाविधौ । हरिस्तथैवभूत
त्वात्स्थानंक्षयइहोच्यते । कर्मापसंचकर्तारिंदक्षंकर्तारमेववा । अस्मदर्थेदधातेतौनित्यंबुद्धौगतागतौ ॥ ९ ॥
॥ ४ ॥ २ ॥ (अश्विनायज्वरीः) अन्नानियज्ञयोग्यानिक्षिप्रहस्तौशुभाधिपौ । बहुगोपौबहुभुजौनोयोयजत
मश्विनौ । यज्ञेवृतान्स्वभागान्वासंयोजयतमाशुवै । आशुवानाद्गतेरश्वीक्षिप्रावगतितोथवा । अश्रुतेखिलमि
त्येवाप्यश्वजत्वात्तथाश्विनौ ॥ १ ॥ (अश्विनापुरुदंससा) बहुकर्मकृतौसौख्यवीर्यात्मिक्याधियागिरः । अ
स्मदीयाःसंभजतंधिष्यौसर्वाश्रयौसदा ॥ २ ॥ (दत्ता) भेदकौसर्वशत्रूणांदत्तौसंबन्धिनौहिवां । सुतायुवाक
वःसोमायज्वनःस्तृतवर्हिषः । नासत्यौनासिकासंस्थौनैवचासद्गुणौक्वचित् । रुजांद्रावणतोरुद्रोवायुस्तदनुव
र्तनात् । स्नेहतोनुवशत्वाद्वातन्मार्गगतितोथवा । कस्मिन्वहमिति श्रुत्यावासुदेवोश्विनावपि । रुद्रवर्तनिशब्दो
क्ताः ॥ ३ ॥ (इंद्रायाहिचित्रभानो) चित्रंभद्रंरतंचितौ । चिद्रतेश्चायनीयत्वाददनाद्वाचितोभिदा । तादृशा

अ. १

॥३२२॥

रश्मयोज्ञानमस्येति भगवान्परः । चित्रभानुरिति प्रोक्तस्तेजोवातादृशं प्रभोः । त्वदिच्छवद्भमे सोमाः पटीभिः सूक्ष्म
तंतुभिः । विस्तृत्य शोधिताः सूक्ष्मप्रमाभिर्वामनांसि च । सोमानां मनसांचैव देवताः सोमरश्मिगाः । सोमभृ
त्याः समस्तस्य सोम एवाधिपो हरिः ॥ ४ ॥ (इंद्राया हि धिये पितः) अस्मद्बुद्ध्या प्रार्थितो वास्वबुद्ध्या प्रेरितोऽपि वा ।
ब्राह्मणैः प्रेरितो भक्त्या वदतो होतुरंजसा । ब्रह्माणिसोमयुक्तानियजमानस्य वेच्छतः । उपाया ह्यपियः कोऽपि सा
धको यज्ञकृन्मतः । मानसो वाचिको वा स्याद्यज्ञो होता ह्वयन्स च ॥ ५ ॥ (इंद्राया हि तूतु जानः) वेगवांस्तूतु जा
नः स्यात्संसारमुपसंहरन् । वर्तते येन हरिवा हरिभिर्वर्तते थवा । हरणाद्विषयाणां च प्राणा हरय ईरिताः । तेषु वर्त
त इत्यस्मात्तान्वाथ गमयेदसौ । हरिवा हरिवान्वापि विष्णुना वर्तते थवा । चनो मन इह प्रोक्तं सुखं च क्वचिदीर्यते ।
॥ ६ ॥ ५ ॥ (ओमासः) आसमंतात्स्वीकृता माओमा इति च शब्दिताः । ओनामा भगवान्विष्णुस्तेनवानि
र्मिताः सुराः । ओतामानेषु मावैषु प्रोता ओमा इतीरिताः । प्रजाश्चर्षणयः प्रोक्ता विश्वे ते च प्रवेशनात् । सर्वे वाथ वि
शां वानाच्छब्दः कस्मै यथा भवेत् । दातारो यजमाना वापि ॥ ७ ॥ (विश्वे देवासो असुरः) असुरः कर्मवेगिनः । उ
त्तास्तुरश्मयश्चैव स्वसराणि दिनानि च ॥ ८ ॥ (विश्वे देवासो अस्त्रिधः) असंसारादस्त्रिधस्ते देवाश्चेन्मोक्षनिश्च

ऋग्भा.

॥ ७ ॥

यात् । यथेष्टनिश्चितज्ञानाएहिमायाःसमंततः । अदुःखत्वादद्बुहस्तेमेधंयज्ञंजुपंतुनः ॥ वह्नयोवहनादस्य ॥ ९ ॥
(पावकानः) शोधकत्वात्तुपावका । सरणात्सर्वगत्वेनसर्वज्ञोवासरोहरिः । सरसःसरतित्वाद्वातद्वत्येवसर
स्वती । हरौगुणाःसरश्शब्दादेवीतुहरिवाचिनी । हरिप्रियत्वतोवायुःसरस्वांस्तत्प्रियाथवा । गुणस्वेनततत्वा
द्वाभगवांस्तुसरस्वती । स्त्रीरूपश्चैवपुंरूपोभगवान्ननपुंसकः । स्त्रीपुंदोषविहीनत्वादपितच्छब्दगोचरः । अ
न्नेनोवाजिनामीशोवाजिनीसूर्यउच्यते । वाजीनच्छंदसांवापिस्वामीप्रोक्तःसवाजिनी । छंदांस्यथायतस्त
स्यतेचेनाअन्यवाजिना । अन्नवत्त्वाद्वाजिनीवाग्ज्ञानयुद्धत्वतोपिवा । सपुत्रोवागुमातस्याःपुत्रीतद्वाजिनी
वती । सरस्वतीहरिर्वापियज्ञंवहतुनोशनैः । अन्नदाहिसदादेवीधियासहवसेद्यतः । धियावसुर्नित्यबोधा
॥ १० ॥ (चोदयित्री) सुवाचांप्रेरकासदा । सुबुद्धिज्ञापिकासैवस्वातंत्र्यालुप्तयोभवेत् । अनेनैवप्रकारेण
सैवयज्ञादिधारिणी ॥ ११ ॥ (महोअर्णः) महोअर्णःपरंब्रह्मतेजस्वाच्चमहत्त्वतः । अरमानंदरूपत्वाण्णो
हिनिर्वृतिवाचकः । तज्ज्ञापयतिसादेवीज्ञानंदत्वामहत्तरं । महोअर्णःस्वयंदेवःस्वमात्मानंप्रकाशयेत् । विरा
जयतिविश्वाश्चधियःसुज्ञानदानतः ॥ १२ ॥ ६ ॥ ३ ॥ १ ॥ सूक्तंत्वनारतंप्रोक्तमनुवागेककालिका । अ

अ. १

॥ ३२३ ॥

न्यथात्वंचतत्रस्यादावापोद्गापतस्त्वृचां । वेदानंतत्वविज्ञप्त्यैतौचक्रेवादरायणः । ऋचःसऋचउद्धृत्यऋग्वेदंकृ
तवान्प्रभुः । यजूंषिनिगदाच्चैवतथासामानिसामतः । एवंपुराणवचनादुद्धृताहिततस्ततः । ऋचःशाखात्व
मापन्नाःशिष्यतच्छिष्यकैरिमाः । मानस्तेनेतिपूर्वासुह्यूनतादृश्यतेर्थतः । शुनःशेपोदिताभ्यश्चपठ्यन्तेन्यत्र
काश्चन । अत्राप्यक्रमतोदृष्टिरिति नैकक्रमोभवेत् । अनंतत्वाच्चवेदानांप्रायःकर्मानुसारतः । संक्षेपंकृतवा
न्देवःशिष्याश्चतदनुज्ञया । अष्टकाध्यायवर्गादिभेदंचकृतवान्प्रभुः । स्वाध्यायविश्रमार्थायतस्मात्क्रमविपर्ययः ।
तत्रतत्रैवांतरितादृश्यन्तेचखिला अपि । यत्रार्थेनविशेषोस्तिपदांतरिततात्रच । यत्राल्पोपिविशेषोस्तिपदंनान्त
रितंभवेत् ॥ ५ ॥ (सुरूपकृतुं) विष्णुंसुरूपकर्तारमभिप्रेतार्थसिद्धये । त्राणायवाकामधेनुमिवदोहायतत्स्थि
तेः । दिनेदिनेस्वाह्वयामो ॥ १ ॥ (उपनः) ज्ञानदोस्यैवचाधिकं । ज्ञानाख्यरयियुक्तस्यहिरण्यादिमतोपि
वा । सुखकारीभवां ॥ २ ॥ (अथाते) स्तस्माल्लभेमसुमतीस्तव । अंतेमितास्वद्विषयामतयोह्युत्तमोत्तमाः ।
अस्मान्तीत्यमापश्यकरुणार्द्रदृशासदा ॥ ३ ॥ (परेहि) मन्मनोवाथशक्रोवादूरेपिपरमेश्वरं । गच्छाग्राह्यमन
ष्टंचव्याप्तचित्तंयएवच । सखिभ्यउत्तमोनित्यं ॥ ४ ॥ (उत्तब्रुवंतु) निदस्तस्यसमीपगाः । तेपिब्रुवंतुनोदेवंप्रापु

ऋग्भा.
॥ ८ ॥

येचान्यतोपितं । निर्गत्याज्ञानतस्त्वस्माद्धानाईशएवच । दुवःप्राणान्ब्रुवंत्वेवतेपिनःपरमेश्वरं ॥ ५ ॥ ७ ॥ (उ
तनः) अरयोपिप्रजाअस्मान्वोचेयुःसुभगान्सदा । शत्रुभेदिंस्तेवेद्रस्यस्यामैवानुग्रहेसुखे ॥ ६ ॥ (एमाशुं) आ
शुवीर्यतवैवाशुंसोमंक्षिप्रंमनोपिवा । आभरस्वोदरेतुष्ट्याहृदिवायज्ञभूषणं । ईमेवपुंमदकरंमदादुत्पतनादिके ।
हेतुंमंदत्वहेतुंचतत्सखीनांपुरोगतेः ॥ ७ ॥ (अस्यपीत्वा) एनंपीत्वाबहुज्ञानाभूस्तमोभिरनावृतः । प्रसादा
देवमुक्तेषुतमोसह्यतयाघनः । आवृतेरेववृत्राणिह्यज्ञानान्यन्नदंनरं । प्रावोयुद्धेषुयोद्धारंभक्तंज्ञानिनमेवच ॥ ८ ॥
(तंत्वा) योधयामोवयंतंत्वांज्ञानादिधनलब्धये । अज्ञानाद्यस्मदरिभिः ॥ ९ ॥ (योरायः) योशेषद्रविणाव
निः । सुखदःसंसृतेःपारस्तस्माइंद्रायगायत । कंपोशेषग्रहेकापिलज्जायांवापुरातने । पृथक्त्वधृष्यतायांवाहरि
णक्संहितोदितः ॥ १० ॥ ८ ॥ ४ ॥ (आत्वेता ॥ ० ॥ १ ॥ पुरुतमं) सुपूर्णानांपूर्णतमंवरेण्यानामधीश्वरं ।
सुतेसोमेसुखेनैवसचागायततंप्रभुं ॥ २ ॥ (सघ) मुक्तौयोगायासमंताद्भवेन्नोघोवधारणे । सएवभगवान्ज्ञा
नवित्तायसचबुद्धिगः । बुद्धिःपुराश्रयत्वेनपुरंधिःपत्यथापिवा । पत्यर्थत्वेतुतादर्थ्यसोन्नैःसहनआव्रजेत् ॥ ३ ॥
(यस्यसंस्थे) यस्यस्थितौनवृणतेहर्यग्रमपिशत्रवः । मनःपुरोवाविषयहरणान्मनएवच । बुद्धिश्चहरिशब्दोक्तेत

अ. १

॥ ३२४ ॥

मआदीनिशत्रवः ॥ ४ ॥ (सुतपान्ने) सोमपेशुचयःसोमाःप्राप्त्यैदधिविमिश्रिताः । मनांसिध्यानयुक्तानिवा
यांतिहरयेसदा ॥ ५ ॥ ९ ॥ (त्वंसुतस्य) सदापूर्णःशुभज्ञानज्यैष्ठ्यव्यक्त्यैसुताप्तये । नक्षुदादेरभिव्यक्तोभवो
॥ ६ ॥ (आत्मा) गीर्भिर्वृतप्रभो । प्रकृष्टचेतास्वद्धृत्योयोस्मैस्युःशंकराःसुताः ॥ ७ ॥ (त्वांस्तोमाः) व्यंज
यंत्यधिकंस्तोमाःसाक्ष्युक्थान्यृक्षुचैवहि । महागुणैर्व्यंजयंतुगिरोस्माकमपिप्रभो । आकाशवृद्धिवृद्धिर्विष्णोः
स्यान्नैवचान्यथा । नवर्धतेनोकनीयानितिह्येनंश्रुतिर्जगौ । महातात्पर्यरोधाच्चश्रुत्यर्थोनापरोभवेत् । यद्यन्या
पेक्षयावृद्धिरीशत्वंस्यात्कुतोस्यच । अक्षितोतिरितिह्यस्मात्पूर्णाभिप्रायतोदिता ॥ ८ ॥ (अक्षितोतिः) अनं
तफलदंवाजमस्मत्तोलभतांसच । ददातुवापौरुपाणिशक्तयोयत्रचाखिलाः । अतश्चानंतशक्तित्वान्नवृद्ध्याद्याः
कथंचन । सर्वोपेतेत्येतमर्थमभिप्रेत्याहवेदराट् ॥ ९ ॥ (मानो) मामर्तानस्तनूनांतुद्रोगधारःस्युःकथंचन । ई
शोस्यपाकुरुवधंतेननोमुक्तिदानतः । मानुषेभ्यस्तनूनांचनैवनःस्युर्विपत्तयः । कालेनदैवतःप्राप्तःस्याददेहत्व
तोवधः ॥ १० ॥ १० ॥ ५ ॥ (युंजंति) पौंस्यानिवासुदेवस्यब्रह्मवृद्धंदिवाकरं । अरुणंचरंतंपरितोगिरीन्युंजं
तिसर्वदा । तैरेवान्यानिचंद्रादिरोचनानिन्निविष्टे । रोचयंति ॥ १ ॥ (युंजंत्यस्य) हरीचास्यमनोबुद्धीस्वश

ऋग्भा-

॥ ९ ॥

क्तयः । युंजंत्यधिगुणत्वेन काम्यावश्वावथापिवा । विशिष्टपक्षसंयुक्ताविवक्षिप्रतरौ सदा । रथे देहेपिवा देवाः स्व
मनोबुद्धिमेव च । अस्य देहे प्रयुंजंति सूर्यादीन्स्थापयंति च । सूर्यादिस्थापकत्वं च ब्रह्मादीनां भवेत्सदा । शोणौ
च शमणौ प्रोक्तौ सुखप्राप्तौ यतस्सदा । श्यामौ मूर्धनि शोणौ च शक्राश्वावग्रगौ स्मृतौ । धृष्टौ नृन्प्रति तं वेशं वहंतौ ता
बुभावपि ॥ २ ॥ (केतुं) अज्ञाय कुर्वन्सज्ज्ञानं हेमा हेमाय चेश्वर । उपद्भिः संप्रकाशद्भिः शक्तिभिर्व्यक्ततामगाः ।
मर्यामरणवंतोऽपि देवा एव ॥ ३ ॥ (आदह) हरेर्वशात् । तदैव सुखमन्वेव पुनर्गूढत्वमापिरे । स्वेच्छयैव परेशस्य
शक्तयो देवता अपि । यज्ञे वाच्यं दधानाश्च नाम ॥ ४ ॥ (वीलुचित्) वीलुदृढं ह्यपि । आरुजद्भिः स्वसामर्थ्यैर्गु
हायां संस्थितोऽपि सन् । वहद्भिरखिलं लोकं प्रकाशत्वानि लब्धवान् । देवैर्वैतादृशैः साकमानुकूल्येन लब्धवान् ॥
॥ ५ ॥ ११ ॥ (देवयंतः) सम्यक्प्रद्योतयंतो मुंमतिरूपं यथास्थितं । विदद्वित्तं महातंच विश्रुतं सुगिरोऽस्तु वन्
॥ ६ ॥ (इंद्रेण) तस्य संदर्शनायैव संगतस्ते न शंकरः । मखात्मा पुरुहूतो वा श्रीभूमी च सुखात्मिके ॥ ७ ॥ (अ
नवद्यैः) अनवद्यैर्महाज्ञानैः प्रियैर्देवगणैः सह । वायुना च सहार्चंति सुधीत्वात्परमेश्वरं ॥ ८ ॥ (अतः) अतो हे
तीरिहायाहि दिवो वा सूर्यमंडलात् । परिज्मन्सर्वगास्माकमधिकृत्य समर्हणं । अस्मिन्गिरः प्राप्नुवंति सम्यक्पर

अ. १

॥ ३२५ ॥

ममुख्यतः।युंजंतीत्यत्रबाहुल्यादेवयंतोतइत्यपि।बाहुल्याद्(हृ)ष्टितोगीभिर्विनाथोन्नान्यदृष्यते।१।(इतोवा)
इतोदिवोवापातालात्सातिलाभस्वरूपिणं।महतोरंजकादिष्णोर्लोकाद्वातमधीमहे॥१०॥१२॥६॥(इं
द्रमित्)तमेवगाथिनःसाम्नास्तुवंत्यृग्भिश्चवहृचाः।बृहंतमन्यवाणीभिरपि॥१॥(इंद्रइत्)हयोर्विमिश्रि
तः।रथेथवामनोबुद्धोर्वाङ्मात्रेणैवयोगिनोः।सचासुखेनवज्रीचज्ञानानंदोहिधातुतः।हितश्चरमणीयश्चहि
रण्ययइतीरितः॥२॥(इंद्रोदीर्घाय)दीर्घकालंदर्शनायसूर्यमारोहयद्वि।ज्ञानैरादरयोग्यंचप्राणात्मानं
समैरयत्॥३॥(इंद्रवाजेषु)बहुभिर्युध्यमानेषुयुद्धेष्वपिसदाऽवनः।दुष्टोऽग्रैःसदभिप्रायैः॥४॥(इंद्रंवयं)
महदल्पधनार्थिनः।हवामहेरिवर्जंतंतमसांप्रतियोगिनं॥५॥१३॥(सनः)अस्मदीयंचरुंभोज्यमानंदंत
मपावृणु।मोक्षगंसर्वदातस्त्वमप्रतिद्वंद्वनोवृषन्॥६॥(तुंजे)त्वयैवप्रेरणेजातेतत्रतत्रयउत्तराः।तेपिस्तो
माःसुष्टुतित्वमस्यानंत्यान्नचाप्नुयुः॥७॥(वृषा)प्रतिवीरोवृषावंसस्तद्वंतावंसगोविभीः।यूथान्याकर्षतिय
थाप्रजाःप्रेरयतिप्रभुः।अल्पस्यापिप्रसिद्धैवदृष्टांतत्वंतुयुज्यते॥८॥(यएकः)राजाभवतिवित्तानांप्रजा
नांचैकएवयः।देवगंधर्वदैतेयपितृमानुषभेदतः।प्रजानामपिपंचानांसामान्याच्चविशेषतः॥९॥(इंद्रंवा)

ऋग्भा.

॥ १० ॥

सम्यग्धवामहेसर्वगतंचव्यक्तरूपतः । स्थातुमेकत्रवोर्थायजनानोस्तुसकेवलः ॥ १० ॥ १४ ॥ ७ ॥ २ ॥
(एंद्र) जयिनासहितंलाभयुक्तंवित्तंसदाबलं । वर्षिष्ठंमुमहद्रक्षानिमित्तंनित्यदाभर ॥ १ ॥ (नियेन) येनारी
न्मुष्टियुद्धेनतमांसिज्ञानयुद्धतः । त्वत्प्रेरितानिरुंधामःकांश्चिद्वातुरगादिभिः । आवृत्त्यैवोपसर्गस्यक्रियावृत्ति
र्भविष्यति ॥ २ ॥ (इंद्रत्वोत्तासः) त्वत्प्रेरितज्ञानरतिं दृढत्वेनाददीमहि ॥ ३ ॥ (वयंशूरेभिः) त्वयापृतन्यतः
शत्रून्भिष्यामसुयोद्धृभिः ॥ ४ ॥ (महौंद्रः) यस्मान्महाननादिश्चविष्णुर्जीवोऽवरस्तथा । तस्यैवास्तुमहत्त्वंत
न्नजीवब्रह्मतांस्मरेत् । आकाशवत्प्रथिम्नासौशवःसुखवलेतथा ॥ ५ ॥ १५ ॥ (समोहे) अन्यसंवहनेनापिये
तंप्राप्ताजनार्दनं । ज्ञानलाभेनतुनरस्तएवपशवोपरे । विप्राश्चैवधियायुक्तामूर्खाःशूद्रसमामताः ॥ ६ ॥ (यः
कुक्षिः) यःकुक्षिस्तस्यदेवस्यसमुद्रइवसोखिलान्कामान्क्षरतिभक्तायमहापइवतर्पकाः । काकुदस्तस्यजिह्वा
स्तुबह्व्योबहुमुखेषुयाः ॥ ७ ॥ (एवाह्यस्य) एवमेवास्यवाणीचवेदेतामहतीतथा । पक्वाशाखेवयजतेवरदात्री
विरष्टिनः । बलिष्ठस्यहिते ॥ ८ ॥ (एवाहिते) संतिसद्योपियजतेहिते । मावतेज्ञानिनेनित्यमूतयश्चविभूतयः
॥ ९ ॥ (एवाह्यस्य) स्तोमाउक्थानिचैवास्यतस्मैकाम्यानिसर्वदा । गेयाःशंस्यानिसोमस्यपीतयेनान्यथा

अ. १

॥ ३२६ ॥

पिवेत् ॥ १० ॥ १६ ॥ ८ ॥ (इंद्रेहि) सोमपाःसोमपर्वाणःसर्वयस्मात्तदिच्छया । अभिष्टिरोजसानित्यंमदंसु
खमवाप्स्यसि ॥ १ ॥ (एमेनं) एनमासृजतेदौचविष्णुंतंमदकारिणं । मंदिनेविष्णवेसम्यक्कर्मिणंसर्वकर्मिणे
॥ २ ॥ (मत्स्व) स्वानंदविश्वजीवेशमत्स्वास्मद्रक्षयासह ॥ ३ ॥ (असृग्रं) त्वन्निस्सृतावेदवाचस्वांप्रत्येवाप्य
नारतं । उच्चैर्मुख्यतयासम्यग्विसृष्टाःस्वपतिंप्रति । अजोपाःस्तुत्यरूपेणत्वत्सेव्यास्वदृतेकचित् ॥ ४ ॥ (संचो
दय) अर्वाङ्गीचान्प्रतित्वस्मान्भद्रंराधःप्रचोदय । अस्येवतेविशेषेणप्रकृष्टंशुभमच्युतं ॥ ५ ॥ १७ ॥ (अस्मान्)
रभस्वतःशब्दवतःस्तोतृनस्मान्यशस्वतः । तत्रत्वयिमहारायेमहाकीर्तिसुचोदय ॥ ६ ॥ (संगोमत्) अस्मास्व
तिबृहज्ज्ञानंनित्यंसंधेहिचाक्षयं ॥ ७ ॥ (अस्मे) विद्यांकीर्तिसदेहान्नंबहुलाभयुतंबृहत् । प्रार्थनेपौनरुक्त्यंन
चोदयेतिततःपुनः ॥ ८ ॥ (वसोः) वसोर्वसूनांचपतिंदेवदेवेश्वरंप्रभुं । ऋद्धेयमाह्वयामोत्रगृणंतोभीष्टसिद्ध
ये ॥ ९ ॥ (सुते) अविनाश्यरिरुद्दिष्टोबृहच्छूपंसुखंप्रति । सुतेसुतेसद्गृहायदेवायबृहतेर्चति ॥ १० ॥ १८ ॥ ९ ॥
(गायंति) गायंतिसामगास्त्वृग्भिःशंसंत्यूग्वेदिनोतिकं । विरिंचास्वांबहुज्ञानशक्रकेतुमिवोच्छ्रितं । व्यजानन्
॥ १ ॥ (यत्सानोः) उच्चतोप्युच्चंसामर्थ्यकरणेतव । ततोपिभूरियत्तेनचेतत्यर्थमतोभवान् । मुक्तामुक्तसमूहेनशोभ

ऋग्भा.

॥ ११ ॥

तेगूढशक्तिमान्। उच्चादुच्चं विरिंचादिगतं कर्तृत्वमेव यत् । भूरिस्पष्टमभूत्तेन परेशस्य ततश्च सः । चेतत्यर्थानशेषां
श्रमहायूथेन चेष्टते ॥ २ ॥ (युक्ष्वाहि) कक्ष्याभिपूरकौ पुष्ट्यायुंक्ष्वत्वं केशिनौ हरी । अथोपगम्य शृणु नो गिरः
॥ ३ ॥ (एहि) अभिस्वरवस्तुतिं । प्रशंसां कुरु शब्दं च पुनर्हर्षान्महत्तरं । ब्रह्मयज्ञं च नो तस्थो बहिष्ठश्चैव वर्धय ॥ ४ ॥
(उक्थं) नित्यवृद्धत्वतो विष्णोर्वर्धनं तु प्रकाशनं । बहुशत्रून्निष्पिदसौ हरिर्दनुजघातकः । अस्मत्सख्याय शब्दं
च चकारास्मासु संस्थितः । यथासुतेषु सोमेषु करोत्यृत्विक्षुचस्थितः ॥ ५ ॥ (तमित्) तमेव शरणं नित्यं सखित्वा
द्यर्थमीमहे । शक्त्या नन्दस्वरूपत्वाच्छक्रः सर्वत्र चाशकत् । अस्माकं च सदा वित्तंदद देव प्रवर्तते ॥ ६ ॥ ११ ॥
(सुविवृतं) विस्पष्टं सुष्ट्वकाल्यं च यशस्वदत्तमेव हि । गूढं ज्ञानसमूहं त्वं विवृण्वृद्धिं च नः कुरु ॥ अद्रिरादरणीय
त्वात्प्राणस्तद्वर्तको द्रिवाः । हरिः शक्रस्तथा द्रीणां छेदनाद्वारणादपि ॥ ७ ॥ (न हित्वा) न त्वामृघायमाणं हिव
र्धमानं तुरो दसी । संप्राप्तुतः श्रीभूमी च सहिते वाऽप्रसादतः । अपः प्रजाः सुखवती रजयस्वद्वशत्वतः । ज्ञानानि
संधूनुहि च प्रापयोच्चा अपि स्वयं ॥ ८ ॥ (आश्रुत्) बहुश्रवणकर्णास्मिदाह्वानं शृणु चादरात् । अद्यैव च गिरो धे
हि मयि स्तोमं च मत्कृतं । प्रियं योगादपि कुरु ॥ ९ ॥ (विद्वाहि) विद्मत्वांशक्तिमत्तमं । श्रोतारं युत्सु चाह्वान

अ. १

॥ ३२७ ॥

माह्वयामस्तवावनं । बहुलाभोत्तममिति ॥ १० ॥ स्थानांतरगतेऋचौ । दृष्ट्वेद्रंयज्ञगंगाभ्यामधुच्छंदाःसमस्तु
वत् । आतूनइतितेनैवनविरुद्धाशतर्चिता ॥ ११ ॥ (आतूनः) मात्राकुशैर्गृहीतत्वाज्जन्मन्यासीत्सकौशिकः ।
गाधित्वाद्वाहिरण्यांडकोशस्थत्वाद्धरिस्तथा । मंदसानोनित्यसुखीस्तुत्यमायुश्चनस्तिर । ऋषिसहस्रलाभंमांकु
रुच ॥ ११ ॥ (परित्वा) त्वाइमागिरः । सर्वदापरितःसंतुमदीयाःसर्वलाभिनं । वृद्धिरूपागिरोजुष्टाःसेवारू
पाश्चसंतुनः ॥ १२ ॥ २० ॥ १० ॥ अष्टावृचःपुनस्तेनदृष्टाअन्यत्रगास्तपः । कुर्वता ॥ १३ ॥ (इंद्रंविश्वा) स
म्यगुद्रिक्तगुणव्यक्तिस्तथाभिधः ॥ १ ॥ (सख्येते ॥ २ ॥ पूर्वीरिंद्रस्य) प्रथमानिमहत्त्वेनतेदानान्यवनानि
च । नभिद्यंतेननश्यंतिगोमदन्नंयशस्तथा । यदिमंहतेददातीशः ॥ ३ ॥ (पुरांभिंदुः ॥ ४ ॥ त्वंवलस्य) व
लस्तिर्यगगतिर्धियः । वाचामन्यार्थबुद्धेस्तुविलंमूलंतमोहियत् । तदपावृतवांस्त्वंचप्रदर्श्यविनिवार्यच । त्वांहिदे
वाभयापेताःप्रेर्यमाणास्त्वयैवच । छाद्यमानंगिरादैत्यैररक्षन्निवसद्गिरा ॥ ५ ॥ इंद्रस्यगोसवार्थेचसमुत्सृष्टाजग
त्यपि । चतुर्गावोहतादैत्यैःसरमारक्षिताःपुरा । तस्याःस्वसृत्वमुक्त्वैवतयोच्छिष्टंचगोपयः । तदर्थंपणयोनाम
तेदैत्याबलपूर्वकाः । इंद्रेणनिहताःपश्चाज्ज्ञात्वाचसरमाकृतं । ताडयित्वापदावक्रात्सृतेपयसितांभयात् । श

ऋग्भा.

॥ १२ ॥

रणागतांप्रेषयित्वादूत्येनपणिनांपुनः । भित्वागिरिव्रजंतंचगावोयत्रप्रतिष्ठिताः । निःसारिताःपुनस्ताश्चगो
सवेनेष्टमेवच । तदादेवाअभीत्यैवपरितोजुगुपुःपतिं ॥ ५ ॥ (तवाहं) तवदानैरहंसिंधुंनदींप्रत्यागमंपुनः ।
त्वामावदन्स्तुतिपदैर्यज्ञदीक्षार्थमुद्यताः । उपातिष्ठंतकर्तारोविदुस्त्वांयेगिरोदित ॥ ६ ॥ (मायाभिः) श
क्तिभिःशक्तिमंतंत्वांशोषकंवृत्रमातिरः । तमोवात्वांविदुर्मधारतास्तेपांश्रवांसिच । विद्याउच्चैस्तरांदेहि
॥ ७ ॥ (इंद्रमीशानं) स्तुवंतित्वांसहौजसा ॥ ८ ॥ २१ ॥ ११ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ऋक्संहितायाःस्वाध्या
यात्प्रबंधाध्यासनिर्मितात् । ब्राह्मणेभ्यस्तथामानात्प्रोक्ताःस्युर्मुनयोत्रये । श्रुत्यभावादलिंगाच्चमुनिर्नान्यः
प्रतीयते । श्रुतिलिंगान्यतायावत्तावत्पूर्वाप्रमाभवेत् ॥ ४ ॥ शतर्गिभरुत्तराभिस्तुवह्निनामानमच्युतं । अ
स्तौन्मेधातिथिस्ताभ्यउत्तराअपितदृशः । अन्यत्रगास्तपस्यन्सताददर्शकदाचन । कालस्थानांतरत्वंचेत्सं
ख्यातोभ्यधिकंभवेत् । अन्यस्थानगताअन्यदृष्टाअप्यत्रगायदि । संख्यांतर्भावमेष्यंतिताइतोपगतायतः ॥ ४ ॥
(अग्निदूतं) यज्ञभागार्थमत्रस्थोदेवैःसंप्रेषितोयतः । दूतोभिर्वासुदेवश्चतत्तत्प्रार्थितकृद्यतः । विश्ववेदाःससर्व
ज्ञोयज्ञज्ञोयज्ञसुक्रतुः ॥ १ ॥ (अग्निमग्निं) अग्निनामाजामदश्योभगवान्संप्रकीर्तितः । तस्यरूपबहुत्वेनवीप्साचै

अ. १

॥ ३२८ ॥

वोपपद्यते । हवीमभिर्ऋगाह्वानैराह्वयंतः प्रजापतिं ॥ २ ॥ (अग्नेदेवान्) जज्ञानो व्यज्यमानस्तुवृक्तं प्रस्तुतमु-
 च्यते । यजमानो वृक्तबर्हिः ॥ ३ ॥ (तान्) बोधये शोच्छतः सुरान् । देवैः सहोपविशसि ॥ ४ ॥ (घृताहवन)
 यस्य ते सुघृतं हविः । रिपतो नाशका न्नक्षोजनान् प्रतिदहैव च ॥ ५ ॥ (अग्निनाग्निः) यस्यास्येहूयते सोऽग्निः परे
 शेन समिध्यते । अथवा ऽऽहवनीयोऽग्निर्मथितेन समिध्यते ॥ ६ ॥ २२ ॥ (कविमग्निं) सत्यधर्मा सद्गुणभृद्दुःख-
 मोऽमीव चातनः । चातनं कालनं वा स्यात् ॥ ७ ॥ (यस्त्वामग्ने ॥ ८ ॥ योऽग्निं) देववीतिस्तुतद्गतिः । आवास-
 यतियस्त्वांचतं त्वं मृळय सर्वदा ॥ ९ ॥ (सनः पावक) त्वत्पूजाविषये देवानावहेन्द्रियमानिनः ॥ १० ॥
 (सनस्तवानः) गायत्रेण स्तूयमानो दृश्यमानेन नोरयि । पुत्रयुक्तामिपंचैव वीर्ययुक्तामथावह ॥ ११ ॥ (अ-
 ग्नेशुक्रेण) ज्वलता तेजसा विश्वदेवाह्वानैर्वृणुस्तुतिं ॥ १२ ॥ २३ ॥ १२ ॥ (सुसमिद्धः) अस्मद्धविष्मते दे-
 वानाहूय यजचादरात् ॥ १ ॥ (मधुमंतं) तनूभ्यो वाक्तो देवो व्यक्तस्तेन तनूनपात् ॥ २ ॥ (नराशंसं)
 नरैः स्तुत्यो नराशंसो वह्नेरन्याथवा तनूः ॥ ३ ॥ (अग्नेसुखतमे) मनूनां चाहितत्वेन मनुर्हित इतीरितः ॥ ४ ॥
 (स्तृणीत) आनुषक्सर्वतो देवस्थानं बर्हिः स्तृणीत च । शुद्धस्य विष्णोर्यत्स्थानं घृतपृष्ठं हितन्मनः । यत्र स्या

ऋग्भा.

॥ १३ ॥

दर्शनं विष्णोर्नित्यामरणधर्मिणः ॥ ५ ॥ (विश्रयंतां) ऋतरूपेण हरिणा समृद्धाया ऋतावृधः । द्वारो देव्यः श्रियो दास्यः श्रयंतामिह नो मखे । मानसे बाह्ययज्ञे वाह्यसंगत्वादसश्चतः । अद्याह नितथानूनमद्यैव यजनार्थतः । द्वारभूतः स भगवानपि साक्षान्मुमुक्षतः । स्त्रीरूपश्च सः ॥ ६ ॥ २४ ॥ (नक्तोपासा) नक्ता स्यान्नाक्तो यस्मात्सर्वतः । उषाः प्रकाशरूपत्वात्सुभद्रेते उपह्वये । अस्मिन्बर्हिषि संस्थित्यै ॥ ७ ॥ (तासु जिह्वा । होतारौ देवगावपि । मथ्यमानोपरश्चैव वहीतदोथवा हरिः । आत्मांतरात्मरूपेण द्विरूपो वा व्यवस्थितः । देवेषु यजतां यज्ञमस्मदीयमिमं सदा ॥ ८ ॥ (इळा) इळेज्यत्वाद्दरिः श्रीर्वाभूरूपासैव चापरा । महीतु भारतीनामवायव्या ब्रह्मणोपरा । तद्गतस्तादृशैरूपैः पृथक्स्थो वा हरिस्तथा ॥ ९ ॥ (इह त्वष्टारं) त्वष्टा तेजस्वतो विष्णुर्बलत्वाद्वा समीरितः । विश्वरूपकरत्वाच्च विश्वरूपोऽथ पूर्तितः ॥ १ ॥ (अवसृजा) वननीयपतित्वेन वनस्पतिरितीरितः । ज्ञानं तु चेतनं ॥ ११ ॥ (स्वाहा) स्वाहा स्वभागगतिमान् स्मृतः । अव्ययत्वादमोषश्च ॥ १२ ॥ ॥ २५ ॥ १३ ॥ (ऐभिरग्ने) कामदोहादुवः स्मृताः ॥ १ ॥ (आत्वा ॥ २ ॥ इंद्रवायू) बृहन्पतिर्बृहत्यावा वाच एव बृहस्पतिः । मित्रेति मित्रावरुणौ पूषानामसपोपणात् । पूर्णत्वाद्वा भगः प्रोक्तः पूर्णैश्वर्यादिकत्वतः ।

अ. १

॥ ३२९ ॥

आदिस्थत्वात्सआदित्यआददानःप्रयातिवा । बहुरूपत्वतश्चैवमानोक्तत्वात्तुमारुतः ॥ ३ ॥ (प्रवः) म
त्सरामदकारित्वात्ताच्छीलयादुत्तरंपदं । द्रप्सास्तेद्रवणाच्चैवचमसस्थाश्चमूपदः । शिरश्चचमसंप्रोक्तमिष्टदाना
त्तथेदवः ॥ ४ ॥ (ईळतेत्वां) अवस्युर्यजमानःस्यादवनार्थप्रवृत्तितः । आत्मस्थंवावहुवचोवहवोमुनयोत्र
वा । उत्तराणांवचस्वेनस्वयंवदतिचेश्वरः । अरंकृतोतिकर्तारिखलंकर्तारएववा ॥ ५ ॥ (घृतपृष्ठाः) स्निग्ध
पृष्ठास्समारूढाहरिणावाविदोषिणा । मनोमात्रेणयोज्याश्चत्वांदेवांश्चवहंतिये ॥ ६ ॥ २६ ॥ (तान्यजत्रान्)
तैर्देवान्यजतःस्तोतृन्ज्ञातेनब्रह्मणैधितान् । पत्नीभिर्योजयागंतुंसहमध्वश्चपायय ॥ ७ ॥ (येयजत्राः) तेष
ष्ठ्यतोनुदात्तःस्यादुदात्तोवहुवाचकः । आवृत्तस्तुभवेदर्थस्तेपिवंतुवपद्रुतौ ॥ ८ ॥ (आकींसूर्यस्य) सूर्यस्यरो
चनात्स्वर्गादावक्षत्यग्निरिंदुपान् । उपःप्रकाशनाद्ब्रह्मतद्विदस्तउपर्बुधः ॥ ९ ॥ (विश्वेभिः) देवास्तेविष्णुधाम
त्वान्मित्रधामानईरिताः ॥ १० ॥ (त्वंहोताः ॥ ११ ॥ युक्ष्व) अग्निवाहाअश्वतर्योर्दूर्वापद्माग्निसप्रभाः । लो
हिताःक्वचिदश्वाश्चरोहिन्मृग्योपिकुत्रचित् ॥ १२ ॥ २७ ॥ १४ ॥ (इंद्रसोमं ॥ मरुतः ॥ अभियज्ञं) ऋतुर्मा
र्गस्तुनेतृत्वान्नेष्टाग्निर्हरिरेववा । ईष्टेनकश्चिदस्येतिमानद्यश्चसमीरिताः । गतिशीलत्वतोभास्ताज्ञातृनेतृत्व

ऋग्भा.
॥ १४ ॥

तोहरिः । गमनान्नयनाद्वाग्नाऋतुपात्रमृतुस्तथा । सोमास्तदोकसः प्रोक्ताऋतुपात्रस्थितायतः । पत्नीनेतृत्वतो
नेष्टानेष्टत्विक्संप्रकीर्तितः । ज्ञापयंतिस्वलिंगानीत्यृतवः पदप्रकीर्तिताः । पावनाच्चैवपोतारो मरुतः पोतृदेवताः ।
अग्निस्तुदेवतानेष्टुस्वष्टेन्द्रो विष्णुरेववा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ (अग्नेदेवान्) वेद्युत्तरासदश्चैव प्राग्वंशो योनयः स्मृ
ताः । भूषभूषयनो यज्ञः ॥ ४ ॥ (ब्राह्मणात्) ब्राह्मणाच्छंसिपात्रतः । पिबेन्द्रनो राधसो र्थेत्वामनुत्वृतुदेवताः ।
स्तृतं छिन्नमिति प्रोक्तः ॥ ५ ॥ (युवंदक्षं) मस्तभ्यंदुर्दभं स्मृतं । दक्षाख्यं यजमानं चापीशाथेयज्ञमेव च । सो
मं पीत्वर्तुपात्रेण सहवातेन चर्तुना ॥ ६ ॥ २८ ॥ (द्रविणोदाः) होता च होतृकाश्चैव द्रविणोदाद्रवीणसः । अ
ग्निश्चैवाग्नयस्तेषां देवता विष्णुमीळते ॥ ७ ॥ (द्रविणोदाददातु ॥ ८ ॥ द्रविणोदाः पिपीषति) पातुमिच्छति
सोमं स सोमास्तस्मै प्रतिष्ठिताः । ऋतुपात्रैर्देवताभिः सहैवैनमभीप्सत ॥ ९ ॥ (यत्त्वा) चतुर्थवारमपियत्त्वां य
जामोददिर्भव ॥ १० ॥ (अश्विना) दीद्यग्नी इति दीप्ताग्नी ॥ ११ ॥ (गार्हपत्येन) संत्योभिः संततत्वतः ।
विष्णुर्वर्त्तुधिपो विष्णुः केशवादिस्वरूपतः । ग्रहान्सोमस्य मिमत इति तस्यैव कथ्यते । गार्हपत्येन पात्रेण यजमा
नस्तु देवयन् । देवान्पातीति ॥ १२ ॥ २९ ॥ १५ ॥ (आत्वा) सुधूरी कुर्वति विषयान्यतः । चक्षूंषीन्द्रस्य हरय

अ. १

॥ ३३० ॥

स्तेनोक्ताःसूरचक्षसः ॥ १ ॥ (इमाः) भक्तिस्तुतानिधानानिबुद्धेर्धाना इतिह्यपि ॥ २ ॥ (इंद्रं) प्रातरित्या
दिवाक्येनसवनत्रयमीरितं । समाप्तत्वात्सोमपीतिस्तृतीयंसवनंस्मृतं । सदा ॥ ३ ॥ (उपनः ॥ ४ ॥ सेमं
॥ ५ ॥ ३० ॥ इमेसोमासः) विष्णुविवक्षायांयजमानबलंसहः । तदिष्टस्यैवदानायतद्गुणव्यक्तिरेववा । पूर्ण
मदःपूर्णमिदंपूर्णात्पूर्णमुदच्यते । हेयोपादेयरहितगुणपूर्णोहरिःसदा । अनुग्रहव्यक्तिरेवतद्गुणानांचनान्यथा ।
इत्यादिवेदवाक्येभ्योनैववृद्धिर्हरेःकचित् ॥ ६ ॥ (अयंते ॥ ७ ॥ विश्वमित् ॥ ८ ॥ सेमं) पृणसंपूरय
स्वाध्यःसुधीतयइतीरिताः ॥ ९ ॥ ३१ ॥ १६ ॥ (इंद्रावरुणयोः) अविकारेणसंस्थानमीदृक्त्वंनामकीर्ति
तं ॥ १ ॥ (गंतारा) मावतोज्ञानयुक्तस्यप्रजाश्रर्पणयःस्मृताः ॥ २ ॥ (अनुकामं) नेदिष्ठत्वंसमीपत्वं
क्षिप्रंशरणमीमहे ॥ ३ ॥ (युवाकु) युवयोरेववाक्यानांसुमतीनांचसर्वशः । भवेमान्नप्रदातृणांसर्वदाविषयावयं
॥ ४ ॥ (इंद्रः) क्रतुःप्रधानउक्थ्यश्चशस्त्रैःस्तुत्योविशेषतः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ (तयोरित्) रक्षणेनतयो
र्वित्तंज्ञानंवाप्राप्तुमःसदा । निधीमहिचदानंचस्यादेवास्माकमर्थिने ॥ ६ ॥ (इंद्रावरुणा) ह्रस्वतासंहि
तायांतुदेवतैक्यप्रदर्शिनी । स्वरूपैक्यंहरौतत्तुमत्यैक्यंभिन्नयोरपि ॥ ७ ॥ (इंद्रावरुणनु) अद्यवांनुनुमोलो

ऋग्भा.

॥ १५ ॥

पःस्वातंत्र्यार्थेहिसूत्रतः । साधयंतीषुधीष्वेवशर्मास्मभ्यंप्रयच्छतं ॥ ८ ॥ (प्रवा) यथास्थितस्तुतियांचवर्ध
येथेसदैवमे ॥ ९ ॥ ३३॥१७॥४॥(सोमानं) सौम्यंशब्दंकृणुत्वंनोविष्णोवायोसुवाक्पते । कक्षीवंतंप्रतिहियो
दत्तोयःसउशिक्षुतः । विवक्षितोमुनिःसोपितस्मादर्थोपिमांप्रति ॥ १ ॥ (योरेवान्) वित्तवान्नोगहाज्ञानवे
त्तास्माभिःसयुग्भवेत् । तुरोवेगाद्धरिर्वायुः ॥ २ ॥ (मानः) अररुट्चातिरोपणात् । तस्यधूर्तिर्वचोनास्मान्पू
रयेद्रक्षनोहरे ॥ ३ ॥ (सघ) घेतिहावधृतिश्चैवसोमःसौम्यत्वतोहरिः । उनामयाचयुक्तत्वादूमैर्युक्तत्वतोपि
वा । अमःसइतिवा ॥ ४ ॥ (त्वंतं) साक्षाच्छ्रीर्दक्षेणेतिदक्षिणा । दक्षिणाचतुरत्वाद्वास्वयमेवजनार्दनः
॥ ५ ॥ ३४ ॥ (सदसस्पतिं) सदसस्पतिर्हरिःसाक्षाद्वायुरग्निरथापिवा । लाभज्ञानस्वरूपोसौशरणंतमयासि
पं ॥ ६ ॥ (यस्मात्) धीप्रेरकःसध्येयश्चधीभिर्योगंतदाप्नुते ॥ ७ ॥ (आत्) तस्माद्धविष्कृतस्त्वृद्धिंकरो
तियजतोविभुः । करोतिचोत्तमंयज्ञंदेवाह्वानानिगच्छति ॥ ८ ॥ (नराशंसं) नरैःस्तुत्योनराशंसोहरिर्धृष्ट
तमश्चसः । गुणानांप्रथिमाधिक्यात्सप्रथस्तमईरितः । यस्यस्वर्गादपिगृहंमखःप्रियमिवेयते ॥ ९ ॥ ३५ ॥
॥ १८ ॥ (प्रतित्यं) यज्ञंप्रतिप्रतित्यंतंसम्यक्शस्त्रोक्तलक्षणं । आहूयसे ॥ १ ॥ (नहि) महान्नैवत्वदन्यो

अ. १

॥ ३३१ ॥

स्ति क्रतुं प्रति । विष्णो हि मुख्यतौ र्थो यमग्नौ कांश्चिद्वते सुरान् ॥ २ ॥ (ये मह) महतोरंजकात्स्वर्गादद्रो ग्धा
रोखिलं विदुः ॥ ३ ॥ (य उग्राः) प्राप्ता अर्कविशेषेण सन्निधिस्तत्र यद्धरेः ॥ ४ ॥ (येशुभ्राः) शुद्धाघोर
बलाः क्षेत्रत्रातारः क्षतितोपि वा । रम्यसत्सुखभोक्तारो मरुतो मारुतत्वतः । एतादृशानिरूपाणि प्राणानि स्था
नि चेशितुः । पृथग्वातादृशान्येव देवगान्यपि सर्वशः ॥ ५ ॥ ३६ ॥ (ये नाकस्य) स्वर्गोपरि प्रकाशे च सूर्यादा
वासते सुराः । नाको निर्दुःखरूपत्वाद्द्व्यौः प्रकाशस्वरूपतः ॥ ६ ॥ (य ईष्वर्यंति) प्रतोलयंति च गिरीं स्तिर
स्कृत्य च सागरं । पुरुषान्प्रकृतिं वापि पर्ववंतो हि जन्मना । पुरुषाः सुसमुद्रेकात्समुद्रः प्रकृतिर्मता । प्रकृतेः पु
रुषाणां च प्रेरकः सन्सदाहरे । स्वरूपैर्बहुभिर्युक्त आयाहि समसद्गुणैः ॥ ७ ॥ (आये ॥ ८ ॥ अभित्वा) ॥ ९ ॥
॥ ३७ ॥ १९ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमद्गभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
श्रीमच्छनुमद्भीममध्वांतर्गतं रामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः ॥ ॥ ॐ ॥ (अयं देवाय) सर्वज
न्मकृते विष्णुदेवायेयं स्तुतिः कृता । मुखेन विप्रैः काण्वाद्यैः सैव यद्रतिधातमा ॥ १ ॥ (य इन्द्राय) वाङ्मात्रेणैव
योज्यो ये च कुरिन्द्राय वाजिनौ । शमीभिर्विष्णुनिष्ठाभिर्यज्ञभागंचलेभिरे । भगवांश्चैतदखिलं कृतवानृभुषु स्थि

ऋग्भा.

॥ १६ ॥

तः । पृथग्वाफलदातृत्वात् ॥ २ ॥ (तक्षन्) परितोज्मांयतश्चरेत् । परिज्माऽतोरथःकाम्यंसवरित्यभिधीय
ते । वकामनइतिह्यस्मात् ॥ ३ ॥ (युवाना) सुधन्वैषांपितास्मृतः । बृहस्पतेःकामधेनुमृजुभक्ताऋजूयवः ।
अवेतनंस्वामिवलात्कर्मविष्टयत्रतेकृत । ऋतभूमिर्ज्ञानभूमिर्भगवानृभुरीरितः । येषांभूतमृतंकर्मयज्ञभागासि
तोपिते ॥ ४ ॥ (संवः) सहेंद्रेणसहादित्यैःप्राप्तायुष्माकर्मिदवः ॥ ५ ॥ १ ॥ (उत्तल्यं) एकंचमसंचतुरःकु
रुतेत्याहतान्पुरा । त्वष्टामिश्रैवदेवानांवाक्यात्तदपितैःकृतं । द्यादिस्वोक्तंपरित्यज्यत्वष्टुःशुश्रूषणंकृतं । तंपूर्व
कृतमेवैकंचमसंचतुरोक्त ॥ ६ ॥ (तेनः) सप्तसंख्यानिरत्नानित्रिकालेष्वपिधत्तन । पुराणपंचरात्रेतिहास
वेदान्हरिस्तथा । मीमांसातर्कसहितान्पंचवेदानथापिवा । सप्तच्छंदांसिवैकैकंतद्गुणैरखिलैःसह ॥ ७ ॥ (अ
धारयंत) सुकर्मणायज्ञभागमभजन्नप्यधारयन् । वह्नयोधारकत्वेनस्थिरत्वेनयथागतिः ॥ ८ ॥ २ ॥ १ ॥ (इहे
द्राग्नी) ह्वयेसोमंप्रतिचतौ ॥ २ ॥ (तायज्ञेषु) शुंभनंभूषणंमतं ॥ २ ॥ (तामित्रस्य) तौमित्रस्यप्रशस्त्य
र्थोहरेः ॥ ३ ॥ (उग्रासंता ॥ ४ ॥ तामहांता) रक्षांसिचोञ्जतं । रक्षोरक्ष्याःप्रजायस्मादव्योमार्गत्रयोज्जि
ताः । पितृदेवमनुष्याणांगत्यभावादधोगतेः ॥ ५ ॥ (तेनसत्येन) सत्येनगुणपूर्णेनविष्णुनातेनजागृ

अ. २

॥ ३३२ ॥

तं । स्वगुणैरेवविष्णुस्तुप्रकृष्टेचेतनेहरौ । पदेगम्यत्वतःसम्यक्तस्मिन्नेवस्वभावतः । तथास्थितौतुजागृतमिति
विष्णुर्विशेषतः । उक्तः ॥ ६ ॥ ३ ॥ २ ॥ (प्रातर्युजा) प्रातःस्तुतत्वेनप्रोक्तौप्रातर्युजाविति । अश्विनौभग
वांश्चैवप्रातर्योगेनगम्यते । स्तुतिशब्दःस्तुतौयस्माद्बुध्यतेवर्तमानकः । बोधयेत्यतउक्तंतत्परतोबुध्यतेकथं ॥ १ ॥
(यासुरथा ॥ २ ॥ यावां) कशयास्पृष्टिमात्रेणमधुरंकुरुतोखिलं । अतोमिमिक्षतमितिस्पर्शोमेक्षणमुच्यते ।
वेदवाक्यस्तुतत्वेनकशासासूनृतावती । तयैवधृतसोमादिस्पृशतंयाज्ञिकंवसु ॥ ३ ॥ (नहिवां ॥ ४ ॥ हिर
ण्यपाणिं) हितत्वाद्रमणीयत्वाद्धिरण्यंवर्णतोपिच । रूपंनारायणस्यैवपाणिशब्दोपलक्षितं । स्रष्टृत्वात्सवि
ताविष्णुःसज्ञातास्वपदादिकं । सएवदेवतामुख्यातद्गुणैक्येनदेवता ॥ ५ ॥ ४ ॥ (अपांनपातं) व्यक्तत्वा
त्पार्थिवेदेहेसोपांनप्ताजनार्दनः ॥ ६ ॥ (विभक्तारं) सदाविभज्यदातारंवसोरुत्तमराधसः । अशेषपुण्यपा
पादिविशेषैश्चित्तिदर्शकं । आह्वयामः ॥ ७ ॥ (सखायः) सराधांसिशोभयत्यंजसाहरिः ॥ ८ ॥ (अग्नेप
त्नीः ॥ ९ ॥ आम्ना) नदीश्चभारतींचैवहोत्रामाहुतिरूपतः । वरूत्रींवरणीयत्वाच्चाणाहुद्धिस्वरूपिणीं । विष्णु
श्चप्राणसंबन्धाद्भारतीत्येवचोदितः । प्राणस्तुभरतोभारततत्वाद्भर्तृरूपतः । होत्राहुतत्वतोविष्णुःश्रीर्वापिधिष

ऋग्भा.

॥ १७ ॥

णामता ॥ १० ॥ ५ ॥ (अभिनः) शर्मदत्तैवमहतो विष्णोरक्षंतु नोभितः । प्राणेनैवावसासाकं यस्मादविधवाः
सदा । अतो ह्यच्छिन्नपत्रास्ताः सदा युक्कर्मभूषणाः ॥ ११ ॥ (इहेंद्राणीं ॥ १२ ॥ महीद्यौः) भरणैर्नः पारये
तांदुःखेभ्यः श्रीश्चभूश्चते । स्वयंवा भगवानन्येरोदसीलोकदेवते ॥ १३ ॥ (तयोरित्) तयोः पयस्तु विज्ञानं घृ
तवत्सापरोक्षकं । यल्लोकदेवतापि स्याद्भारतीज्ञानदेवता । विष्णोर्नित्यपदस्थं यज्ज्ञानं यद्धृतवत्पयः । लिहंति
विप्रास्तज्ज्ञानं बुद्धिभिस्तत्प्रसादतः । गांधारयन्वर्तते यद्वंधर्वस्तेन केशवः ॥ १४ ॥ (स्योनापृथिवी) स्योना
सुखकरी स्यान्नो यतो नश्यसि नो नृवत् । निवेशनी साऽधारत्वाच्छर्मयच्छमहत्तरं ॥ १५ ॥ ६ ॥ (अतो देवाः)
असुरेभ्यो जगद्धृत्वा यतो विष्णुस्त्रिविक्रमैः । आरभ्य पृथिवीं सप्तलोकैः साकं जगत्पतिः । चक्रे सुरान्पदस्थानप्य
तो देवा अवंतुनः । विशिष्टवलचेष्टत्वाद्दिष्णुरित्यभिधाहरेः । प्राणं बलं पकारं चणकारं चाह हि श्रुतिः ॥ १६ ॥
(इदं विष्णुः) रमंति पांसवो यत्र पांसुरं पदमीरितं । समूढं तत्र विश्वं हि पांसुवज्जगतः पतेः ॥ १७ ॥ (त्रीणि पदा)
वेदान्कालान्गुणाल्लोकान्देवमानुषदानवान् । चेतनाचेतनान्मिश्रांस्त्रीणि पदाविचक्रमे । रक्षकत्वेन सर्वाणि स
ष्टभर्तृत्वतस्तथा । मोक्षदत्वेन च विभुः स्तंभनी यो न केनचित् । धारकांश्चैव वाय्वादीन्धारयन्वर्तते ततः ॥ १८ ॥

अ. २

॥ ३३३ ॥

(विष्णोःकर्माणि) जानीथविष्णुकर्माणिप्राणिकर्माण्यशेषतः । यतोजातान्यविज्ञातोभगवान्सर्वदैवच । स्प
शाज्ञातदृशौयस्मादिंद्रस्यसहितःसखा । प्राणस्यैवेंद्रनाम्नश्चकस्मिन्वहमिति श्रुतेः । त्वयेदिंद्रेतिवचनात्प्राणइ
द्राभिधोमतः ॥ १३ ॥ (तद्विष्णोः) रमाब्रह्मशिवादिभ्योयद्विष्णोःपरमंपदं । रूपंपश्यंतिनिर्मुक्ताःसंसारा
त्सूरयःसदा । चक्षुर्दिवीवव्याप्त्यदृश्यंफलदर्शितं ॥ २० ॥ (तद्विप्रासः) संदीपयंतिविज्ञानैःसंसारात्प्रा
प्तजागराः । विपन्यवोज्ञानितमाविष्णोर्यत्परमंपदं । तात्पर्याधिक्यविज्ञप्त्याअर्थमेतंपुनर्जगौ ॥ २१ ॥ ७ ॥
॥ ३ ॥ (तीव्राःसोमासः) वीर्यवंतश्चयेसोमायजमानेष्टसाधकाः । पिबतान् ॥ १ ॥ (उभा) सर्वदेवानां
ज्ञानाधिक्यौदिविस्पृशौ ॥ २ ॥ (इंद्रवायू) मनसःप्रेरकौचैवबहुज्ञानौधियस्पती ॥ ३ ॥ (मित्रं) जज्ञानौ
व्यज्यमानौतुयजमानस्यशोधकौ ॥ ४ ॥ (ऋतेन) परेणब्रह्मणातस्मिन्वृद्धौसत्यपतीसदा । सत्यंज्योतिः
प्रकाशत्वात्तौमित्रावरुणौहुवे ॥ ५ ॥ ८ ॥ (वरुणः) संसिद्धान्कुरुतांनस्तौ ॥ ६ ॥ (मरुत्वंतं) सगणस्तृ
प्यतांहरिः ॥ ७ ॥ (इंद्रज्येष्ठाः) पूषापूरुषत्वतोविष्णुस्तन्मित्राःपूषरातयः ॥ ८ ॥ (हत) सहसाबलरूपेण
शक्रेणसहिताःसुराः । मदज्ञानंहतातीवदानशीलानशक्नुयात् । दुर्वाक्तद्धान्पुमान्वानो ॥ ९ ॥ (विश्वान्) भा

ऋग्भा.
॥ १८ ॥

रतीपृश्निरुच्यते । गोरूपाचक्रचित्साभूतत्सुताश्चाखिलाःसुराः । अन्यत्रापिसुतास्तस्याः ॥ १० ॥ ९ ॥ (ज
यतां) जयतामिवतद्धनिः । धैर्याद्यातियदाविष्णुंवायुंवायाथनोत्तमं ॥ ११ ॥ (हस्कारात्) दोषत्यागाद्गु
णप्राप्तेर्हस्कारोवायुरुच्यते । विद्युद्विशिष्टज्ञानत्वाद्भारतीतत्सुताहिते । सर्वदेवाश्चमरुतोरक्षंत्वेतादृशोहरिः ।
तत्तदंतर्गतत्वेन ॥ १२ ॥ (आपूपन्) पूषापूरणत्वतश्चसः । आघृणिःपूर्णरश्मित्वादाजनश्चित्रवर्हिषं । ब्रह्मा
णंचदिवोदेव्याभर्तारंवायुमाजगां । यथागतं ॥ १३ ॥ (पूषा) जगद्राजमविंदद्भगवान्सुतं । स्वकुक्षिगूढंब्र
ह्माणं ॥ १४ ॥ (उत्तोसः) मह्यंसोमैश्चतर्पितः । साधयामासपद्भ्युक्तानींद्रियाणिचकारच । साधनंशक्तिदानं
तुगोभिर्वाभिर्यथायवं ॥ १५ ॥ १० ॥ (अंबयः) अंबयोमातरोह्यापःकारणत्वात्सहोदराः । जगतोजामयो
यस्मात्सहताभिर्विवर्धते । अध्वरंकुर्वतांक्षीरंसोमंचापिप्रपृचतीः । संपृक्ताः ॥ १६ ॥ (अमूः) याःसमीपस्थाः
सूर्यस्यसहिताअपि ॥ १७ ॥ (अपः) ह्वयामितायाःपिवंतिगावोनःसर्वथाहविः । कार्यनदीभ्यः ॥ १८ ॥
(अप्स्वं१तः) तास्वंतरदृश्यममृतंस्थितं । अपामेवप्रशंसार्थसहायाःसंतुनःसुराः ॥ १९ ॥ (अप्सुमे) तात्प
र्यार्थपुनर्वाक्यंसुखाधारोहुताशनः ॥ २० ॥ ११ ॥ (आपःपृणीत) वरूथंगुप्तिरुद्दिष्टाज्योतिर्विष्णुदृशेतथा ।

अ. २

॥३३४॥

सूरिप्राप्योयतोविष्णुःसूर्यइत्यभिधीयते । पृणदाने ॥ २१ ॥ (इदमापः) अखिलंपापमापःप्रवहतापिनः । हिं
साजंशोपजंचैवतथैवानृतसंभवं ॥ २२ ॥ (आपः) रसेनसंगताश्चस्मोयस्मादनुचराहिवः ॥ २३ ॥ (संमा
मे) कुर्युर्मामपिविद्वांसंमदर्थंसर्वदासुराः । एतंमामितिवार्थःस्यादनुजानंतुवोदितं ॥ २४ ॥ १२ ॥ ४ ॥ ५ ॥
शुनःशोपोददर्शातउत्तरंपरमृक्शतं । यूपदात्मविमोक्षायस्तुवन्देवान्पृथक्पृथक् । त्र्यूनंशतमिहैवान्यच्चतुर्थेपंच
मेपिच । मंडलेब्रह्मणोक्तस्तुक्रमोत्रापिहृचांभवेत् ॥ (कस्यनूनं) कर्तुःपरानंदतनोरिदानींमनामहेचारुविष्णोः
सुराणां । नामेशश्चेंदिंदिरायैपुनर्दाहृशेयंतांमातरंतंचदेवं । समुक्तानाममृतानामजेशमुख्यानांचाभ्यधिकोय
त्सुखादौ । तेनोक्तोसौकतमोखंडितत्वात्सचादितिर्महतीतन्महीच । देशानंत्यात्तन्महत्त्वंगुणैस्तुकालाच्चोक्तं
तस्यचाखंडितत्वं । सएवमाताचपिताचदेवस्तस्मिन्सदासंस्थितास्तत्पुनर्दात् । अतिविश्वंतेनचैवादितिस्सश्री
र्वाब्रह्माप्रोक्तएवंकएव । गुणाश्चतस्याभ्यधिकाःसदैवजीवेभ्यस्तत्सोपितद्वाक्ययोग्यः । ददात्वसौविष्णवेचें
दिरायैप्राप्तानस्मानपितौसर्वगत्वात् । विशेषदेशप्राप्तितस्तस्यचाप्तिर्वैकुंठादिर्लोकउक्तोहरेश्च ॥ १ ॥ (अग्नेर्व
यं) तस्यैवान्यद्रूपमग्न्याख्यमुक्तंयोयज्ञेशोहूयतेजामदग्न्यः । सदेवानांप्रथमोनामतस्यस्मृतंसार्थंसर्वकामप्रदं

ऋग्भा.

॥ १९ ॥

स्यात् ॥ २ ॥ (अभित्वा) सवितेत्यपरंरूपंजगत्कारणमीशितुः । वित्तानामीश्वरंतंतुवार्यंहिवरणीयतः । वि
त्तरक्षन्नवन्नित्यमात्मानंभागमेम्यहं । त्वामैश्वर्यादिसमितिं ॥ ३ ॥ (यश्चित्) योपितेपरमोभगः । इत्थंभूतो
विकारित्वाच्छशमानःसुखाधिकः । नेदीयसोब्रह्मणोपिपूर्वोद्वेषादिवर्जितः । हस्तयोस्तंदधेदेवतवरूपमनाम
यं । निदोदवीयइतितुविरुद्धार्थद्वयाभिधौ । दूरसामीप्यवचनाबुभावपिमहोदधौ । यदान्यस्सवितादेवस्तव
स्वामीभगोहरिः । अद्वेषोविष्णुरित्युक्तेस्तमहंहस्तयोर्दधे ॥ ४ ॥ (भगभक्तस्य) विष्णुभक्तस्यतेरायोमूर्धा
नंरायउत्तमं । तवावसारभेविद्यामुच्चैरश्रामितत्फलं । ऐश्वर्यादिगुणायस्यभगोभक्तंपरात्मनः । तस्यतेवित्तम
श्रामितवरक्षाबलाद्धरे ॥ ५ ॥ १३ ॥ (नहिते) क्षतात्राणंतेबलसंविदंचपूर्णनापुर्मुक्तिगायेविशिष्टाः । अ
पिस्वयंसंसृतेरुत्पतंतःपतयंतोन्यांच्छिष्यभक्तानुदाराः । सदाशुभान्याचरंतोपिदेवाअद्देवताआपइतिश्रुति
र्यत् । गंगाद्यावावायुदेवस्यविष्णोरुत्पत्तियेजानतेदेवसंघाः । वयःसुपर्णाइतिवापि ॥ ६ ॥ (अबुधेराराजा) अबु
धेप्रकाशतःसंभजतःस्वमुच्चैः । स्तूपंस्थानंददतेपूतदक्षोनीचस्थाअप्यूर्ध्वगास्तेनतस्थुः । नीचाश्चयेमुक्तिगा
मानुषाद्यास्तेषांबुधोनीचलोकःसुरेभ्यः । नीचागुणाअप्रकाशोथवैषांनीचोच्चत्वंक्रमशश्चाविरिंचात् । अस्माक

अ. २

॥ ३३५ ॥

मंतर्निहितानिनित्यंज्ञानानिभूयासुरतोधिकानि।भवंत्यर्हाभवितुंवाभविष्याःस्युर्दिर्ग्रहेप्रार्थनैवाधिकार्थे॥७
(उरुंहि) उरुराजारंजनाद्राजनाद्वासूर्यायपंथानमसौचकार।स्वाज्ञानुसारेणसदैवगत्यैपादावपादायचगंत
वेकरोत्।अज्ञायविज्ञानमकःसगंतुमात्मानमित्यर्थइहांजसोक्तः।बुद्धेर्धातुःशंकरस्यापिदोषान्वक्ताज्ञानाच्छि
क्षकत्वाच्चविष्णुः॥८॥ (शतंते) जगद्रक्षासाधनान्यप्यनंतान्यनंतधासंतिपुनस्तवेश । अगाधरूपामहती
शुभाचमतिर्ममत्वद्विषयेसदास्तु।ऋतज्ञानप्रतिरूपत्वहेतोर्निर्ऋत्याख्यांदुर्मतिंदूरएव।बाधस्वदुर्ज्ञानिजनंनिर
स्यस्वर्गात्पराकृत्यचशश्वदेव । कृतंचपापंप्रमुमुग्धिमत्तः ॥ ९ ॥ (अमीये) ऋक्षाण्यमीनिहितानित्वयोच्चैः ।
दृश्यानिरात्रौनदिवात्वयैवेत्यादीनिकर्माण्यनिरोधितानि । पश्यन्परानंदतनोस्तवैवचंद्रोनित्यंदृश्यमानस्त्व
यैव । संप्रेरितोयातिपरेचदेवाएवंत्वदाज्ञाकरणाःसदैव ॥ १० ॥ १४ ॥ (तत्त्वायामि) एवंगुणोयत्वमतोब्र
जामिसदाशरण्यंशरणंवेदवाचा । नमन्नन्योयजमानोहविर्भिस्तदाशास्तेत्वद्गतिंदेवदेव । अनिदन्नस्मान्नरमा
त्रबुद्ध्यासंबोधयोच्चैःस्तुतमास्मदायुः । छेत्सीः ॥ ११ ॥ (तदित्) नक्तंदिवसेचैतदेवस्तोत्रंत्वदीयंप्राहुरार्याः
सुकार्यं । मह्यंकेतोज्ञानरूपोहृदिस्थोनारायणोवक्तव्ययंतैन्यरूपं । पश्यत्यपीशोयंसमहद्ब्रूहीतःसनोदेवोमोचय

ऋग्भा.

॥ २० ॥

त्वग्र्यदुःखात् ॥ १२ ॥ (शुनःशेषोह्यहत्) शुनःशेषोह्यह्यहीतःस्थानत्रयेविक्रयाद्यैःसुबद्धः । द्रुतंप्राप्तानि
द्रुपदानिविक्रयोयूपेबंधःसंज्ञपनोद्यमश्च । आदित्योसावादिसंस्थःपरेशोवारीशांतःसंस्थितःस्तूयतेत्र । शुनः
शेषोयमित्यादिकेनवारीशोपिहृषिणास्तूयमानः । गुणास्त्रयोद्रुपदानीतिचोक्ताद्रवत्ययंजीवसंधोहियत्र । क
रोत्वेनमवसृष्टंसृतेःसप्रसन्नोस्मान्कर्मपाशान्मुमुक्षु ॥ १३ ॥ (अवते) निदांचतेऽवाग्गतेर्हेतुभूतामवग
च्छामःसेयमित्यप्ययोग्यां । नमस्कारैस्त्वद्गतैस्त्वन्मखैश्चहविर्युक्तैस्त्वत्प्रसादात्सचत्वं । क्षितिरस्मभ्यंप्राणरंता
खिलज्ञोवियोजयास्मत्कृतान्याश्वघानि ॥ १४ ॥ (उदुत्तमं) पुण्यंपापमिश्रमित्येवपाशान्यथायोग्यंश्रथयान्येषुद
त्वा । त्वन्निष्ठयातेनवयंत्वदीयलक्ष्म्याःपुत्राःस्याममुक्ताःसृतेश्च । एषर्गिविष्णोःकेवलाप्येवमन्याअयोग्यायाअ
न्यदेवेषुसम्यक् । वाक्यैर्विशिष्टैरपवादहीनैर्ज्ञेयागुणाअन्यदेवेषुचैव । पतिःसोमोवरुणस्याप्यथामेःपतिःसूर्यस्ता
वुभौतुल्यवीर्यौ । सूर्याचंद्रमसोःपतिरिंद्रोस्यरुद्रःपतिर्ब्रह्मापतिरस्यापिविष्णुः । पतिर्मुक्तेर्वासुदेवोथदृष्टेर्ब्रह्मावि
द्यायाःशर्वइंद्रःक्रियायाः । क्रियांशानामधिपाअन्यदेवास्तथाफलानामपिमुक्तिमार्गं । यथायोग्यंस्वेन्द्रियप्रेर
काश्चततःपूज्यादेवतामुक्तिकामैः । इतिश्रुतेस्तारतम्यंगुणानांज्ञात्वायोज्याःश्रुतयस्तत्रतत्र ॥ १५ ॥ १५ ॥

अ. २

॥ ३३६ ॥

॥ ५ ॥ (यच्चित्) दिवसेदिवसेदेवकुर्मोयदपितेव्रतं । यथैवसुजनाः ॥ १ ॥ (मानोवधाय) मानोहंतु
साधयनिघ्नते । जिहीळानस्यजन्धर्महरतोमाचमन्यवे ॥ २ ॥ (विमृळीकाय) मनस्त्वयिनिबधीमोगीभि
रश्वंवियोजितं । बध्नातिसारथिर्यद्वन्मृळीकोरक्षकोधिकं । त्वन्मनोस्मासुवागीभीरक्षणाविसीमहि ॥ ३ ॥
(पराहि) पराक्पतंतिप्रज्ञामेविविधाःशुभलब्धये । पक्षिणोवसतीर्यद्वद्भानत्वांप्राप्नुवंतिच ॥ ४ ॥ (कदा)
अतोखिलक्षत्रपतिमाह्वयामःकदावयं । अविनाशिनंरक्षणायमहादर्शनमंजसा ॥ ५ ॥ १६ ॥ (तदित्) तत्प्रसा
दाद्ब्रह्मवायूसममेवावगच्छतः । वेनंतौहिविजानंतौतौहिज्ञानिवरौमतौ । यथाज्ञानंप्रयोगंचदाशुपेकुरुतो नतौ
अश्विनौवरुणश्चेत्स्यात् ॥ ६ ॥ (वेदायः) आकाशेपक्षिणांपदंवेत्त्यसौसूक्ष्मविज्ञानात्तथानावोजलेब्धिगः । मुक्ता
नांचस्थितिंवेदज्ञानस्यचगतिंपरां । क्षीराब्धिशयनोविष्णुः ॥ ७ ॥ (वेदमासः) कालंकालोद्भवैःसह । यआत्म
नःसमीपेचजायतेतंचपद्मजं । मुक्तंवा ॥ ८ ॥ (वेदवातस्य) वर्तनांवायोर्महतोतिप्रकाशिनः । बृहतोज्ञानिन
श्चैवबृहतोमहतोपिवा । अधिकानिपदान्येवदेवाअध्यासतेपितान् ॥ ९ ॥ (निषसाद) साम्राज्यायसपस्त्यासु
निषसादप्रजासुच । सुज्ञानः ॥ १० ॥ १७ ॥ (अतोविश्वानि) तत्रसन्विश्वान्यद्भुतानिचपश्यति । कर्ताचिकि

ऋग्भा.
॥ २१ ॥

त्वान्सकृतकर्तव्यानिचपश्यति ॥ ११ ॥ (सनः) विश्वान्यहानिनोदेवः सुपथानिकरोत्वसौ । ददात्वायूंषि
नोनित्यंमुक्तौवा ॥ १२ ॥ (विभ्रत्) अतिदुतभ्रमं । हितंचरमणीयंचचक्रंस्वर्णंचवर्णतः ॥ अविभ्रच्चसुनिर्णि
क्तंशुद्धंवस्त्रमवस्तव । अविज्ञातचरादेवाः स्पशस्तस्यनिपेदिरे । परितोवरुणः पाशमविभ्रद्दुतबंधनं ॥ १३ ॥
(नयं) स्तंभयंतिनयंवीरास्तंभका अपिराक्षसाः । जनानांद्रोहिणोदैत्याः शत्रवश्चाभिमातयः ॥ १४ ॥ (उ
तयः) असमंचयशश्चक्रेयोस्माकंहृदयेषुच । आमानुषेषुचान्येषुसमंतादात्मनःसदा । अज्ञेष्वपिचमर्त्येषुव्यत
नोदात्मनोयशः ॥ १५ ॥ १८ ॥ (परामे) महाज्ञानंपरेशानमिच्छंत्योममधीतयः ॥ सर्वतोयांतियद्वच्चगावः
शृंगस्वराननु ॥ १६ ॥ (सन्नु) आपूर्णमधुमोक्षस्थंसुखंपचसिमेग्नित् । तत्संवोचावहैभूयः प्रियस्त्वंममयत्स
दा ॥ १७ ॥ (दर्शन्नु) अदर्शतंचसर्वज्ञंतद्रथंचभुविस्थितं । सुगिरोमेजुषतच ॥ १८ ॥ (इमंमे) त्वाऽवनेप्सु
रहंचके ॥ पश्येयं ॥ १९ ॥ (त्वंविश्वस्य) त्वंचविश्वस्यराजाभवसिमेधिरः । मेधावान्गमः पृथिव्याश्चसकालेच
प्रतिश्रुधि ॥ २० ॥ (उदुत्तमं) सत्त्वंत्रिगुणपाशान्नोमुमुग्धिछिंधिचांजसा ॥ २१ ॥ १९ ॥ ६ ॥ अथस्तौ
त्यग्निगंविष्णुमग्निमप्यग्निगोचरैः । वचनैः ॥ ॥ (वसिष्वा) सर्वदेवानांपूजायैप्रोद्यतोभवन् । वसिष्वात्तमव

अ. २

॥ ३३७ ॥

स्राणिभूषणैरप्यलंकुरु । कुर्वन्नुत्सवमत्यंतमस्मदीयंमखंयज । नित्यमेध्यहरेदेवभोग्यान्नानांसदापते । ऊर्जिता
नांजनानांवास्वस्मिन्नोअध्वरंयज । रमयत्यध्वनिशुभेयेनतेनाध्वरोमखः ॥ १ ॥ (निनः) वचोनोनिनयात्यं
तंदिविव्याप्ततयासदा । अशेषदेवगत्वेनमन्मभिर्मतिभिःसह । अवमोदशदेवेपुवह्निर्विष्णुस्तुतत्स्थितः ॥ २ ॥
(आहि) सख्येचसूनवेमह्यमायजत्येपदेवताः । आपिःप्राप्योममस्वामीभृत्यत्वान्मह्यमापये ॥ ३ ॥ (आ
नः ॥ ४ ॥ पूर्व्यहोतः) अस्यमेथेकुरुमदंस्वातंत्र्यान्मादयस्ववा ॥ ५ ॥ २० ॥ (यच्चित्) शश्वद्विस्तरतःस
र्वान्यदादेवान्यजामहे । तदात्वय्येवहिहविर्हूयते ॥ ६ ॥ (प्रियोनः) सप्रियोभव । मंद्रोमदकरः ॥ ७ ॥ (स्व
ग्रयः ॥ ८ ॥ अथानः) स्त्रीणांपुंसांचोभयवर्गिणां ॥ ९ ॥ (विश्वेभिः) चनःसुखंधाअस्मासुवायोःपुत्रोभिरे
वचेत् । भगवान्वायुनाव्यंग्यो ॥ १० ॥ २१ ॥ ७ ॥ (अश्वंन) वारवान्वडवामुखः । स्वदृष्टांतोहरेर्यस्माद्वि
ष्णुःसबडवामुखः ॥ १ ॥ (सघ) सूनुःसशवसोवायोःपृथुज्ञानःसुशेवकृत् । सुखकृन्नोभवेन्मीद्वान्स्वामिनः
सूनुरेववा । व्यंग्यत्वाद्वायुनासार्धसुशेवःसुसुखात्मकः ॥ २ ॥ (सनः) आसात्समीपतश्चास्मानघार्थायोर्नि
पाहिच । प्रतिप्रतिसदोनित्योविश्वायुः ॥ ३ ॥ (इममूषु) त्वमिमांस्तुतिं । सनिंदानस्वरूपांचगायत्रीछंद

ऋग्भा.
॥ २२ ॥

आत्मिकां । नव्यांसंस्तुतिषु श्रेष्ठां वददेवेषु सादरं ॥ ४ ॥ (आनः) उत्तमाधममध्येषु भोगेष्वस्मानवाप्नुहि । रक्ष
कत्वेन शिक्षास्मान्ज्ञानवस्वर्थमेव च । अन्ते मोक्षे मितत्वेन ज्ञानमन्तममुच्यते ॥ ५ ॥ २२ ॥ (विभक्तासि) क्षीरा
ब्ध्यूर्मिसमीपस्थो मुक्तभोगविभागदः । यजमानाय सद्यश्चक्षरस्य खिलमीप्सितं । नित्यमुत्तमतेजस्वाच्चित्रभानु
र्हरिः स्मृतः ॥ ६ ॥ (यमन्ने) यं मर्त्यं रक्षसि विभो यं युत्सुप्रेरयस्यपि । ज्ञानाज्ञानात्मकेष्वेव संगतानित्यसत्सुखं ।
भोगान्वासुक्तिगान्नित्यानि हचेदुपचारतः ॥ ७ ॥ (नकिः) परिपूर्णोऽस्य नैवास्तित्वदीयस्य तु कस्यचित् । भो
गोपि बहुलो यस्मादित्सस्येव पुनः पुनः । सहन्त्यः संततबलः सहसः पुत्र एव वा । श्रवाय्यः श्रवणीयश्च सुप्रसिद्धत
मोपि वा ॥ ८ ॥ (सवाजं) वाजन्तारयिताऽऽनेता सोर्वद्भिर्गोसमाप्तिः । त्वदीयस्तु भवेद्विप्रैर्दाता विपुलदा
नतः । युद्धस्य तारको न्नस्य दाता भोगस्य वा भवेत् । इन्द्रियैस्तमसा युद्धं तरुता ज्ञानदोधवा ॥ ९ ॥ (जराबोध)
स्तुतिबोद्धाय तस्मां त्वमवधारय सर्वदा । नित्यज्ञानोऽपि दत्वा तत्फलं वेत्तेति कथ्यते । रुजां विद्रावकेशाय प्रत्यक्षां तव
वास्तुतिं ॥ १० ॥ २३ ॥ (सनः) नितराममितत्वेन महान्पुरुषसुखश्च सः । धूत्करोति गरुत्मान्यद्धरे श्रेष्ठमकेतु
ता । ताच्छील्ये महति ह्यस्मात्सूत्राद्धूम इतीरितः । ज्ञानायान्नाय च सनः प्रहिणोतु सुकर्मणां ॥ ११ ॥ (सरेवा

अ. २

॥ ३३८ ॥

न्) देवानांकेतुभूतोसौवित्तवान्विश्वतिर्यथा । अस्मदीयानिचोक्थानिवृहत्तेजाःशृणोतु ॥१२॥ (नमः) अ
थ । नारायणब्रह्मपुरःसरास्तुदेवामहांतःशिशवःस्कंदपूर्वाः । वटुस्वरूपाश्चतएवकुत्रचिद्युवानइंद्रादयएतएव ।
महत्त्वमेषांगुणतोपियूनामिंद्रादयोमध्यगुणायुवानः । आपेक्षिकाल्पैश्चगुणैस्तदीयैःसमीरिताआशिनाअर्भ
काश्च । कृतंनमःशक्तिमंतोयजामनज्यायसांस्तुतिमात्रंलुपामः । एकस्यविष्णोरपिरूपभेदाअणीयांसःसंत्यथ
वामहांतः । युवत्वसाम्येपिमहत्त्वभेदाद्युवामहानित्यपिभेदउक्तः ॥ १३ ॥ २४ ॥ ८ ॥ (यत्रग्रावा) विस्तीर्णा
धस्तनायत्रग्रावाणोभिषवोद्धृताः । धिषणाभिषुतान्सोमानवनःस्वीकृतस्तुते । गुरुस्वीकारइत्यस्माद्धातोःस्तुत्यो
हिजल्गुलः ॥ १ ॥ (यत्रद्वौ) फलकेभिषवस्यैवस्त्रियोजघनसाम्यतः । प्रोक्ते ॥ २ ॥ (यत्रनारी) उपच्यव
श्चापच्यवःसंगतिभेदतः । जिह्वाग्रावाथवाग्युक्तिरुच्यतेभिषवस्तथा । खलश्चोरुस्तथादेहःसोमोमनइतीरितः ।
ज्ञानोत्पत्तौचफलकस्थानेओष्ठेउदीरिते ॥ ३ ॥ (यत्रमंथां) मंथरश्मीनश्चरश्मीन्यथायत्रनिबध्यते । रश्मयो
यत्रनाज्यश्च ॥ ४ ॥ (यच्चित्) यस्माद्युक्तोगृहेगृहे । देहेदेहेथवातेनद्युमहुंदुभिबद्धद । पृथिवीदेवतातस्यत
द्गतोवास्वयंहरिः । सोमामात्योपरोदेवोवनस्पतिरितीरितः । सोमोवातद्वाविष्णुर्वाश्रुतःफलकदेवता । वृक्षाणा

ऋग्भा.

॥ २३ ॥

मपिसर्वेषामतः ॥ ५ ॥ २॥ (उतस्म) वृक्षाग्रएवतु । वायुर्वातिवनानांवाभजनीयदिवौकसां । पतिर्विष्णु
स्तुतस्याग्रेवायुर्देवोहिगच्छति । पातवेस्वस्यसोमंवामनोवासुनुविष्णवे ॥ ६ ॥ (आयजी) आयाज्यावन्नल
ब्धृणामुत्तमावतिभक्षकौ । जहभक्षणइत्यस्माद्यथाश्वावन्नभक्षकौ । सोमस्यभक्षकावत्र ॥ ७ ॥ (तानः) ऋ
ष्वावतिमहत्तरौ । महद्भिःसोतृभिःसोममिंद्रायमधुमत्सुतं ॥ ८ ॥ (उच्छिष्टं) सोममुत्पवनायैतंद्रोणोपरिप
वित्रके । भरशिष्टंचमसयोर्ऋजीपंगोरधित्वचि । भरेत्यात्मानमेवाहस्वांतर्यामिणमेववा । शिरोभेदौतुचमसौद्रो
णंचोदरमीरितं । पवित्रंबुद्धिरेवात्रमनःशुद्धिस्तयायतः । मुखचर्मैवगोचर्ममनएतेषुविष्णवि । धार्यं ॥ ९ ॥
॥ २६ ॥ ९ ॥ (यच्चिद्धि) यत्सद्गुणाशस्ताइवस्मसिवयंततः । शुभ्रवाङ्मनआदीनांविषयेस्मान्प्रशंसय ।
बहुवाच्यज्ञेययुक्तान्कृत्वास्मांस्त्वंमहामख ॥ १ ॥ (शिप्रिन्) सुखिन्नन्नपतेवाग्ज्ञतवकर्माणिसर्वशः ॥ २ ॥
(निष्वापय) दैत्यरक्षःप्रजेमिथ्यादृशौसस्तांपुनर्वहु । अबुध्यमानेनित्यंचयथानिष्वापयेश्वर ॥ ३ ॥ (ससं
तु) स्वपंतुतेशत्रवस्तेसर्वदाज्ञानमोहिताः । बोधंतुचैवमित्राणितवरूपंसुनिर्भयं ॥ ४ ॥ (समिंद्र) पापया
माययामिथ्यास्तुवंतंत्वामपिप्रभो । मायामयास्तवगुणानसंतिपरमार्थतः । इतिनित्यंरुवंतंचमायावाद्याख्यग

अ. २

॥ ३३९ ॥

दर्भं । संचूर्णयतमस्येवक्षिप्वातप्ताश्मभिःसदा ॥ ५ ॥ (पताति) दूरंचपातयत्वेनान्वायुस्तस्मिंस्तमस्यधः ।
वनंदृढग्रहेणैवतत्तमोवेदनोल्बणा । कुंडूणाचीतिसंप्रोक्ताकुंडानीचत्वतोधिकं । कुंभःकुंडाभिधःकुंभीपाका
नीचाहितद्रतिः । रेफःस्वरव्यत्ययश्चतदाधिक्यार्थमीरितौ ॥ ६ ॥ (सर्व) सर्वपरिक्रोशकरंपापिनंजहिजंभय ।
दंशयश्वादिभिर्नित्यंक्रकचैर्दशनंयथा ॥ ७ ॥ २७ ॥ १० ॥ (आवः) हेवाजयंतोयुध्यंतोदेवाभोगिनएववा ।
सोमैर्वइंद्रमासिंचेकृविंयद्वन्नृपंकृतेः । कर्तारमीशमिववास्वदृष्टांतोहरेर्भवेत् ॥ १ ॥ (शतंवा) शतेनवासहस्रे
णसोमानामाशिरावतां । पातालइवनैवायंनिलीनोभवतिक्वचित् । विलापयतितानेव ॥ २ ॥ (संयत्) व
लिनेस्मैमदायच । संदधुर्नैवविश्वानिव्यक्तीरस्योदरेक्वचित् । समुद्रेकात्समुद्राख्याप्रकृतिश्चमहत्त्वतः ॥ ३ ॥
(अयमुत्ते) तवैवायंप्रपंचश्चकपोतोगर्भधियथा । सम्यग्व्याप्नोषिविश्वंचतस्मान्नोवचओहसे ॥ ४ ॥ (स्तो
त्रं) गिरांवाहकतेस्तोत्रमखिलंवेदवैदिकं । सूनृतावागियंमेचविभूतिरितिकल्प्यतां । अस्त्वित्येतत्प्रसादेन
फलदानादुदीर्यते ॥ ५ ॥ २८ ॥ (ऊर्ध्वः) उत्तमःसन्नत्रयुद्धेज्ञानाज्ञानमयेविभो । अभिप्रेतार्थसिद्ध्यर्थमस्मा
कंतिष्ठसर्वदा । मत्स्थितस्त्वमहंचैवत्वामन्येषुब्रवावहै ॥ ६ ॥ (योगे) तेजस्वितममिंद्रंतंयोगेयोगेहवामहे

ऋग्भा.
॥ २४ ॥

॥ ७ ॥ (आघ) उक्तंचेत्सशृणोत्येवश्रुतंचेदागमिष्यति । बह्वर्थयुक्ताभिप्रायैरन्नैरप्युपनोहवं ॥ ८ ॥ (अ
नु) पुरातनस्यविष्णोस्तदोकसोर्थेह्वयेहरिं । महान्प्रतिप्रतिस्थश्चतुर्विप्रतिरितीरितः । यंत्वांपूर्वपिताज्ञातैवा
ह्वयामासविश्वकृत् । त्वद्भक्तइतिवाब्रह्मा ॥ ९ ॥ (तंत्वा) तंत्वामाशास्महेवयं ॥ १० ॥ २९ ॥ (अस्माकं)
अस्माकंसुखिनांसोमपातृणां ॥ ११ ॥ (तथातत्) अस्तुतत्तथा । तेसकाशाद्यथेच्छामःप्राप्तुंदेवतथाकृणु । वज्रो
ज्ञानंवजगतावित्यस्मात् ॥ १२ ॥ (रेवतीः) वित्तसंयुताः । रेवतीःपशवःप्रोक्ताःसधमादेसुखस्थितौ । तुविवाजाम
हान्नानिक्षुमंतःस्थितिसंयुताः । ज्ञानयुक्तंसुखंवास्यात्सतीशेस्माकमूर्जितं ॥ १३ ॥ (आघ) त्वद्वांस्त्वयैवचा
प्तःस्यात्स्तोतृणामासमंततः । इयानोगम्यमानस्तैरणतोश्चक्रयोर्यथा । अक्षमाश्रयभावेन ॥ १४ ॥ (आयत्)
स्तोतृणांकाममादुहः । आसमंतात्स्थितंकाममत्याधिक्येपृथक्पदं ॥ १५ ॥ ३० ॥ (शश्वदिंद्रः) क्रोधाच्छ्वस
द्भिःप्रथयद्भिरात्मवीर्यसुरैःशश्वदिंद्रोजिगाय । धनानिनःस्वर्णरथंचदातालब्धाप्रादाह्लाभकृतेचनोखिलं ॥ १६
(आश्विनौ) गोमद्विरण्यवच्चस्याद्यथायातंतथैवनः । सुखपुत्रयुजाचाश्ववत्येषाशंसुखंयतः । इडैश्वर्यंतथावी
रंवीर्यस्वान्यश्चनामतः । गौर्वाग्धितंचरमणंपरंब्रह्मगुणोच्छ्रितं ॥ १७ ॥ (समान) समानयोगयुक्तोयंरथोदेहस्त्व

अ. २

॥ ३४० ॥

दात्मनां । चित्सुखत्वादमर्त्यश्च ज्ञायते क्षीरसागरे । मोक्षस्य यावता प्राप्तिः समानो योग उच्यते ॥ १८ ॥ (न्यः १ द्र्य
स्य) एकं चक्रं गिरेर्मूर्ध्नि नियतं दिवि चापरं । पापं चक्रं हरिर्द्र्यस्य पुण्यं दिव्यस्य चोपरि ॥ १९ ॥ (कस्ते) को
मर्त्यस्तव भोगाय यतः सर्वप्रियो भवान् । किमपि प्रियमस्येति पूर्णानंदात् कथं प्रियः । आप्तकामत्वतः कं वा गच्छ
सि स्वार्थहेतुतः । विशेषाद्भावते विष्णुः कथितश्च विभावरी ॥ २० ॥ (वयं हि) चिंतयामस्तवैकस्य विश्वमांतप
राकयोः । पराकः सुसुखैव श्रीरंतः कलिरुदाहतः । नरकस्वर्गयोरेव देव्युपाउदिता यदा । जात्यश्ववत्सदा भद्रे चा
रुणे ॥ २१ ॥ (त्वं त्येभिः) प्राणवाक् सुते । तद्व्यंग्यत्वाद्हरिश्चैव दिवस्पुत्र उदाहतः ॥ २२ ॥ ३१ ॥ ११ ॥ ६ ॥
अग्नींद्रादिगतं पृथक्स्थितमपि स्तौत्यच्युतं भक्तितः स्वर्णस्तूप इति प्रसिद्धि मगमद्यः संस्तुवन्सूर्यगं । विष्णुं स्वर्णस
मानचारुवपुषं स्वर्णाभिधं शाश्वतं तं दृष्ट्वा परतो भवच्च महितः सुज्ञानमप्याप्तवान् ॥ (त्वमग्ने प्रथमो अंगिरा ऋषिः)
अंगेरसो ज्ञानत एव चर्षिः सखा प्रियत्वेन दिवौ कसां हरिः । तव व्रते नैव स विद्य कर्मिणो महाविज्ञानामरुतो वभूविरे
॥ १ ॥ (त्वमग्ने प्रथमो अंगिरस्तमः) व्यापी च विश्वस्य सुमेधया युतो जडा जडे वेत्ति तथा बधि शायी । कति प्रका
रोपि सहि प्रजायै स्वामी गुरुर्नित्यसखा पिता च ॥ २ ॥ (त्वमग्ने प्रथमो मातरि श्वने) त्वं विष्णो प्रथमो मातरि श्वने

ऋग्भा.

॥ २५ ॥

आविर्बभूवास्यसुबोधवत्त्वात्। वायुर्विवस्वान्विविधेषु वासादशोभेतां श्रीश्चभूः सर्वहोतुः। वरत्वतस्तेरदनाद्रोद
सीतेसैकाहिदीर्णाद्विविधावभूव। सहंतेमुनैवकेचिच्चसधुर्वायुर्विरिंचोपिमहांश्चतस्मै। विश्वस्यभारंप्रतिदिष्ट
वांस्त्वंवासाच्चसर्वत्रवसुर्भवानसि ॥ ३ ॥ (त्वमग्नेमनवे) विशिष्टबोधान्मनवेवायवेत्वंप्रादादिवंज्ञानरूपांप्रि
यांच। यथातदीयेतितुवाशनंस्याल्लोकस्यसर्वस्यतथैवदेव। पुरुरवावायुरेवोरुशब्दादन्यस्मैवासुकृतेसुकृत्त
रः। श्वावैवायुःश्वसनात्राणतोस्यनित्यंमुक्तःप्रकृतेःपूरुपाच्च। तेनैवत्वामानयन्पूर्वसंतोनीतंपुनश्चाप्यपरेसुभ
क्त्या ॥ ४ ॥ (त्वमग्नेवृषभः) श्रोतव्यस्त्वंयजमानेननित्यंनित्यायुरग्नेजनताप्रविष्टः। ऐश्वर्याद्याःपङ्क्तुणाय
त्रवृत्तावपट्टकारस्यार्थइत्याहवेदः ॥ ५ ॥ ३२ ॥ (त्वमग्नेवृजिनवर्तनिं) सद्विद्यारूपेविदथेसंप्रजातेपापाचारं
पुरुषंवापिपर्षि। सकमन्गृहेस्वेविविधप्रजेशोविचर्षणिःशूरसातौचयुद्धे। सातिर्लाभेयत्परितक्म्येधिगम्येद
भ्राअपित्वांशरणंयदिस्म। ऋतागतास्तत्रहिभूयसोपितैर्हसिशक्त्यासंख्ययावाप्रयत्नात् ॥ ६ ॥ (त्वंतं) दि
नेदिनेतत्स्तुतिंश्रोतुकामस्तवस्तोतारममृतत्वेदधासि। प्रीत्याधिक्यात्तत्तृषाणोमनुष्यदेवोभयेषांसुखमातनो
षि। आसमंताज्ज्ञानिनेतत्रनित्यंप्रियंमोक्षाख्यंतत्तृषाणोविशेषात् ॥ ७ ॥ (त्वंनोअग्नेसनये) प्रज्ञाधनानां

अ. २

॥ ३४१ ॥

लब्धयेनः कृधित्वं यशस्विनं कारिणं ज्ञानदं च । कर्ता परोक्ष्यं यावदुपासनादीन्कारुस्तेन प्रोच्यते तत्त्वदर्शी । संस्तू
यमानः कर्मणानूतनेन समृद्धिं च प्राप्तुमः प्राक्तनस्य ॥ ८ ॥ (त्वन्नो अग्ने पित्रोः) त्वन्नः पित्रोः प्रकृतेः पूरुषस्य स
मीपस्थस्तन्नियंता सदैव । देवेषु त्वं जागृविर्नित्यवेत्ता तनूकृन्नो बोधय प्राज्ञवर्यः । विश्वं वसुप्रार्पय सेच कारवे
॥ ९ ॥ (त्वमग्ने प्रमतिः) आयुष्करो भ्रातरस्ते वयं च । देहे त्वेकस्मिन् गर्भवद्रासतश्च भ्रातास्य जीवः परमस्य नि
त्यं ॥ १० ॥ ३३ ॥ (त्वामग्ने) आयोराज्ञो हृदये प्रेरकत्वादायो रायुर्नहुषस्याधिपश्च । चक्रुर्देवा देहसृष्ट्यैव तस्य
यन्नामां तर्यामि णो जीवगं च । नामार्थभाग्वासुदेवो हि शक्त्या तेन ह्यायुः प्रथमो साविहोक्तः । मनुर्नाम्नामनुषस्त
स्य चेला पुत्री नामास्या अपि विष्णोः सदैव । इमे ज्यत्वा दुपजीव्य त्वतश्च स एवायुरयनाज्ज्ञानतश्च । तच्छास्यत्वा
च्छासनीमानवीळा तच्छासकत्वाच्छासनीवा सुदेवः । मम त्वकर्तुर्हि पितुः स पुत्रः स्वातंत्र्यं च ममतानान्यदस्ति
॥ ११ ॥ (त्वन्नो अग्ने तव) त्वन्नो मघो नो यजमानस्य तन्वस्तवै वरक्षा शक्तिभी रक्षदेव । चशब्देन ज्ञानभक्त्यादिकं
च सदास्माकं यजमानस्य चाद्धा । त्राता तोकस्य पुत्रस्य च त्वंसंततित्वात्तनयस्यास्य सूनोः । गवां च त्वं रक्षिता
ज्ञानसौख्यवाचां वाद्धैवानि मे पान्नसुरांश्च । संरक्षमाणस्त्वद्रतेतैः प्रवृत्ते ॥ १२ ॥ (त्वमग्ने यज्यवे) यज्योश्च त्वं

ऋग्भा.

॥ २६ ॥

पालकोह्यंतरश्च । नितरांयःसंगहीनोऽनिपंगस्तस्मैभक्त्यादीप्यसेज्ञानदृष्ट्या । दिशीर्पत्वाच्चतुरक्षोधियज्ञोद्देशी
र्षेइतिवागुत्तरत्र । योदत्तहव्यस्तेऽतिसौम्यायपीत्यैकर्तुर्मंत्रसंभजसेहितस्य ॥ १३ ॥ (त्वमग्नउरु) महास्तो
त्रायवदतेस्पार्हमिष्टंरेकणःसुखंपरमंतददासि । आसमंताद्धारकस्यापिवायोःप्रज्ञानदःप्रोच्यसेत्वंपिताच ।
प्रशास्सित्वंपरिपक्वाधिकारंप्रदेशकत्वादखिलंत्वंसुवेत्ता ॥ १४ ॥ (त्वमग्नेप्रयत) धृतंवर्मेवपरिपासिनित्यं
प्रयत्नाद्योदक्षिणादोमखेषु । स्वादुक्षन्नासुखगेहोगृहेचस्योनंसुखंयःपरेपांकरोति । यावज्जीवंयजनेसुप्रति
ज्ञोभूत्वाचयोयजतेतस्यसैव । द्युप्राप्तिभावेद्युपमादेहएवक्षमेतिवावसतिज्ञानमार्गे ॥ १५ ॥ ३४ (इमां)
यामेभवच्छरणप्राप्तिरेपामर्पस्वतामल्पइतिकुधोमा । त्वत्प्राप्त्यर्थंदूरमगांचयत्तत्प्राप्यःपिताज्ञानदोदेवतानां ।
त्वंभ्रामकोमानुपाणामृपीणांकर्तातथाज्ञानदानेनदेव ॥ १६ ॥ (मनुष्वत्) यथामनुश्चांगिरावाययाति
गृहेप्राप्तस्त्वांतथामद्गृहंच । अभ्यायाह्यावहदेवसंधमासादयवर्हिपियक्षिचप्रियं । यष्टात्वमेवाखिलजीवगो
यत् ॥ १७ ॥ (एतेनाग्ने) स्पष्टत्वंचप्राप्नुहिवेदवाचा । शक्त्यायत्तेचकृमज्ञानतोवावस्योभद्रंप्रणयास्मान्सु
मत्या । भोगेतयासंसृजनित्यमेवयस्माच्छक्त्याचकृमत्वत्सुकर्म ॥ १८ ॥ ३५ ॥ १२ ॥ (इंद्रस्यनु) इंद्रस्यवा

अ. २

॥३४२॥

वासुदेवस्य वीर्याण्याचक्षे हं यानि मुख्यानि चक्रे । अहिं दैत्यं संशयं वा जघान जलानुसारेण च खान मार्गं । ततर्द वि
घ्नान्कर्मणां वानुसाराद्ब्रह्मनात्पक्षावक्षणादुर्वचांसि । जीवानां चेद्वक्षणाजन्मपर्ववतां विभेदैव सुयुक्तिभिस्तः ॥ १ ॥
(अहन्) त्वष्टात्वे तज्ज्ञानवज्रं विरिंचस्ततश्चैतद्विषयं त्विडात्मा । स्वयं वज्रं निशितं शब्दजं वा शिशुवत्सागाव
इवैतदीरिताः । अंजः समुद्रं जग्मुरापः क्रियावासमुद्रिक्तं देवमेनं व्रजंति ॥ २ ॥ (वृषायमाणः) वव्रे सोमं तृषि
तो यद्वदेव वृषापिवत्सवनेषु त्रिषु स्म । सवनानां कद्रुकत्वं द्रुतं यत्कमत्र सोमो ध्यानयोगे मनोवा । सायं करं लयकृ
ज्ज्ञानमेव समाददे संशयमीशवद्वा ॥ ३ ॥ (यदिन्द्र) अहन्नेनं प्रथमं मायिनां च व्यनाशयो व्याजरूपाश्च मायाः ।
ततः सूर्यद्युदिनादेश्च कर्ता त्वमेव तावद्वलतो न शत्रुं । लभसे मायावादिनां वाथ माया व्यनाशयस्तैः स्वजनैस्तज्जये
न ॥ ४ ॥ (अहन्वृत्रं) अहन्वृत्रं व्यंसमतो धिकंच तमो मिथ्या प्रत्ययौ व्यंसनाद्वा । स्कंधास्तरोर्यद्वदथो विवृक्णा अ
हिश्च वज्रेण कुलस्य शंकृतेः । विद्यानाम्ना कुलिशो बुद्धिरेव पृथिव्याख्या संशयस्तद्गतो यत् । अतः पृथिव्या उपपृक्
॥ ५ ॥ ३६ ॥ (अयोद्धेव) यस्य योद्धाना योद्धासौ तद्वदेवेंद्रशत्रुः । दर्पो द्रिक्तो ह्याह्वयामास शक्रं विष्णुं वाऽ
ज्ञानं वीरतमं रिपूणां । महोच्चानां बाधकं दार्व्यहेतोर्ऋजीपाख्यं नास्य विष्णोर्वधानां । संप्राप्तिमज्ञानमथापि वृत्रः

ऋग्भा.

॥ २७ ॥

शक्रस्यातारीत्संपिपिषेप्रजाश्च। रुजायुक्तामानुषीर्वासृतिस्थाइंद्रः शत्रुर्यस्यसर्हींद्रशत्रुः। पुंसोः पूर्वस्मिन्स्वरितां
तेसमासोबहुव्रीहिर्हीतिसूत्रंपुराणं ॥ ६ ॥ (अपात्) संचिन्नपाद्वाहुरपींद्रमेवयुयोधवज्रंव्यसृजत्सतस्य। गिरेः
सानुप्रतिमेकंठदेशेतर्कागमाभ्यांरहितंतमोवा। संयुध्यमानंमानवज्रेणविष्णुर्जघानवध्रिर्वधयोग्योथनीचः।
ईशस्यशत्रुर्भवितुंसइच्छन्व्यस्तोशयद्वहुधेशेनतेन ॥ ७ ॥ (नदन्न) अपांरोद्धारममुयास्वमात्रासहैवशक्रे
णहतंशयानं। भिन्नंनदंयद्वदतीत्यचापोमनःपूर्वचारुहाणाःप्रयांति। वृत्रोयाःपूर्वस्वमहिम्नापरीत्यपुरातिष्ठत्
त्सुतोहिश्चतासां। पत्सुतश्शीःपादतो नंतरंतुशेताभवत्तद्वदेवाभिरुंधन्। तमःपुत्रःसंशयोवाभिरुंधन्शुभान्या
स्तेनिहतःसोपितेन ॥ ८ ॥ (नीचावयाः) नीचस्थानेबंधनंयापिचापांकरोतिदानुर्वृत्रमातादनुःसा।
वृत्रोह्यभूदनुजःकश्यपाच्चपापात्मासौवैष्णवस्त्वष्टृजातः। वृत्रःपुत्रोस्याइतिसावृत्रपुत्रावधंतस्याअहरत्पूर्वमि
ंद्रः। प्रकृतिर्वावृत्रमातातमोहितस्याअभूत्तांजघानेशितावा। प्रातिस्विकीप्रकृतिर्यत्तमश्चदोषाश्चान्येपुंस्स्व
तोयुक्तमेतत्। सुतावनार्थमुपरिस्थावभूवसुतस्यमातातांनिहत्यामुमेव। जघानेंद्रःकारणस्यापिनाशात्का
र्योत्थानंवारयामासविष्णुः। स्यादेवपूर्वकार्यनाशोह्यथापिनिःशेषनाशःकारणस्यैवनाशात्। एवंभक्ताननु

अ. २

॥ ३४३ ॥

जग्राहदेवोनारायणःपारयन्संसृतेश्च । उत्तरत्वंप्रकृतेःशक्तितःस्यात् ॥९॥ (अतिष्ठंतीना) अनंतत्वान्नै
वतिष्ठंतिकाष्ठाः । अतस्तासांनगृहंकिंचिदस्तिनिष्पद्यंमुखेनैवचरंतिचापः । दीर्घतमोवृत्रसंज्ञंतमोवादीर्घमं
धंप्रापवृत्रःसएव ॥ १० ॥ ३७ ॥ (दासपत्नीः) दासस्यविष्णोर्वरुणस्यपत्न्योनिरुद्धाआसन्नहिनायद्धदे
व । गावोबलेनैन्द्रयज्ञेसुकृष्णवृत्रंहत्वातमहिंचाशुशक्रः । उद्धाटयामासविलंतदापांशुभद्वारंभगवान्वातमो
घ्नन् ॥ ११ ॥ (अश्व्योवारः) सृकेयुद्धेप्रत्यहंस्त्वांयदिस्मदेवःप्रधानोपितदश्ववारः । वालीवत्वंननुदेवस्तदा
नींप्रतिहंतातेनैवकश्चिद्धितस्मात् । अजयोबलाद्वाअजयोहिरण्यंसोमंगंतुममुचःसप्तसिंधून् ॥ १२ ॥ (ना
स्मै) अशनिंयांविद्युतंयांमिहंचनाम्नाहेतिवेद्युपमांसुतीक्ष्णां । अशनिभेदंहादुनिनामधेयंत्वामुद्दिश्यैवाकि
रत्सोहिरुग्रः । त्वांप्रत्येतन्नैवसिद्धिंचकारपश्चात्कालेत्वजयस्त्वंतमेव ॥ १३ ॥ (अहेर्यातारं) अहेर्योद्धारं
कमपश्यदंद्रयज्जघुषस्तेपिभयंजगाम । ज्ञानानिमिथ्याबोधतोस्मन्मनश्चशब्दादिकादमुचःसप्तसिंधून् । मह
त्तत्त्वादीन्विपरीतामतिस्तुविद्युच्छब्दाःस्तन्यतुर्वक्तृशक्तिः । मिहेत्युक्ताद्वादुनिर्हुंकृतिश्चप्रतिवक्तृणामनुकूले
रमेशे । नसाधयंतिस्मतमस्समुत्थाजयत्येनंसंशयंवासुदेवः । स्वभक्तार्थेतद्धृदिस्थःकएवत्वदन्योहेरभिगंता

ऋग्भा-

॥ २८ ॥

भवेत । तवैवयस्मात्संशयंजघुषस्तुत्वदीयानांभयमंजोव्यपैति । शतमेकोनमतरस्त्वनदीनामहिंदैत्यंघ्नन्यथा
काशदेशात् । भीतःश्येनोद्यतिगच्छेत्तथैवनानानदीवारकत्वात्तस्य । ईशोदेवानांतावतांतावतीश्चसृत्या
पगास्तारयामासयद्रत् । भीतःश्येनस्तरतीत्यंतथैपांकृत्वोपमांतारयामासदेवः । स्वातंत्र्येभेदकरणेचोक्तए
वव्यत्यासइत्यनवद्यंतदेतत् । वस्वादित्यामरुतश्चाश्विनौचबृहस्पतिःशेषविपानिरुद्धाः । ब्रह्माब्रह्माणऋभवश्चै
वरुद्राऊनंशतंदेवतासंहितोक्तं ॥१४॥ (इंद्रोयातः) सएवेंद्रोभगवांस्तत्प्रसादात्प्राप्तोभक्तैःपर्यवसानगंतुः ।
मुक्तस्यराजापिशमस्यमुक्तेर्ज्ञानंशृंगंतद्वतश्चैवनित्यं । सएवराजाक्षयतिप्रजानांभूतान्यराणीवचपर्यभूत्सः ।
॥ १५ ॥ ३८ ॥ १३ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमदृग्भाष्येद्वितीयोऽध्यायः ॥२॥
श्रीमच्छनुमद्भूमध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः॥ ॥ ॐ ॥ (एतायाम) येसखा
यस्वरिताएतदेवाउपायामपशुवत्तद्वशस्थाः । गव्यंतउक्ताअतिनिश्चितेर्थेभूतशब्दश्चेत्याहसूत्रंपरेशः । प्रकृष्ट
ज्ञानंवर्धयत्येवमुष्टुसनोभेद्योनामृणःकापितस्य । वित्तानितस्माद्वेदवाक्योत्थमेवकेतंज्ञानंपरमावर्जतेनः । द
दाति ॥१॥ (उपेत्) उपैवेशमहंपतामियथाश्येनोवसतिपूर्वभुक्तां । इंद्रंनमस्यन्ननुकूलर्गिभरेवयःस्तोतृभ्योह

अ. ३

॥ ३४४ ॥

व्यएवास्तिकाले ॥२॥ (निसर्वसेनः) अशेषसेनापतिरेपशत्रूनशेषतो हंतुमथोतमांसि । वध्नातितूणान्निजसज्ज
नान्वासंयोजयत्यात्मनिमानवाणान् । अयोंगम्योधीश्वरोगामतीर्वासंकलयत्येवचयस्यवष्टि । भक्तस्यतत्त्वं
ददमानस्यभूरिभद्रंमाभूरसुरस्त्वंकदाचित् । अस्मदर्थेहिंसकत्वेननित्यप्रवृद्ध ॥३॥ (वधीर्हि) वज्रेणघनेनद
स्युं । ज्ञानेनवाज्ञानगणंधनाढ्यमयज्युंचाप्येकएवांतरेच । चरंश्छाकैःशक्तिभिःसर्वदेवनरादिलोकंयमयञ्जघं
थ । अधिकृत्यत्वांधनुमत्यंतपुष्टंविष्वग्जग्मुरयजंतःसदैव । मृतिंप्रापुर्दुःखबाहुल्यरूपांसनकालाभेयोग्यरू
पाअपिस्म ॥४॥ (पराचित्) अयज्वानोन्येवक्ष्यमाणास्तुयेतेसंत्यासुरायज्वभिःस्पर्धमानाः । शिरांस्यपिस्वा
निसंतत्यजुस्तेसद्भिःस्पर्धामात्रसंपूरितार्थाः । तानव्रतान्स्वर्गतःस्वात्पृथिव्यानिरधमस्त्वंस्थैर्यवानिंद्रियेशः ॥
॥५॥१॥ (अयुयुत्सन्) यदानवग्वाक्पयोसुरेन्द्रैरुपद्रुताःशरणंवासुदेवं । प्रापुस्तमोभिस्तामसैर्वाघसंधैःसंपी
डिताअयुयुत्संस्तदातैः । सेनांचविष्णोर्निरयातयंस्तेवधायतेपांहरिभक्त्यादिकान्वा । गुणान्समर्थाइवयो
धाःस्वशत्रुवधैकशीलाअपिनष्टाःप्लवद्भिः । गुणैर्विष्णोःस्वैर्गुणैर्वाप्रसादादीशस्यसंकलयंतोह्यगच्छन् ॥६॥
(त्वमेतान्) रक्षोगणान्भक्षयतोमुनींश्चसंपीडितान्द्रुदतश्चत्वयैव । अयोधयोरजसोतेसुसत्त्ववृद्धिर्यदाजग

ऋग्भा.

॥ २९ ॥

तः स्यात्तदैव । पुंदोषान्वागुणभक्षान्नसत्त्ववृद्धौ दिवो ज्ञानतो वा दहश्च । अज्ञानदस्युंस्तु वतः संस्तुतिं च प्रावोरक्षः
॥ ७ ॥ (चक्राणासः) बंधनं ये जनानां । कुर्वन्ति हे म्रामणिभिः शोभमाना दैत्या दयो दृढदोषा धनैर्वा । ते प्रेरयन्तो
पि परस्परेण नैवातरन्वासु देवं कथंचित् । सहैव सूर्येण च देवसंधांश्चरान् ज्ञातान् दधाद्वासु देवः । दैत्यानां वा तम
सांवृत्तदृष्ट्यै ॥ ८ ॥ (परियत्) पर्यभुङ्क्थाः सह यद्रोदसी च । स्वमहिम्ना विश्वतः सम्यगेव तदभक्तान् निरधमो भक्त
संघैः ॥ ९ ॥ (नये दिवः) ये दस्यवो द्युपृथिव्योरशेषभोगेच्छवोधनदं चेश्वरन्तं । जिगीषवः स्वीयमायाभिरेव नैवो
दापुर्द्वयमेतत्कदाचित् । युक्तं ज्ञानं वज्रमेवायुधं वा दस्यून् हंतुं कृतवान् देवदेवः । निजे नैव ज्योतिषा भक्तहृद्गतमो
गूढान्यदहन्निश्चयेन । ज्ञानानि विष्णुर्यत्तज्ज्ञानमुग्रं ॥ १० ॥ १॥ (अनुस्वधां) यस्य कर्माण्यक्षरन्सौख्यमेव । यो
वेदवाचां सृतिना वात्मकानां मध्ये वर्धयथा ज्ञानरूपः । समीचीनज्ञानतो हंस्तमीश ओजिष्ठेन हतिरूपेण सम्य
क् । मोक्षप्रकाशार्थमथापि नावातरणीयानां मध्यतो पांवृधन्तं । अहिंवा ॥ ११ ॥ (न्याविध्यत्) इळिनो भूस्थि
ताः स्युस्तत्रा विशन्नसुरो नाम तस्य । इळी विशस्तस्य दृढानि यानि वलादीनि न्यहनत्तानि देवः । तमसो वा शृं
गिणं शोषकं च वृषरूपं दैत्यमहन्नथोवा । कामं यावच्छक्तितो विक्रमाद्वा वेगेन वा शत्रुमथोपृतन्युं । जघन्थ वज्रेण

अ. ३

॥ ३४५ ॥

सुबोधतोवानशक्तिसामस्त्यमिहोदितं हरेः । अनंतशक्तिर्हि हरिः सदैव कुत एव शत्रुस्तदमुष्यकोपि ! अतो यथा
शक्त्यभियुध्यमानं शत्रुं जघंथेति महानिहार्थः ॥ १२ ॥ (अभिसिद्धः) स सर्वतः सिद्धियुतः सदैव जिगाय जीवारि
गणान् पुरश्च । संसाररूपा अभिनदृषेण प्राणेन तिग्मेन विरोधिनः प्रति । संयोजयामास वज्रेण वृत्रं ज्ञानेन वा ज्ञान
ममुष्यहत्यै । मतिं च स्वामदिशत् स्वप्रजाभ्यः स शाश्वतानः सुसुखी सदैव ॥ १३ ॥ (आवः कुत्सं) कुत्सं दशद्युं च मु
निं नृपं च यस्मिं स्थितः स्वात्मरूपं सुभक्त्या । अदर्शयस्तोपितो यः स्वतंत्रश्चाकनुक्तः कर्मयतः स्वतंत्रे । वृषरूपस्या
स्य नृपस्य युध्यतः शफच्युतो रेणुरुन्नक्षतघ्नां । श्वेतावाणी वायुभार्या सुतो स्याः श्वेत्रे यो यं युध्यतो ह्युदस्थात् । वृषः श्वे
त्रे यो धर्म एवाथ कुत्सनामाध्यात्मे कुत्सितोत्सारणात् स्यात् । धर्मरेणुः स्वर्गमात्राभिगामी साक्षाद्धर्मो मोक्षफलो
पगः स्यात् ॥ १४ ॥ (आवश्शमं) शमात्मकं वृषभं धर्ममेवाप्यरक्षस्व तं त्रिधा स्वप्यधीश । तु श्याख्या स्यात्संततिर्दी
र्घकाला मुक्तिक्षेत्रविजयायैव धर्मः ॥ श्वेता सुतं रमणाद्रेफुक्तस्तमरक्षस्व त्वयि येतस्थिवांसः । ज्योतिश्च कुर्निज
रूपं विमुक्त्या ज्ञानान्यरीणामधराणि चाकरोः ॥ १५ ॥ ३ ॥ १ ॥ (त्रिश्चित्) आरभ्य चाद्यैव दिवा निशायांतदंतरे
च त्रिरपि स्म सर्वदा । अस्माकमेव भवतं यतो न्योवेत्तानता वित्युदितौ न वेदसौ । गौणं तदन्यत्र हरो तु मुख्यतो व्या

ऋग्भा-

॥ ३० ॥

पीतुमार्गोयुवयोश्चदानं । अशेषदेशेषुगतेरशेषदातृत्वतश्चैवयुवोर्हियंत्रं । वासोयंत्रयद्वदयत्ततःस्याद्धिम्या
हिनोतेस्तंतुविक्षेपणीहि । तद्वहुद्धिप्रेरकाऽयत्ततोवामायार्थसेनौभवतंमनीपिभिः । सहैवदेवैः ॥१॥ (त्रयः) प
वयश्चायुधानिसोमस्यपानंचेतनत्वाद्विदुस्ते । वज्रःखड्गःशरइत्यायुधानित्रिवेणवःस्तंभनामानएव । दिवानि
शायांत्रिस्त्रिरेवानुयाथःकर्मारंभार्थलोकसिद्ध्यर्थमंजः । चक्रंगदाशरइत्यायुधानिवेदास्त्रयोवासुदेवस्यचस्युः ।
रथःस्वीयोज्ञानिनांवाशरीरंप्राणादयःस्तंभनान्यस्यचापि ॥२॥ (समाने) वैषम्यहीनेसुखभाजनेह्लिविमुक्ति
कालेखिलदोषनाशकौ । स्वभक्तानांशोधयंतंचयज्ञंत्रिरस्माकंयुद्धजिताइषश्च । सुखानिवामोक्षगतानिनोल
महोरात्रंक्षरतंसर्वदैव ॥३॥ (त्रिवर्तिः) यद्वर्तनंसर्वलोकेषुतच्चत्रिकालगंयुवयोरेवसर्व । भक्तेजनेसुष्टुरक्ष्येसुभ
क्तेत्रिवेवकालानुगतेसुशिक्षतं । सुखंवहेतंचयुवांतुनःसदापुष्टिंचनित्यांक्षरतंवर्णवच्च ॥४॥ (त्रिनोरयिं) वित्तंच
नित्यंदेवततिंचनित्यंधियंचशुभ्रानित्यमेवावतंनः । कीर्तिसौभाग्यंरक्षतंनःसदैवकालत्रयेयुष्मदीयंरथंच । पु
त्रीसूर्यस्यारुहद्भक्तदेहेज्ञानोदयोवाभगवत्प्रसादात् ॥५॥ (त्रिनोअश्विना) सर्वेषुकालेष्वपिभेषजानिनःसर्व
लोकप्रभवानिदत्तं । अन्धःसुखायैवसुखंममैवस्वल्पस्ययुष्मत्पुत्रकस्याथदत्तं । पतीशुभस्याथसुतस्यशंयोर्मदी

अ. ३

॥३४६॥

यस्यैवावहतं सुखं वा ॥ ६ ॥ ४ ॥ (त्रिर्नो अश्विना यजता ॥ ७ ॥ त्रिरश्विना ॥ ८ ॥ क ॥ ९ ॥ आनास
 त्यागच्छतं ॥ १० ॥ आनासत्यात्रिभिः ॥ ११ ॥ आनो अश्विना ॥ १२ ॥ ५ ॥ २ ॥ हवाम्यग्निं) हवामि देवान
 मिपूर्वानथो वा विष्णुं तैस्तैर्नामभीरातियस्मात् । रतित्वाद्धारतिदत्वात्सरात्री ॥ १ ॥ (आकृष्णेन) कृष्णं र
 जः शर्वरं हत्तमो वा । देवान् वृजातानथवा विमुक्तानन्यान्मर्त्यान्सृतिगान्वा लयेषु । निशासु वा स्वात्मनिसंनिवे
 शयन् प्रस्वापयन्वारविगोजनार्दनः ॥ २ ॥ (याति देवः) आयाति नित्यं चोच्चनीचैः प्रदेशैः शुभ्राश्च युक्तेन रथेन
 याज्यः । शुभौ चतौरमणीयौ च शुभ्रौ पुरोगाश्चौ हरिदश्चो हि सूर्यः । परावतो दूरतः ॥ ३ ॥ (अभीवृतं) अभी
 वृतश्च रथो हिरण्यैस्तस्य शम्या युगाणी । तमः प्रकाशौ यदधीनौ यतस्तौ दधान इत्युच्यते वासुदेवः । कृष्णं रजस्त
 विषी सत्त्वपूर्वा गुणास्त्रयो व्युत्क्रमात् ॥ ४ ॥ (विजनान्) तत्तुरंगाः । श्यावाः श्यामत्वान्नीलपादो जगत्ते पश्यंति
 संधिः प्रउगं रथस्य । देवप्रियत्वाद्दैव्यनाम्नो हरेस्तु समीपस्थं सर्वगत्वा जगद्धि ॥ ५ ॥ (तिस्रो द्यावः) तिस्रो द्यावो
 मात्रयं द्वावुपस्थौ जडा जडेश्रीर्विरापाडधीश । विश्वस्य साक्षाद्भगवान्नियंता यमोऽस्य सर्वगदितं सदैव । जडा ज
 डत्वान्नान्यमुक्तं पृथग्भिः सर्वस्वाम्यं वक्तुमेवोदिता श्रीः । अन्योन्यसंबन्धविवक्षयैव ह्युपस्थत्वं मुक्तभूतानि यानि ।

ऋग्भा.

॥ ३१ ॥

अशेषतस्तानिरथस्ययद्वदाणि रथ्यंसंश्रितं सर्वदैव । एवं हरिं संश्रितान्यज्जेशपूर्वाण्यपीत्येषवेदार्थसारः । इह
ब्रवीत्वन्यथा योभिपश्ये कुर्याद्वा तद्योयथा वच्चपश्येत् । शेषं ज्ञानं सब्रवीत् तस्मदर्थे चकार यो विष्णुरेतत्सवानः ॥ ६ ॥
॥ ६ ॥ (विमुपर्णः) गंभीरवेगो भगवान्वासुपर्णः परानंदादंतरिक्षाण्यपश्यत् । असौरतिः शुभनीतिश्च विष्णुरि
त्यपश्यदुर्लभत्वात्कएव । पश्यन्नवेरश्मिगणानपीह सर्वव्याप्तानपि विष्णोर्नरश्मीन् । लोकः पश्येदितिकुत्रातता
नेत्याक्षिप्यते व्यक्तिमपेक्ष्य रश्मेः ॥ ७ ॥ (अष्टौ) ऊर्ध्वमध्यमधरंचेति धन्वत्रयंतमः सुखलीनं यतस्तत् । युक्तं भवे
त्तद्वतैः सर्वदैवदृढश्लेषाद्योजनं स्यात्तमो हि । अष्टौ दिशः प्रकृतेर्वापृथिव्या महदाद्याः सिंधवस्तान्यपश्यत् । हिर
ण्याक्षो नरसिंहात्मना सवार्याण्यद्वरणीयं सुवित्तं ॥ ८ ॥ (हिरण्यपाणिः) चर्षणिभ्यो यत्प्रजाभ्यो विशिष्टो वि
चर्षणिः केशवः सूर्यमेति । ऋणोति संपूरयति ॥ ९ ॥ (हिरण्यहस्तः) स्ववान्सस्वतंत्रत्वात्स्वर्णपात्रं सुपूर्णं ।
दधानो सौ स्वर्णवर्णश्च तेन स्वर्णपाणिः स्वर्णहस्तश्च देवः । पृथक्पृथक्पाणिपूर्वांगवित्त्यै स्वर्णवर्णः स्वर्णपाणिः स उ
क्तः । एतैर्लिङ्गैर्वैत्तिसूर्ययतश्च सूर्यादन्यः सविता वासुदेवः । उक्तो गायत्र्याचारणैस्तत्र तत्र कप्या स पद्माक्ष इति
ब्रुदाख्यः ॥ १० ॥ (येते) येषं थानो देवयाना अमुत्र साध्यायेते रेणवो रागतो वा । रजोहाना दथवा तान्प्रदा

अ. ३

॥ ३४७ ॥

यरक्षाधिकान्ब्रूहि नोथोसमेभ्यः ॥११॥ ७॥ ३॥ ७॥ कण्वस्त्वध्यापयन्विष्णोरनुग्रहमथाप्नुवन् । इच्छंश्चज्ञानवि
तर्तिदेवांस्तुष्टावभक्तितः । ऋक्शतेनावशिष्टं च जप्यस्यांतेतुकालतः । शृण्वंतुस्तोममित्यंताददर्शकाग्रमानसः
॥१२॥ (प्रवः) ब्रह्माधेयत्वतः पुत्रं बहूनां वोहुताशनं । बहुज्ञेयत्वतो विष्णुं वेमहे हे प्रजाः सदा । देवज्ञानाद्वायजना
देवयत्यः समीळते । यमन्ये च जनास्संतः ॥१३॥ (जनासः) सहसा वायुनैधितं । धारयंति जनास्तस्य कर्म कुर्मो
वयंचते । संत्यः सम्यक्त्वतो विष्णुर्वायोरपि विवृद्धि कृतः ॥१४॥ (प्रत्वा ॥ ३ ॥ देवासः) प्रततेः पुरातनत्वाद्वा प्रत्नः
॥ ४ ॥ (मंद्रः) मंद्रो महामखः ॥ ५ ॥ ८ ॥ (त्वेइत्) देवान्सुवीर्याद्यजसि ॥ ६ ॥ (तंघ) तंहित्वामेव सर्वदा ।
उपासते नमस्यंतः संतस्तीर्णास्तु संसृतेः । सिधो ह्यतितितिर्वासस्तीर्णदुःखा इहैव वा । त्वत्प्रसादेन विद्वांसः प्रा
प्य ब्राह्मण्यमुत्तमं ॥ ७ ॥ (घंतः) तमो घंतो तरल्लोकानपः कर्माणि चोत्तमाः । उरुब्रह्मक्षितित्वेन चक्रुस्तत्रैव
संस्थितेः । वृषासभगवान् विष्णुर्मुनौ कण्वे भवत्स्थितः । क्रंददश्च स्वरूपश्च ज्ञानस्यान्वेषणे कृते । ततः कण्वान्नि
स्सरंति शुद्धावेदानुगागिरः । द्युतिमत्त्वात्सतु द्युम्नी ॥ ८ ॥ (संसीदस्व) देवेषु ज्ञानवत्तमः । सत्वं शोचस्व दी
प्यस्व धूमः संसारधूत्कृतेः । अरुपो रोपहीनत्वाद्धूमश्चेच्छुभगंधनात् ॥ ९ ॥ (यंत्वा देवासः ॥ १० ॥ ९ ॥ य

ऋगभा.

॥ ३२ ॥

मग्निं) यंसुतोमेसमीधेग्निमेध्यातिथिऋतादधि । उक्त्वासत्यांवेदवाचंदेयान्यन्नानितस्यहि । तंप्रतीमाऋचःस
र्वाःप्रकाशाद्धर्धयामतं । इंधनंतुहरेर्नान्यत्कचिदस्तिप्रकाशनात् ॥ ११ ॥ (रायः) वित्तानिपूरयास्माकंदेवेष्व
प्याप्यमस्तिते । यज्ञभागादिपूज्यत्वात्स्वधावःसुखवर्धकः । श्रुत्यवाजोयज्ञभागोराजाभवसितस्यहि ॥ १२ ॥
(ऊर्ध्वः) अस्मद्रक्षाकृतेनित्यंसूद्यतोभवविष्णुवत् । विष्णुश्चेत्स्वात्मदृष्टांतोनोन्नदातातथोद्यमी । यत्स्तुवद्भिर्दि
जैर्युक्ताःस्नेहैस्त्वांविह्वयामहे ॥ १३ ॥ (ऊर्ध्वोर्नः) ज्ञानेनपाहिनितरामुद्यम्युच्चगुणोपिनः । असुराअत्रयःप्रोक्ता
मार्गत्रयविवर्जिताः । स्वर्गापवर्गमानुष्यंत्यक्त्वायांतितमोहिते । अदंतीत्यथरक्षांसिवात्रयोधिकभक्षणात् । भो
गायजीवनायापिस्वलोकचरणायच । उत्तमान्कुरुनोनित्यंदोहनानिचलंभय । देवेभ्योखिलकाम्यानि सदा
नोतिमहांतिच ॥ १४ ॥ (पाहि) अरंछिद्रंप्रापयतीत्यरावापापपूरुषः । धूत्कतेस्तस्यनोरक्षनश्यतोस्मद
धायच । यवीयस्सुस्थितत्वेनयविष्ठोहरिरुच्यते । ब्रह्माद्यपेक्षयानित्यंयविष्ठतमएवयत् । अग्निर्यविष्ठ्यइत्यु
क्तोयदाधिक्यार्थतोधिकं ॥ १५ ॥ १० ॥ (घनेव) वायुर्मेघानिवजहिसर्वतःपापपूरुषान् । अस्मद्रोहीचय
स्तंचतापेनैवात्तियत्ततः । तपुर्जभःशिशीतेयस्तीक्ष्णोभवतिसर्वदा । नेशोभवतुसोस्माकंदुरात्मापापपूरुषः

अ. ३

॥ ३४८ ॥

॥१६॥ (अग्निर्वने) सुवीर्यसौ भगंचैवममेशः समभाजयत् । मेध्यातिथिंसुतंचैव मित्राणि चररक्षमे । उपस्तुतंचै
वमुनिं सातौलाभेररक्षह ॥ १७ ॥ (अग्निना) तुर्वशादींस्तथाराज्ञो वयं ते न हवामहे । तुरोपियद्वशो विष्णुः स
चतुर्वशनामवान् । यदस्ति तत उचत्वाद्यदुरुग्रो सुरान्प्रति । तमेव तत्प्रसादेन ह्वयामो नय देवसः । नववास्त्वादि
कात्राज्ञो बलंदस्यु विनिग्रहे ॥ १८ ॥ (नित्वां) मनुष्यः सन्नहंत्वां तु ज्योतिर्मुक्तजनाय च । निदधे हृदिसत्त्वं च दीप्य
सेमयि सर्वदा । ब्रह्मजो भिर्ऋताद्वेदवाचो भिव्यज्यते हरिः । उक्षितः स्वगुणैः सर्वैर्युक्तः ॥ १९ ॥ (त्वेपासः) अमेया
श्च शक्तयः । त्वेपा इत्युदितास्तस्य हरेरश्मय एव च । भीमानप्रतिगंतुं च शक्याराक्षसपक्षिणः । यातवो जंगमास्ते
पां हिंसनावांस्तुराक्षसः । यातुमावानिति प्रोक्तो यातनानुभवात्कचित् । यातुरित्येव च प्रोक्तः संतं प्रत्यनुकूलतः ।
स्थितास्ताः शक्तयो विष्णोः ॥ २० ॥ ११ ॥ ४ ॥ (क्रीळंवः) क्रीडाशीलं च मारुतं । शर्धः सुखबलाढ्यं वाप्यनर्वाणमनि
द्रियं । नवायोरिन्द्रियाणां हि देवाः संत्यभिमानिनः । अतो निन्द्रियता तस्य रथे देहे शुभश्च सः । कण्वास्तंगायता भी
क्षणं विष्णुं वातादृशैर्गुणैः ॥ ११ ॥ (ये) पृपत्यो वाहनान्येपामन्यदायुधमुच्यते । स्वप्रकाशोऽथवा विष्णुस्तल्लिंगैर्व्य
ज्यते सह । तत्तद्देवगतस्यापि विष्णोर्लिंगं च तद्भवेत् ॥ २१ ॥ (इहेव) यत्तेवदंति वचनं मेघनादात्मकं हितत् । इहा

ऋग्भा.

॥ ३३ ॥

पिश्रूयत इव वर्णाव्यक्तेरिवेति च । हस्तेष्वेषां कशाः संति चित्रं मार्गेधिगम्यते । रेण्वादिसर्ववस्तूनांगमनान्मार्ग
चित्रता । विष्णोस्सर्वजगच्चित्रं मार्गे संप्रेर्यते मुना ॥ ३ ॥ (प्रवः) शोधकायप्रधानायवोबलायचवायवे । शु
द्धायवासुप्रकाशज्ञानायातिबलायच । गायतब्रह्मदेवत्तंदेवेषु ततमीश्वरं । प्रीतिर्वायोर्विष्णुगानाद्रेदारुयंब्र
ह्मविष्णवे । देवैरधीयमानत्वाद्देवत्तंब्रह्मवैष्णवं ॥ ४ ॥ (प्रशंसा) अहंतव्यत्वतस्त्वयं वायुं वृषभरूपिणं । क्री
डंतं वेदरूपासु गोषु तं स्तुहि मारुतं । माभिर्वेदैः स्तुतत्वेन मारुतो विष्णुरेव वा । भक्षणार्थं रसस्यासौ ववृधेम रुतां
पिता ॥ ५ ॥ १२ ॥ (कोवः) आसमंतादुत्तमः कः प्रधानो वायुरेव वः । विष्णोराक्षेप एव स्यात्को नामास्ति परस्त्व
ति । त्वत्पर्यंतं च वर्षिष्ठः को भवेदिति वा भवेत् । आधूतयो दिवो गमश्च भूम्या इत्यन्वयो भवेत् । तस्मादंतं प्रतीवैत
जगत्संधूनुथाखिलं ॥ ६ ॥ (निवः) नीचैर्धृतो मानुषो वो मार्गायो ग्रायमन्यवे । न पूर्यते च कोपायस्वल्पत्वा
न्मानुषः क्वचित् । बहुवर्षयुतो लुच्चगिरिर्मार्गे हि वो त्यजत् । मूलं ॥ ७ ॥ (येषां) येषां तथा ज्मेषु मार्गेष्वति
भियाधरा । कंपते जीर्णराजेव ॥ ८ ॥ (स्थिरं हि) स्थिरं वो जननं यतः । जाता वायोर्दिविवयो मातुः प्राप्ता नि
रेतवे । निर्गतुं तत्क्षणेनैव सर्वलोकाटनाय हि । यौवनं ते युवानो हि निसर्गान्मातुराजनेः । मातुरेव प्रसादेन सम्य

अ. ३

॥ ३४९ ॥

क्तद्विविधंबलं । प्रज्ञाबाहुबलंयस्मात्तस्मात् ॥ ९ ॥ (उदु) दिशउदापिरे । तेगिरःसूनवोदेव्यावाश्रावचनशी
लिनः । अभिजन्मानुसारेणगुणान्यातुमुदापिरे ॥ १० ॥ १३ ॥ (त्यंचित्) पञ्चांभूमिरितिश्रुत्यासुतावि
ष्णोर्वसुंधरा । तज्जत्वात्पर्वताविष्णोर्नसारःसेचनाद्धिमिद्र । हरिस्तमपिमेर्वादिमरुतश्चावयंतिहि । अमृध्रमप्र
धृष्यत्वात् ॥ ११ ॥ (मरुतः) बलंयदपिवोखिलं । जनांश्चावयितुंस्थानाच्छक्ताःसम्यग्गिरीनपि ॥ १२ ॥
(यद्ध) कुर्वतिशास्त्रसंवादंमार्गेशृण्वंतिकेचन । तेषांमध्येहिमरुतां ॥ १३ ॥ (प्रयात) शीभंक्षिप्रंप्रया
तनः । मदंकुरुततत्रैवदोहनान्यत्रसंतिहि ॥ १४ ॥ (अस्ति) सर्वमायुर्जीवसेस्तिप्रसादान्मरुतांहिनः ॥
॥ १५ ॥ १४ ॥ ५ ॥ (कद्ध) कदानयोर्हस्तयोर्देवाधिध्वेप्रियतातवत् । कदापियत्प्रियस्तातःकधप्रियइती
रितः । स्तृतंवर्हिर्यद्विषयेतेप्रोक्तावृक्तवर्हिपः ॥ १ ॥ (कनूनं) दिवःपृथिव्याश्चेदानींकगच्छथचकिंफलं । न
गच्छथक्वाप्येतज्ज्ञातव्यंतत्प्रसादतः । आह्वयंतिक्वागावोयथैवयवसार्थिनः । फलार्थिनःस्तुवंतोवःकाह्वयंति
तथैवच ॥ २ ॥ (क्वः) स्तुत्यानिवःसुखानिचकथंज्ञेयानिनःसदा । इत्यभिप्रायतःप्रश्नःकस्मिन्नोज्ञापक
स्त्विति । सुवितानिसुभद्राणिसौभगंलक्षणंपरं ॥ ३ ॥ (यत्) पृश्निर्वेदःप्रश्नयोग्यःपृश्निमाताहरिस्ततः ।

ऋग्भा.
॥ ३४ ॥

ज्ञेयस्तस्यापिविज्ञातामरुतश्चेत्सुतागिरः । मानुषायदियूयंवःस्तोतादेवोभवेदपि ॥ ४ ॥ (मावः) नस्या
दसेव्यःस्तोतात्रयथायवसगोचरे । गोप्राप्येतुमृगोसेव्योयममार्गंनचव्रजेत् । याच्ञारीतिविशेषोयंनिंदास्तुत्ये
कदेशयुक् ॥ ५ ॥ १५ ॥ (मोषुणः) मावधीन्नःक्वचिन्मृत्युःपरतःपरतोपिच । दुर्हणादुःखदाहंत्रीयातुसा
तृष्णयासह ॥ ६ ॥ (सत्यं) अप्रमेयायथासत्यंधन्वन्नपिहिसेचनं । रुजांविद्रावकस्यैववायोःपुत्राहिरुद्रि
याः । विनाप्यचेतनंवातंवृष्टिंकृण्वंतिहीच्छया ॥ ७ ॥ (वाश्रेव) एषांसकाशादृष्टिश्चविद्युद्भूमिंप्रकाशयेत् ।
गौर्वत्समिवभूम्यांच ॥ ८ ॥ (दिवाचित्) लोकंसिंचंतिमातृवत् ॥ ९ ॥ (अध) मानुषादित्वमन्यच्च
विभेदेषांस्वनादपि । गृहमानिनोगृहाद्यंवाचचालैपांस्वनादपि ॥ १० ॥ १६ ॥ (मरुतः) अस्विनैर्गमनै
श्चैवदृढस्वीयैश्चपाणिभिः । अनुयातनदीश्चित्राः ॥ ११ ॥ (स्थिरावः) स्थिरास्संतिरथादयः ॥ १२ ॥
(अच्छ) ब्रह्मणश्चपतिंविष्णुंयथावद्याप्तयागिरा । जरायैसंतिस्तुत्वेनतृतीयाभावरूपिणी । सर्वाविभक्त
यश्चेत्थंभाववाचिन्यएवच । महाव्याकरणेसूत्रमिति संस्तुतिरूपतः । वदविष्णुंस्वप्रकाशमभिवत्सूर्यवत्तथा ।
आहचात्मानमेवात्रदाढ्येस्वप्रतियोगिता । इतिसूत्रात् ॥ १३ ॥ (मिमीहि) कीर्तिमस्यविष्णोःकुरुमुखे

अ. ३

॥ ३५० ॥

सदा । विस्तारयतिपर्जन्योयद्दृष्टितथैवच । विस्तृणीहितथेशस्यतथाकीर्तिजगत्यपि ॥ १४ ॥ (वंदस्व)
पनस्युंज्ञानशीलंचविज्ञेयंगणमर्किणं । अभवन्ज्ञापकावृद्धाअस्माकंतदनुग्रहात् ॥ १५ ॥ १७ ॥ ६ ॥
(प्रयत्) परावतोहरेःस्थानान्मानंशोचिरिवास्यथ । सूर्यादयोयथाशोचिर्दूरादस्यंतिजंतुषु । एवंज्ञानंसंप्रदा
यान्मरुतोविष्णुरेववा । इत्थंयथासर्वदृश्यंतत्तथाभवतांकृतं । एवंयत्रक्वाज्ञानाद्वलाद्वागच्छथक्कचित् । स्वतं
त्रत्वात्परापेक्षानहिवःक्चिदिष्यते । किंचिद्याथबलात्किंचिद्धनुथस्वबलाद्धितत् ॥ १ ॥ (स्थिरावः) शत्रू
णामपनोदायसंतिवस्त्रिहहेतयः । स्तंभनायचशत्रूणांसुदृढान्येवताःसदा । स्थिरत्वंदीर्घकालत्वंवीलुत्वंदृढ
तातथा । युष्माकंतविपीतेजोबलमस्त्युत्तमंसदा । मायिनोनहिमर्त्यस्यबलंतेजोथवोत्तमं ॥ २ ॥ (परा) स्थि
रंचाज्ञानपापादितद्भक्तायपराहथ । गुरुनपिनरान्नित्यंगुणैर्वर्तयथांजसा । पर्वतानांपृथिव्याश्चदिशोनित्यंवि
याथन । वनिनश्चतरून्सम्यग्भजनीयान्सुरान्हरिः ॥ ३ ॥ (नहिवः) भूमौदिविचवःशत्रुःक्चिन्नैवहिलभ्य
ते । रिशादसःसुसुखिनःसुखेनशमदंतियत् । बलंतेजोपिवोह्यस्तिव्याप्तानित्यतयायुजा । अद्याप्याधर्षणायै
वनिखिलाशुभसंततेः ॥ ४ ॥ (प्रवेपयंति) प्रवेपयंतिपर्वतान्विर्विचंतिवनस्पतीन् । जनिपर्ववतोजीवा

ऋग्भा.

॥ ३५ ॥

न्संप्रेरयतिकेशवः । भजनीपतीन्ब्रह्मपूर्वाश्चफलदानतः । तारतम्येनसम्यक्चविवेचयतिसर्वदा । सर्वप्र
जास्वतिष्ठंतप्राप्तास्ताभिस्सहैवच । मत्ताइवप्रेरयंतिशुभाशुभकृतौनरान् ॥ ५ ॥ १८ ॥ (उपो) अयुङ्
ध्वंपृषतीश्चैवरोहितंपृष्ठतोरथे । वोयामंप्रतिदाढ्यायशेषमश्रेत्पुनर्धरा । भीतिमापुर्मानुषाश्च ॥ ६ ॥ (आ
वः) क्षिप्रंवःप्राप्तयेसुखं । रक्षांवृणीमहेयुष्मद्वंताद्यापिचनोवसा । भीतियुक्तायकण्वायमह्यं ॥ ७ ॥ (युष्मे
पितः) युष्माभिरेवच । प्रेरितोथनियंतृत्वाद्युष्माकंमानुषेणवा । बाह्यदृष्ट्यात्वभूतीर्नोयइच्छतितमोजसा ।
बलेनचद्रावयतयुष्मदीयोतिभिस्तथा ॥ ८ ॥ (असामि ॥ ९ ॥ असाम्योजः) ओजोसमंविभृथचमखे
ज्याःसममुत्तमं । सुदानशीलाःकण्वायदत्तासममभीप्सितं । असमैर्नोप्यभिप्रायैर्गतवृष्टिर्नविद्युतः ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ ७ ॥ (उत्तिष्ठ) देवयंतःपूजयंतःस्तुवंतोतिकृताशनः । प्राशूः ॥ १ ॥ (त्वामित्) वायोःसुते
त्येवसहसस्पुत्रइत्यथ । तद्यंग्यत्वाद्धरिःप्रोक्तःशक्रस्तत्सुतएवच । युद्धंहितधनंप्रोक्तंनिहितंधनमेववा । स्व
रूपंतुस्विद्रियफलमाचकेऽपश्यदित्यपि ॥ २ ॥ (प्रैतु) पतिस्तुब्रह्मणोविष्णुर्वागीशत्वात्समीरणः । अग्रतो
यात्वसावस्मत्कार्येष्वेवंसरस्वती । सूनृतावैष्णवीवाग्वायज्ञंवीरंनरंप्रति । नयंतुदेवाःसर्वेपियत्पंचजनवर्धनः ।

अ. ३

॥ ३५१ ॥

पंक्तिराधाहरिस्तेनवीरोनर्यस्सएवच । देवगंधर्वनृपितृदैत्याःपंचजनाभिधाः ॥ ३ ॥ (योवाघते) वाघते
स्तुवतेविष्णुर्ददातिसूनरंवसु । सुष्ठुयेननरोभूयात्सूनरंज्ञानमुच्यते । सधत्तेचाक्षयांकीर्तिमिळामन्नंयजामहे ।
सुवीर्यत्वात्सुवीरंतत्सुप्रतूर्तिःसुपेशकृत् । प्राणचेष्टानिमित्तत्वात्तदनेहइतीरितं ॥ ४ ॥ (प्रनूनं) सएवभ
गवान्विष्णुर्मंत्रतद्विषयंवदेत् । उक्थमुत्थापकत्वेनसएवभगवान्हरिः । तन्मंत्रवाच्यादेवाश्च ॥ ५ ॥ २० ॥
(तमित्) यद्वाच्यादेवतास्तुताः । तमेवमंत्रं वोचेमज्ञानार्थसुखकारणं । इमांवाचंस्वीकुरुतसकाशाद्रोखिलं
शुभं । अश्रवानि ॥ ६ ॥ (कोदेवयंतं) अतिदौर्लभ्याद्देवभक्तंकआप्नुयात् । यजमानंवानुगच्छेत्कःसम्यक्
स्तृतवर्हिषं । तत्रतत्रप्रस्थितोसौयजमानःसुखैःस्वयं । स्वेष्टस्थानेषुचांतर्वाविष्णुरंतर्गतोयतः । तद्वत्त्वेनक्ष
यंस्थानंप्राप्नोतिज्ञानतोयजन् ॥ ७ ॥ (उपक्षत्रं) उपपृक्तःक्षत्रियैःसआवेशेनजनार्दनः । हंतिशत्रूंश्चतैर्दे
वोभयेचस्वाश्रयंददौ । वर्ताभिगंतातरुताजेताचास्यनहिक्रचित् । युद्धंमहाधनंत्वर्भप्रसिद्धंधनमेवहि ॥ ८ ॥
॥ २१ ॥ ८ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितंश्रीमद्दृग्भाष्यंसंपूर्णं ॥

॥ ऋग्भाष्यसंपूर्ण ॥

**The Credit of getting the Sarvamoola Books Scanned goes to Panditavareenya ityaadi
birudankita Shreemajjalihaala Shreenivaasaachaaryasya Vidyaa Suta, "Gomanjari" Udgrantha
kartru, (Raghunatha suri virachita Manikya manjari granthasya Khandana Grantha) Veda
Shaastra Puraanaartha Vishaarada, Panditavareenya Shree Dwarakaanaathaachaaryaru.
My heartfelt salute for him to provide me such a wonderful opportunity to work on this
project.**

**Project Started on : 21 December 2009
Project Completed on : 20 March 2011**

Scanned By : Aravindacharya Haranahalli, aravindbharadwajhs@gmail.com